CONTRA LA CALVICIE
VEGETAL ANDINO
PTES 6'50 FLASCO

LA PUBLICITAT

J. O. ESTRUCH
Els més nous teixits en sedes, llanes i cotons, per a vestits i abrics de senyora.-Fontanella, 12
PREUS MAI VISTOS

ANY LII.—NÚM. 17.452.—PREU: 10 CENTIMS — BARCELONA, DIUMENGE, 16 DE MARÇ DE 1930
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 9.—TELEFON 14614. — TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARBARA, 11-1-13.—TELEFON 13002

CRONICA

Pagesia

En reprendre les seves activitats, "Acció Catalana" confia en l'adhesió de la pagesia, atesa per nosaltres des del començament amb aquells "aplecs comarcals" i aquelles expedicions collectives que si en altres sectors aixecaven entusiasmes, en el d'ella infonien convicions. Per primera vegada, d'ençà de l'apostolat primerenc de la "Unió Catalanista", la nostra pagesia escoltava emissaris d'un ideal que no li parlaven d'eleccions.

La pagesia és potser el més vast i el més fort planter de catalanitat. Es també la nostra indeficient reserva política. Cal, només, fer-li prendre conscient la seva catalanitat. Cal, només, formar en esperit de ciutadania aquella reserva.

Les ciutats més que la pagesia pequen de versàtils en llurs ideals; la pagesia té més fermesa i continuïtat. La nostra Barcelona és un aiguabarreig d'inèrcies, i de paroxismes; estaments sencers solen passar anys i anys al marge de la política o es lliuren tot d'una a la màgia del verb més mal comprès; una massa forana, inestable, bigarrada, en desdibuixa les parences i sovint l'esperit; la superposició oficial, sovint enlluernadora de badocs i enternidora de vanitats sensibles, li maquilla la pell i l'ànima. A pagès la més alta jerarquia són les sumitats de les muntanyes i la vastitud de les planes. A ciutat hi ha vergers humils que serven la bona llavor del barcelonisme, que és una de les essències més pures de la nostra catalanitat. Llur modèstia, tant com llur selecció, els predestinen — com és ara en la unificació de la fonètica literària — a una hegemonia popular. A pagès són les hortes de sentor vehement i els blats en ordre de batalla. No seria completa ni gairebé possible la reconstrucció espiritual del nostre poble sense els llevats rurals. La pagesia ha donat a la urbs la sang, l'energia i l'ambició de més d'un fadristern. Cal només repassar la galeria dels jerarques barcelonins en totes les activitats, començant per la política, per a constatar aquest fenomen de rejoveniment racial. La ciutat és un foc en combustió intensiva; sense les reserves del bosc llunyà, encara verges, perillaria d'extingir-se. Sense aristocràcia autèntica, Catalunya ha de recercar a les masies preservades, més que en els palaus desertats, la tradició dels bons costums i de les belles maneres.

La pagesia és no solament una pedrera de catalanitat sinó escola, durant molt de temps gairebé única, de sentit polític. En ella cada casa és un *món*, petit si voleu, però autònom. Tothom és senyor del seu tros, sense que la modèstia freqüent dels termenals minvi la dignitat del cap de casa. Els sindicats, les cambres agrícoles i altres formes d'associació extraoficial relliguen els elements dispersos per finalitats econòmiques, industrials i socials d'interès comú. No és estrany que sortís d'una dinastia de pagesos En Prat de la Riba, no menys innocent dels polítics moderns de Catalunya.

Es proverbial el seny de la pagesia. No li manca, tampoc, passió: de la seva fusta eixiren els segadors i se'n fan, més que d'altra, els clergues. Per la tenacitat de cada dia, per l'heroisme d'un moment crític, té la pagesia virtuts no igualades per altres estaments.

No és argument contra d'ella l'escàndol de moltes eleccions de districtes rurals. Els pagesos poden haver perdut — i amb raó — la fe personal en els candidats forans; no han perdut la fe política en els ideals. Quan des del govern fins als agents electorals, amb la complicitat, sovint, de tots els partits vells, tothom s'avenia a mercadejar vots i a coaccionar electors, no té res d'estrany que la pagesia tractés aquell afer a tall d'afer, i no es preocupés d'altra cosa que de treure'n profit material. En canvi, quan se l'ha cridada en nom d'una causa noble, noblement ha respost, com en el temps de Solidaritat.

Per això comptem que farà honor a la crida d'"Acció Catalana". Per això, i perquè veurà en ella reflectit el seu mateix criteri i els sentiments populars de Catalunya. La pagesia és gelosa de la seva independència, però propensa a coordinacions voluntàries, té el sentit de la igualtat en el benestar, es malfia de tots els extremismes, i no li plau de servir altre senyor que Déu.

JAUME BOFILL

FULL DE DIETARI

LA JUSTICIA I L'ORDRE

He escrit dues vegades que la Dictadura no va ésser cruel ni sanguinària. Després de llegir la querella que ha presentat el senyor Eduard Barriobero contra el Director de la Presó de Madrid i després de conèixer detalls de certs maltractes infligits en un establiment força menys llunyà, he de rectificar. Hi ha moltes maneres d'ésser sanguinari. Conjuminar les coses perquè un home sucumbeixi d'una pulmonia, en una cella de càstig on no hi ha sinó les lloses per tot jaç, o bé obrir la comunicació amb la intempèrie que descriu el senyor Barriobero en la seva querella perquè l'aigua i la neu facin el fet, és un acte sanguinari.

Només perquè dóna avinentesa per a la multiplicació de revenges i atrocitats d'aquest tipus, només perquè obre la porta a totes les iniquitats clandestines i obstrueix la via suprema de l'escàndol salvador, hem d'execrar la Dictadura. Greu és que criminals de professió, homes que viuen fora de la llei, assassinin la gent pels carrers i facin insegures les hisendes. Però és pitjor cent cops que els qui exerceixen *funcions públiques* sota l'ègida de la llei, puguin a mansalva abusar de llurs facultats i satisfer males passions per compte propi o per compte d'altres.

Pengen a Goethe una frase ignominiosa: "Val més la injustícia que el desordre." Efectivament, la va pronunciar, però en tals circumstàncies i en tal moment que és impossible d'atribuir-li la transcendència que li han volgut donar alguns comentaristes. Sigui com sigui, és una frase que no ens ha convençut mai. Xènius l'explicava tot palliant-la: "Val més la injustícia que el desordre, puix que el desordre—venia a dir—és causa d'innombrables injustícies."

Doncs no. Ni així passa. Posats a fer jocs amb la frase de Goethe ens estimem més de capgirar-la del tot: "Primer la justícia i després l'ordre, puix que un ordre sense justícia no és tal ordre i al capdavall no pot fer sinó sembrar llavor de desordres."

CARLES SOLDEVILA

Troballa d'un fresc de Leonard de Vinci

Milà, 15. — El periòdic "La Sera" diu que, en efectuar-se algunes obres a l'església de la Coronata de la dita ciutat, ha estat descobert un fresc que representa Jesucrist i els àngels, obra, segons els experts, de Leonard de Vinci.

La dita església fou construïda l'any 1400.—Fabra.

La crisi polonesa

Varsòvia, 15.—Segons diu la Premsa, el primer ministre, senyor Bartel, presentarà aquesta tarda al cap de l'Estat la dimissió collectiva del Gabinet.—Fabra.

Varsòvia, 15. — El president del Consell ha facilitat la següent nota:

"El president de la República, en rebre la dimissió del president del Consell, ha expressat la seva estranyesa davant el fet que la Dieta hagi provocat una crisi ministerial quan l'examen del pressupost encara no estava enllestit.

"A la tarda el president de la República ha consultat respecte a la situació crítica creada amb el mariscal Pildsuski, per ésser aquest la personalitat de més experiència en qüestions d'Estat."—Fabra.

Escorcolls policíacs a Bordeus

Bordeus, 15.—En un escorcoll practicat al domicili del secretari de la Lliga per a la defensa de la raça negra, la policia s'ha incautat de nombrosos documents d'importància.

Per altra part, el secretari de l'Associació de Treballadors del Port ha estat detingut, acusat d'excitacions a l'assassinat.—Fabra.

El pla Young a França

París, 15. — La Comissió de Finances de la Cambra s'ha reunit, per tal d'acordar el text del raport que acompanyarà el projecte de ratificació del pla Young davant el Parlament.

La Comissió ha pres nota de la necessitat de ratiifcar el pla Young abans del 29 de març, en la qual data ha de començar el funcionament normal de la Banca Internacional de Pagaments. Acordà a més procedir en condicions favorables a la mobilització de les obligacions abans de l'1 de juny, tancant amb ella el període de les grans operacions financieres. — Fabra.

A mis-es dites

No es pot dir que conegui el doctor Montagut, canonge de no sé quin capítol llunyà, però veí de Barcelona. En canvi, puc dir que l'he identificat. Un dia en un tramvia, ell seia prop meu; el seu pèl roig, la seva mirada esbiaixada rera unes ulleres d'or, la seva teula decantada cap endavant, el seu gest contundent i el seu parlar més o menys cervàntic, em varen cridar l'atenció. Algunes frases soltes que varen arribar a la meva oïda varen confirmar totes les sospites i presentiments; aquell clergue singular era el doctor Montagut. No podia ésser ningú més. El que té d'ésser un exemplar únic!

El clergue en qüestió, a més d'exercir el seu sagrat ministeri (sempre que no ha tingut impediment canònic) durant l'època de la Dictadura, ha parlat en diversos actes polítics, ha escrit articles, ha fet declaracions. Tanmateix, no ha pogut mai arribar a ésser una figura de primer pla. Em fa l'efecte que els homes de la U. P. no han estat generosos amb ell. Es diria que tot acceptant els seus serveis se'n malfiaven... Però en fi, aquest és un punt històric d'una importància realment minúscula; no val la pena d'ocupar-se'n. Es tal vegada més interessant de fullejar el llibre que el doctor Montagut ha publicat pocs dies abans de caure la Dictadura.

Decididament, el doctor Montagut no és un home de sort. El seu llibre, a la claror crepuscular que ara fa, té un aire terriblement xirol. Publicat tres o quatre anys enrera, hauria tingut un aire menys comprometedor.

Es titula "Los errores de la Dictadura", i tot cremant, com és de llei, munts d'encens davant "el invicto general y Presidente", que és "uno de los más grandes estadistas de la Europa contemporánea", dreça efectivament una taula d'errors.

Mentiria si digués que he llegit plana per plana tot el llibre, però crec haver-lo fullejat prou bé per copsar quins són aquests errors que el canonge Montagut, entre mil ditirambes i adulacions, retreu al Dictador. Primera: ha estat massa dolç, massa tou; "no ha querido acabar con sus enemigos". (En aquest verb "acabar" és evident que, el sacerdot, Montagut hi encabeix tot un programa feli.) Segona: no ha combatut el catalanisme amb les armes que calia, és a dir, amb la fundació de grans centres de cultura patriòtica. El doctor Montagut diu que per a crear-los no cal sinó: "Dinero, dinero, dinero". Tercera: el Dictador ha negligit el problema de la premsa. Evidentment, "La Nación" li sembla insuficient; troba que calia haver creat molts altres òrgans semblants. Per quin procediment? Pel procediment de dir: "tu, Banc de X, tants centenars de milers de pessetes", "tu, fabricant K, tants milers", "tu, comerç Z, tants milers", etc. El programa d'aquest atac al capitalisme és descrit pel canonge pèl-roig en termes vibrants... "Acuchillarle el bolsillo, vaciarle la bolsa de R. O.... con fines patrióticos", naturalment.

La fe d'aquest canonge pupí en la força del diner és un espectacle commovedor. Sense poder-ho evitar m'ha dut a la memòria un examen famós entre els que va fer el senyor Flores de Lemus (avui tècnic eminent del ministeri d'Hisenda), aleshores que ocupava la càtedra d'Economia política de la Universitat de Barcelona. Cal recordar que Flores de Lemus era un home d'un cinisme i d'una desimboltura desconcertants. La seva classe, on es practicava el mètode socràtic, era un combat desigual entre la mordacitat i el talent del mestre i la inseguretat i la poca ciència dels deixebles. Un dia, examinant un capellà, li va proposar: "Elija usted mismo el punto que prefiera". El capellà va dubtar un segon i va dir: "La moneda". El catedràtic, ràpid, va fer: "Cura había usted de ser".

No subscrivim, naturalment, la rotunditad volteriana d'aquesta afirmació deixada anar per Flores de Lemus amb un deix andalús que li llevava violència. Hi ha en la nostra clerecia nombre de barons exemplars que no cauen en idolatria davant el vedell d'or... Però tot llegint el llibre del doctor Montagut i les seves professions de fe en la virtut taumatúrgica de les pessetes no ens hem pogut estar de recordar aquella picant anècdota universitària.

MYSELF

COMENTARI

L'Orfeó Català a Montjuïc

Fins ara l'Orfeó Català no havia pogut donar cap concert a l'Exposició. Hon cantat al Palau Nacional, o en altres indrets de l'Exposició, tots els orfeons i orfeonets del món. En Milà i Camps hi va organitzar uns concerts dirigits per Mario Mateo, un músic *hispanu-americanu*, que foren la brometa més cara i grotesca que es va permetre aquell personatge de novella.

Però l'Orfeó Català no havia pogut cantar en els dominis foronclians perquè el senyor Milans, l'home més insignificant que ha passat per aquí, però el que més ha odiat les coses catalanes, no ho volia. I per altra part, que l'Orfeó sigui català avergonyia el senyor Rumeu (Viver) i el senyor Milà (Montseny), que porten uns noms tan catalans com el senyor Milans.

Per cantar a Montjuïc li sobrava, a l'Orfeó Català, dir-se "català", cantar en català, portar una bandera catalana i no haver volgut renegar del país. I això que un català no pogués parlar en català i hagués d'amagar l'escut de la seva terra i no tingués els mateixos drets que un ciutadà de Burgos, de Cuenca o de Soria, encara que paguem puntualment la contribució, no avergonyia els senyors Rumeu i Milà. Per què no els avergonyia?

Escrivim en català, fem versos en català i cantem en català perquè no volem fer comèdia i no ens volem trair nosaltres mateixos. Perquè cantar, fer versos i escriure ha de sortir de dins. Si escrivim en *català* no ho fem per odi o menyspreu a la llengua de Castella; sinó perquè l'idioma és instrument d'art, i per a nosaltres el català és l'instrument del nostre art. I com qualsevol home de Palència, Segòvia o Àvila, tenim dret a fer art, el nostre art. Si el senyor Joaquim Montaner, que tant es va distingir a l'Exposició durant la Dictadura vigilant que no sortís ni un rètol en català, fos un bon poeta, o un poeta bo i humà d'aquells que escriuen coses vives i no fan versos de "penacho", sabria que l'instrument artístic dels poetes dels altres pobles és tan respectable com el d'un fill de Villanueva de la Serena.

Sembla que fins ara l'Orfeó amb les seves cançons podia fer perillar la seguretat de l'Estat. I per això no el deixaven acostar a Montjuïc, de por que només de veure'l trontollés la cúpula del Palau Nacional.

Avui l'Orfeó anirà a Montjuïc. La seva presència servirà per a fumigar del Palau Nacional i de tota l'Exposició el record de passades violències. Quan els cantaires i la multitud que els acompanyarà passin sota les torres de la plaça d'Espanya podreu assegurar que la ciutat ha pres possessió de Montjuïc.

Diuen que els agents provocadors al servei d'aquells homes que fins ara han manat, que són els que creuen que al país hi ha dues castes, una que ha de consumir el pressupost i una altra que ha de callar o residir a la presó, faran soroll. No ho crec. Se'n donarien vergonya, aquella vergonya que no han sentit mai En Rumeu i En Milà. Però si algun inconscient fes algun crit d'aquells que entren de ple a la llei de Jurisdiccions, no vacilleu, agafeu-lo pel clatell i tireu-lo a la Cascada o a la Font Màgica.—M. B.

HAITI NOVAMENT

Declaracions d'un intel·lectual haitià

Haití està novament a l'ordre del dia. Acaba d'arribar-hi l'emissari enviat per Hoover per fer-hi l'enquesta sobre la situació de l'illa. I el poble haitià, tip ja del seu crònic president Borno, l'ha rebut molt dignament: un silenci sepulcral, uns enormes rètols que deien: "Volem eleccions lliures", i una inhibició absoluta, total, envers el representant americà. Es — aci també — la *no-cooperació*.

La importància — tan simptomàtica — del cas fa ben interessant la coneixença de la situació de la petita república negra. De vegades una causa moral té una valor enorme, mundial, en proporció inversa de la migradesa material del problema. El cas d'Haití és un d'aquests.

El meu anterior article sobre Haití, publicat ja fa alguns mesos, pel desembre, em va valer la coneixença d'un haitià ben interessant. Es encara jove — vint-i-vuit anys a penes. Es un advocat, doctorat l'any passat a la Sorbona. Té una ampla cultura, un esperit clar i liberal, un formós idealisme: una sèrie de coses, en fi, que ja voldria que tinguessin molts blancs... El doctor Beaugé Bercy ha nascut a Léogane, la pàtria de la cèlebre reina Anacaona, i ara viu a Barcelona, ciutat que li agrada molt, on dóna lliçons de francès i d'anglès.

El trobo ben sovint a la Biblioteca de Catalunya, on hom el veu treballar amb fervor. L'altre dia el vaig aturar quan sortia. Volia que em digués quelcom sobre la situació de la seva terra en aquests dies transcendentals en què potser es fixen els seus destins...

Anava amb una mica de pressa, car es dirigia a la conferència d'A. Malye al "Conferentia Club". Però va tenir uns minuts per a mi.

Li demano si em pot donar la seva opinió sobre els esdeveniments del seu país.

Ja ho crec — respon —. La Constitució haitiana autoritza la lliure expressió de la crítica, de manera que estic a les seves ordres...

—Bravo: sort en teniu! Així, digueu-me: ¿quina és l'actitud real dels haitians davant les intromissions nord-americanes?

—La política nord-americana no ha estat mai acceptada pel poble haitià — contesta fermament. El tractat imposat durant un període revolucionari pel govern americà i signat per totes dues nacions tenia a penes una finalitat comercial i política per part dels Estats Units. Aquest tractat de 1915 va ésser renovat i perllongat per un període de deu anys sense que el poble se n'assabentés. Aquesta fórmula política fou cosa del president Borno, l'obra del qual té una tendència oposada als principis legals de la Constitució haitiana. El govern americà volia apoderar-se de Mole-Saint-Nicolas, centre d'una regió rica en mines de petroli, d'argent i d'or; i és, a més, una de les bases navals que els Estats Units volien establir en aquelles mars.

—Ah, aquest petroli! ¡Pobre del país que el posseeix! —I els haitians què feren davant d'això?

—Es resistiren. Aquesta resistència als anglo-saxons féu que Wall Street aconsellés al seu govern la intervenció en les lluites intestines del poble haitià, per obligar-lo a signar una mena de contracte o convenció per noranta-nou anys, que permetés als ianquis d'establir-se a Mole-Saint-Nicolàs.

—Conseqüència?...

—...Que les Cambres i els periòdics de la nació han protestat contra un semblant atemptat a la integritat nacional. I veient que no assolien llurs fins, els interessats han cregut pertinent de procedir al tancament de les Cambres, i substituir-les per un Consell d'Estat que no representa els desigs del poble...

(*Ja tenim ací l'Assemblea Nacional haitiana, vaig pensar....*)

—Doncs bé: ¡a desgrat de tots aquests ultratges a Haití, la nació no ha signat fins ara cap convenció que lliuri als Estats Units una part de la República!

—Així Haití resisteix?

—Sí, senyor. Cap partit polític, cap societat, no aprova la intervenció imperialista d'aquests anglo-saxons. ¡Mai ha existit la més mínima harmonia entre la nació i l'ocupació militar de què som objecte!

—¿Creieu que algun dia arribareu a entendre-us, haitians i americans?

—Des del punt de vista ètnic els dos pobles no es poden entendre. Costums i idees són totalment diferents, així com les llengües. Les famílies haitianes tenen un escàs contacte amb els Estats Units: no envien llurs fills a les universitats americanes, no hi ha relacions intellectuals entre tots dos països. Haití posseeix actualment una joventut conscient i vigorosa, que és digna d'exercir els seus deures de ciutadans lliures. I ja podeu dir que una única cosa interessa a la nació haitiana: l'evacuació completa del territori nacional per les tropes estrangeres, per les forces nord-americanes...

El doctor Bercy s'acomiada per no fer tard a la conferència. I pel que a mi es refereix, em dono per ben content d'assabentar-me de l'esforç que fa un de tants pobles que lluiten per llur llibertat a la *faç de la terra en aquest trist segle XX*...

GONÇAL DE REPARAZ (fill)

EL CONCERT D'AVUI AL PALAU NACIONAL

En l'edició d'ahir denunciàvem l'existència d'agents provocadors i recomanàvem al públic que es posi en guàrdia contra tals agents a sou dels enemics de Catalunya.

Avui repetim l'advertiment perquè les nostres confidències són més precises. Fixeu-vos bé en les persones que tindreu al costat, al públic i a les localitats. Qualsevol crit us ha de semblar suspecte; fixeu-vos bé en qui el dóna; deixeu-lo sol i denuncieu-lo. La vostra presència val més que tots els crits, que, altrament, mai no han servit de gran cosa.

—Serà la Quaresma...!
—No, home: és la Censura. No li veus les tisores simbòliques?
—Es clar! Són per tallar el bacallà...
—Justament, home, justament!

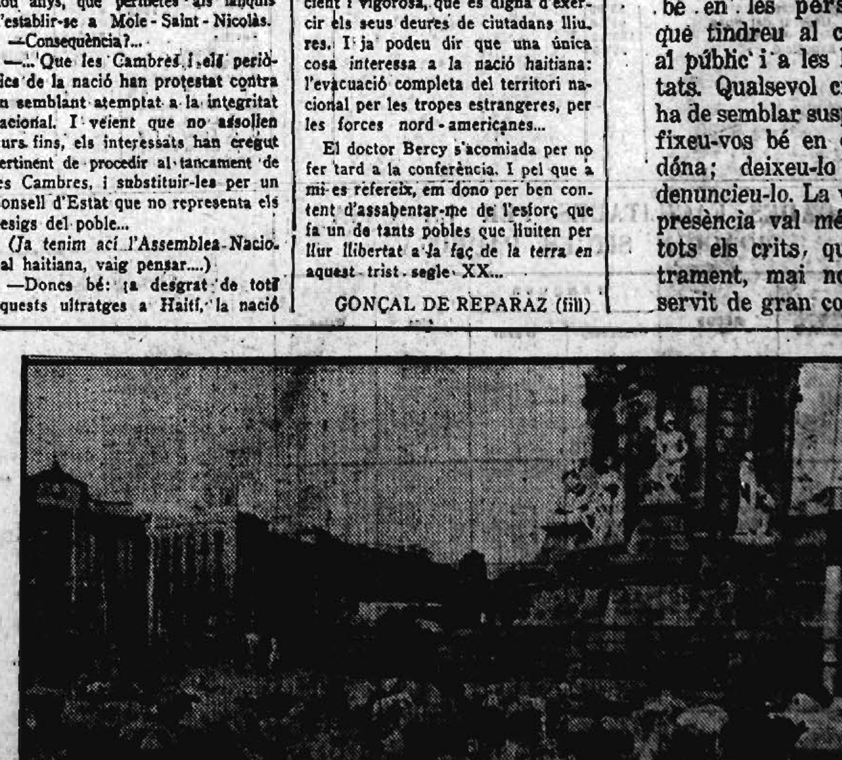

UN RAMAT DE XAIS ATURAT AL PEU DEL MONUMENT A COLOM

BORSA - FINANCES

Foment del Treball Nacional

Els grans magatzems i el règim paritari. — El comerç amb el Marroc. — Un nou document sobre el problema del canvi. — La supressió d'alguns comitès reguladors. — La futura Exposició de Lieja. — El consum de carbó nacional.—La qüestió dels nostres vins a França. — Viatge a Madrid del president. — La propietat de marques a Mèxic.

Amb gran assistència de vocals i sota la presidència del senyor Ibarra, celebrà junta reglamentària la Directiva del Foment del Treball Nacional. S'ocupà de la instància formulada pels grans magatzems perquè se'ls simplifiqui el règim paritari, excessivament complicat i onerós per als aludits magatzems, donat el gran nombre de seccions que integren el negoci i que els obliga a subjectar-se a altres tants comitès paritaris, les resolucions dels quals no sempre són harmòniques entre si, i això és causa de seriosos conflictes per a ajustar-se a llur compliment.

La Junta, després d'una detinguda discussió, acordà manifestar-se conforme amb els punts de vista exposats pels grans magatzems, però cregué que no seria procedent aprovar-los en aquests moments, perquè podrien més aviat desorientar el Poder públic i comprometre les peticions d'ordre més general que el Foment té formulades i que tendeixen a simplificar el règim paritari, amb supressió de l'excessiu nombre de Comitès, limitació de les seves atribucions, unificació i reducció de quotes, etc., etc. De donar-se satisfacció a aquestes demandes, com cal esperar del bon criteri del ministre que regeix el departament del Treball, les aspiracions dels grans magatzems tindrien fàcil realització.

El Centre Comercial Hispano-Marroquí ha fet un estudi comparatiu de la participació de diverses nacions en el comerç del Marroc, per a deduir la pobresa del que Espanya tramet al dit país i ha suggerit la conveniència que amb delegacions de les entitats econòmiques més indicades es formi una missió comercial encarregada de visitar les principals poblacions del Marroc, per tal d'estudiar les dificultats que s'oposen al nostre desenrotllament mercantil i proposar al govern les reformes a què hi hagués lloc per a fomentar-ho.

S'acollí amb simpatia aquesta idea, i es va acordar circular a les Agrupacions del Foment que poden estar interessades, invitacions perquè designin si creuen convenient la designació de delegats per a formar la missió, i en tot cas, indiquin els noms.

El recruament del problema del canvi, en arribar a cotitzacions de la pesseta que semblen inversemblants donada la situació econòmica del nostre país, decidí al Foment a tornar a tractar l'assumpte amb el major deteniment, i la Junta, estudiant-ho en tots els seus aspectes, arribà a conclusions que concretà en l'escrit que s'ha donat a la publicitat.

La finalitat del document al·ludit, no era la d'exposar, una vegada més, els aspectes del problema i proposar solucions més o menys adequades. El Foment entén que els aspectes actuals de la qüestió allunyen tota possibilitat d'un estudi detingut per a trobar la correlació de causes i efectes i suggerir adequats remeis. Es tracta en aquests moments d'un estat purament psicològic de pèrdua de confiança, contra el qual cal reaccionar serenament, però amb energia. Per a això el Foment es mostra oposat a solucions com l'estabilització, que ara s'hauria de fer en les pitjors condicions i comprometent l'esdevenidor de la nostra política monetària. Igualment rebutja altres solucions que solament el pànic pot aconsellar i que, com les moratòries de les quals algú ha parlat, qualifica d'irreflexives. Es tracta solament de resistir, i per a això indica l'escrit algunes mesures i aconsella, al propi Govern, que sigui discret en les seves notes i comentaris sobre la situació de les finances públiques, per a evitar que l'opinió s'alarmi infundadament. Per últim, assenyala als qui han dut llurs capitals fora d'aquí, el perill a què s'exposen i els aconsella la repatriació.

Amb aquest escrit, el Foment no ha pretès dir la darrera paraula en qüestió tan complexa; la seva aspiració es redueix a aportar la seva contribució perquè els ànims es calmin, i es manifesta optimista en l'esdevenidor.

Es plantejà la discussió sobre els conflictes que a algunes indústries nacionals crea la supressió de cop del règim restrictiu a què estaven sotmeses, i es resolgué obrir una informació entre les Agrupacions del Foment perquè exposin llur opinió, i aportin dades sobre el dany o els beneficis que les indústries respectives esperen d'aquella supressió.

D'aquesta manera es podrà formar documentat judici en una qüestió que no pot ésser fallada amb simplicitat de criteri, puix és molt complexa per la diversitat d'interessos que comprèn.

En principi, la Junta creu que en alguns casos tal vegada s'ha obrat amb precipitació, desoint el consell donat pel Foment que s'estudiés cada Comitè en llur estructura, càrregues que representava per al Tresor públic o els mateixos industrials i resultats assolits, puix si així s'hagués fet, probablement no s'hauria dissolt el Comitè regulador de pells, l'única finalitat del qual era donar satisfacció al principi que, en igualtat de condicions, la matèria prima nacional es beneficiés en el país, i semblava havia arribat en aquest punt a l'harmonia entre tots els sectors interessats.

Es donà compte d'haver estat un requeriment del comissari regi a l'Exposició Internacional de Lieja, senyor comte de Fígols, el qual recomanava l'aportació de les indústries espanyoles perquè la nostra nació sigui dignament representada en aquell certamen.

A una instància del Foment, manifestant la seva alarma davant el perill que el règim de protecció a la indústria carbonera impliqués l'obligació de prendre el carbó de determinades procedències, el Consell Nacional del Combustible ha contestat que es respectarà el dret de la indústria per a proveir-se on li convingui i negant que sigui cert el rumor que el dit Centre tingui en estudi la constitució d'una central de vendes. Ensems, es demana al Foment que comuniqui les característiques dels carbons més adequades per a cada indústria.

A instàncies de la Secció de Propietat Rústega i Urbana, s'ocupà la Junta de la situació creada al nostre comerç de vins per la llei francesa sobre "coupages" i després d'unes explicacions donades pel secretari general sobre l'abast de la dita llei en relació amb el nostre conveni comercial i d'una intervenció del vocal senyor Juncosa, es pronuncià la Junta en el sentit d'ajudar l'actitud dels viticultors reclamant del govern la denúncia del conveni amb França i el nomenament de la comissió assessora acordada per l'assemblea de Vilafranca.

Anuncià que el president de la Corporació, senyor Bosc-Labrús, sortirà dijous vinent cap a Madrid, per tal d'entrevistar-se amb el cap del Govern i diversos Ministres, i s'ocuparan d'assumptes d'interès per a la indústria.

Per últim, la secretaria assabentà la Junta d'una informació rebuda, segons la qual la propietat de marques estrangeres, encara registrades a Mèxic, no es podria fer valer davant els tribunals d'aquell país, puix que sembla han establert la peregrina teoria de negar personalitat al demandant si és una companyia i no s'ha inscrit al Registre Mercantil. Com que el cas és interessant per als qui tenen marques que exploten en aquell país i s'exposen a una falsificació o emprament il·legítim allí, es va decidir que s'estudiï la manera de formular una reclamació eficaç.

Banca Nonell
Canvis-Valors-Cupons-Girs
Rambla del Centre, 16

ANUNCIS MERCANTILS

ARTS GRAFIQUES, S. A.

Successors d'Henrich i Companyia

Per acord del Consell d'Administració els senyors accionistes són convocats a la junta general ordinària que tindrà lloc el dia 5 del mes d'abril vinent, a les deu del matí, a l'estatge social, Còrsega, 348, per a l'examen i aprovació del Balanç i Memòria del darrer exercici i repartiment de beneficis.

Per assistir a la junta és indispensable el dipòsit d'accions que prevé l'article 17 dels vigents Estatuts.

Barcelona, 16 de març de 1930. — El secretari del Consell d'Administració, Orestes de Mora.

FOMENT D'OBRES I CONSTRUCCIONS (Societat Anònima)

Es participa als senyors accionistes d'aquesta Societat que des del dia 20 al 29 d'aquest mes, tots dos inclosos, i en el successiu els dijous de cada setmana, no festius, de deu a dotze, a la Caixa d'aquesta Societat (carrer de Balmes, número 36) i a casa dels banquers senyors Fills de F. Mas Sardà (Rambla del Centre, número 4) i Soler i Torra Germans (Rambla dels Estudis, número 13), tots els dies feiners, es procedirà al pagament, contra el cupó número 53, del saldo de trenta pessetes per acció, lliure d'impostos, que amb els trenta lliuraments a compte, lliures també, fan el dividend del dotze per cent acordat repartir en la junta general celebrada en el dia de la data.

Barcelona, 14 de març de 1930. — El secretari, Tomàs Riera i Sans.

ARNAU, S. A.

Capelleria -:- Ferran, núm. 22

Convoca els senyors accionistes a la junta general ordinària, que tindrà lloc el 30 de març, a les quatre.

El director gerent, Ramon Arnau Rosa.

La vida social

ELS MARBRISTES

En reunió general ordinària celebrada per l'Associació Patronal de Marbristes i Escultors de Barcelona, el dia 14 d'aquest mes, sota la presidència del senyor Agustí Clarí, es prengueren els següents acords:

Llegida l'acta anterior, fou aprovada, junt amb l'estat de comptes.

Es renovaren els càrrecs que cessaven de la Junta directiva, i quedaren elegits els senyors següents:

President, Delfí Verdaguer Coll; vice-president, Carles Fransi Socies; secretari, Pau Gallés Alegre; vice-secretari, Emili Tijeras Sànchez; tresorer, Antoni Padró Albricias; comptador, Ferran Mira Giner; vocals: Lleonard Robarter Bru, Josep San Elias Cuevas i Carles Capdevila Nogués.

El senyor Capdevila féu un informe detallat de la vaga parcial que la Societat obrera del ram sosté al seu taller, i després d'agrair l'ajut que li presten els seus consocis, s'acordà nomenar una Comissió integrada pels senyors Bechini, Fransi, Capdevila, Alegre i Clarí, la qual Comissió cessarà un cop solucionat el conflicte.

ELS OBRERS DE LES MINES DE SURIA

Han deixat ajornat per al vinent dia 20 l'anunci de vaga que tenien fet els obrers de les mines de Súria, en l'esperança que el Comitè paritari que intervé en aquest conflicte hauria trobat abans una solució satisfactòria.

HA ESTAT RETIRAT L'ANUNCI DE VAGA DELS FLEQUERS

Ahir a la nit, al Govern civil facilitaren una nota que diu:

"Se ha retirado el oficio de huelga anunciada para el lunes que habían presentado los obreros panaderos, por haberle comunicado telegráficamente a la Delegación Regional del Trabajo el ministro del Trabajo, que las bases aprobadas por el Comité paritario de panadería quedaban en vigor, ínterin se resuelvan los recursos presentados, y se faculta al propio Comité para que sancione las fracciones de las mismas."

A Holanda—
El Liniment de Sloan Venç el Dolor Muscular
Allí, com a tot arreu, els dolors musculars desapareixen molt aviat untant-se —no friccionant-se— amb el Liniment de Sloan.
Combat eficaçment els dolors reumàtics, tan tenaços i aguts — gràcies a la seva potència extraordinària per a penetrar sense friccions fins al lloc precís del dolor, fent circular la sang, enfortint els teixits, desfent la congestió. És, doncs, il·lògica la seva suprema eficàcia en els dolors musculars, torçaments i dolors sense ferida oberta en general.
De venda a les farmàcies, drogueries i centres d'específics del món
LINIMENT DE Sloan MATA DOLORS

R. CAPELL METGE ESPECIALISTA Hospital de Paris
MALALTIES DEL RECTE I ANUS
HEMORROIDES (morenes)
PÈRDUES DE SANG, ETC.
Tractaments especials no operatoris, no dolorosos - Salmeron, [illegible], de 4 a 6

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Borsí matí: Nords, 108'60, 108'70, 108'65; Alacants, 103'35, 103'40; Andalusos, 59'40, 59'45; Colonial, 108, 108'15, 108; Transversal, 46; Banc de Catalunya, 102; Sucreres, 67'50, 67'25; Aigües, 215, 214'50; Explosius, 233'50, 233; Aeri Montserrat, 25'50; Mines Rif, 125'75, 125'50; Petrolis, 10'10, 10; Filipines, 429; Chade, 625.

Borsa tarda: Nords, 108'40, 108'15, 108'25; Alacants, 103'10, 103'05; Transversal, 47, 47'50; Autòmnibus, 255; Plates, 42, 41'75; Banc de Catalunya, 101'50, 101'25; Colonial, 107'50, 107'65; Aigües, 213'50, 213'25, 213'50; Gas, 149'50; Filipines, 428, 427, 428; Chade, 624, 622, 628; Chade sèrie E, 120'25, 120; Explosius, 233, 232; Mines Rif, 125, 124'50, 124'75; Sucreres, 67'50, 67'25; Guadalquivir, 73'50; Petrolis, 9'95, 9'15, 9'35.

COMPTAT: Valors encara no compresos en el Butlletí Oficial

Cines Preferents	82'00
Camp General del Suro	92'00
[illegible] Rica	133'00
Bons Exposició	93'00

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914	78'00
" 1920	80'00*
Obligns. Prov. 6%	[illegible]
G. C. Comunal	94'50
Diputacions [illegible]	84'00*
Ajunt. Badalona	98'00*
Ajunt. Barc. amitz.	75'25
" 1906 B.	78'75
" 1906 C.	77'50*
" 1907 D.	76'00*
" 1910 B.	75'00*
" 1912 B.	78'25*
" 1914 B.	75'25*
" 1915 F.	78'00
" 1912 B.	76'75
" 1914 B.	75'00*
" 1916 B.	77'00
" 1918 B.	77'00
" 1919 B.	76'65
" 1920 B.	76'50*
" 1921 6%	94'65
" 1923 6% Exp.	100'00
" 1923 5%	81'50
Eixample 1907	92'50*
" 1913	89'50*
" 1917	94'50
Bons Reforma	83'00*
Ajunt. València 5%	86'25
" Sevilla Exp	98'00*
" Màlaga	101'75*

DIVERSOS

Port Barcna. 1905	97'00*
" " 1909	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	94'25*
Gijón Musel	98'00*
Marroc 5%	90'50*
Bons Hipotecari 5%	97'50
" " 6%	100'00*
Caixa d'Emissions	90'65
C. C. Local 5%	92'25
C. C. Local 5 1/2	90'35*
C. C. Local interpr.	86'50
Cèdules Argentines	9'003

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4%	A.	73'35
"	B.	73'30
"	C.	73'30
"	D.	73'35*
"	E.	73'00*
"	F.	73'45*
"	G. H.	72'00
Exterior 4%	A.	85'75*
"	B.	85'40
"	C.	84'35
"	D.	83'20
"	E.	82'50
"	F.	82'50
"	G. H.	82'50
Amor. 1920 5%	A.	91'00
"	B.	91'50*
"	C.	91'90*
"	D.	92'00*
"	E.	92'00*
"	F.	93'00*
Amor. 1927 5%	A.	86'00
"	B.	86'00
"	C.	86'00*
"	D.	85'10*
"	E.	85'50*
(amb impostos)		
Amor. 1926 5%	A.	100'35
"	B.	100'00
"	C.	100'90
"	D.	100'35
"	E.	100'50*
Amor. 1927 5%	A.	101'15
"	B.	100'95*
"	C.	101'00
"	D.	100'25*
"	E.	100'95*
"	F.	100'45*
Deute Ferroviari		100'50
(sense impostos)		

OBLIGS. FERROCARRILS

Nord 1.a hip. 6%	72'75
" 2.a " "	72'35
" 3.a " "	72'50*
Nord 4.a Sèrie	72'75
Nord 5.a hip. 3%	72'75
Pamplona	73'50
Prioritat	74'50
Lleida a Reus	73'50
Astúries, 1.a	72'15*
" 2.a	72'15*
" 3.a	71'85*
Segovia 3%	69'00*
Almansa 3%	71'75*
" Adherits	70'25
Sant Joan 3%	71'50
Alsàsua 4 1/2 %	87'50*
Osca 4%	83'50*
Nord 6%	102'75
Valencianes 5 1/2	100'50
Alar-Santander	94'50*
Alacant 1.a 3%	68'75
" 2.a 3%	67'25
" 3.a 3%	66'50
M. S. A. A 5%	97'75*
" B 4 1/2%	96'00
" C 4%	77'50
" D 4%	79'00
" E 4 1/2%	86'50
" F	97'00
" G 6%	102'75
" H	100'00
" I	102'50
Francesa 1 1/4%	82'50*
" 4 1/4%	68'25*
Directes 3 1/4%	67'75*
Badajoz 5%	101'75*
Orense primitiva	47'00
" Prioritat 3%	61'75*
Andal. 1.a fix 3%	57'25
" 2.a variable	49'00
" 2.a fix 6%	54'25*
" 3.a variable	41'00*
" 1907	62'50*
" B 1 1/2%	76'75
Andalusos 5%	99'00*
Gros fix	98'00*
" variable	99'00*
Orts fix	47'75*
" variable	97'50*
Secundaris 4%	86'50
Manresa-Berga 5%	87'00*
Sarrià a Barna. 6%	100'00
Fer. Catalunya 5%	79'50*
" 6%	93'00
F. C. Catalans vells	37'50*
" " nous	[illegible]
Tànger a Fez 6%	101'85*
Cremallera 6%	91'00*
Gran Metro 6%	95'25
Transversal 6%	86'00

OBLIGS. INDUSTRIALS

C. de Tramvies 6%	78'50*
" 6%	88'00*
Tram. B. F. C. 6%	101'00*
" 6%	96'00*
" S. Andreu 6%	77'00*
C. B. El. 1912 6%	95'50*
" 1920 6%	102'00
Unió Elèctrica 6%	102'50
Aigües Barna. 5%	93'50*
" D 6%	102'75*
" València 6%	99'50*
Catalana Gas i El.:	
E 4 1/2%	90'35*
F 4 1/2%	90'00*
G 6%	102'35
Energia 5%	91'85*
" 6%	101'95*
" Bons 6%	102'50
A. P. F. Mot. 6%	94'00
S. P. F. Bons 7%	105'50*
H. A. Elec. 6%	105'00*
H. A. El. Bons 6%	116'00*
Transatlàntica 4%	75'50*
" 6% 1920 V	99'00*
" 6% 1922 D	97'50*
" 5 1/2% esp.	92'00*
" 5 1/2% [illegible]	93'35
Cooperativa Fl. El.	93'75*
S. Cons. Naval 6%	104'00*
" Bons 6%	101'00*
U. Naval Llevant	100'00*
Asland 5%	87'50*
Asland 7%	102'75*
" 6%	99'75*
Hullera Esp. 6%	101'50*
F. [illegible] 1 1/2%	89'50
" 6%	99'50*
" 1930	100'00*
Cons. i Perfum. 6%	95'00*
Productes Pirelli 6%	102'50*
Colonial Bons 6%	101'95*
Potassa Súria 7%	103'00
Regants Ebre 6%	93'75*
" Levant 6%	100'00*
" Bons 6%	101'50*
" C. 6%	96'50*
Telèfons Nac. 7%	94'50
Als F. d'And. 6%	99'50*
Sucrera Esp. 6%	100'50*
U. Salinera Esp.	102'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	600'00*
Banc de Catalunya	102'50*
Canal Ebre	39'00*
Petrolis	[illegible]
Catalana D	133'00*
" "	134'00*
" F. pt. 6%	102'00
C. Transatlàntica O	60'00*
" " P	65'00*
Espanya Industrial	372'00*
Hispano Suïssa	167'00*
Hulleres	181'75*
Indúst. Agrícoles	210'00
H. T. Marítima	103'00*
Transmediterrània	100'00*
Telefònica 7% P.	108'50
Fom. Montjuïc O.	100'00*
" " Fdr.	138'00*
T. Barna. S. A. Ord	105'50*
T. Barna. S.A. P 7%	104'75*
T. Barna. S.A. P 6%	98'00*
Tram. El. Granada	98'00*

NOTA.—Els canvis acompanyats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

CANVI DE L'OR

Alfons	150'00
Isabel	151'00
Duros 4 1/2 unces	150'00
Petites	150'00
Francs	150'00
Lliures	37'75
Dòlars	7'75
Quilo de plata	100'00
Quilo de platí	13,000

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	31'40
Suïssos	154'90
Belgues or	111'50
Lires	42'05
Lliures	38'94
Dòlars	8'005
Peso argentí	2'97
Marcs	1'91 1/4

Borsa Londres

Nova York	
Holanda	48615
França	121256
Bèlgica	12486
Itàlia	24891
Alemanya	9264
Suïssa	20236
Espanya	25115
Dinamarca	24925
Suècia	18165
Noruega	18107
Lisboa	10170
Praga	16832
Àustria	16409
Argentina	345200
Rio Janeiro	4162
Montevideo	625
Xile	4068
Buenos Aires	3984
Portugal	
Valparaíso	

BORSA PARIS

	Tanca Després
Londres	124'26
Nova York	25'565
Bèlgica	356'25
Espanya	320'00
Itàlia	133'75
Suïssa	494'70
Dinamarca	
Holanda	02865
Noruega	
Suècia	
Praga	
Romania	
Hongria	
Viena	
Alemanya	600'75

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	MESOS	TANQUES Precedent	TANQUES D'avui	Alça	Baixa
Cafè Nova York	Maig Juliol Setembre	8'40 8'20 7'86	8'45 8'10 7'87		7 1
Sucre Nova York	Maig Setembre Desembre	1'79 [illegible] [illegible]	1'78 [illegible] [illegible]		1
Sucre Londres	Març Maig Agost	[illegible]			
Blat Kicago	Març Maig Juliol	103 3/8 [illegible] [illegible]	102 1/2 [illegible] [illegible]		5/8 1/4
Moresc Kicago	Març Maig Juliol	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
Blat Liverpool	Març Maig	[illegible]			
Metalls - Londres	[illegible]	[illegible]			

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Pagès i Navarra s. clas.	49 a 52
Castella	" 57 1/2
Manxa	" 57 1/2
Extremadura [illegible]	[illegible]
Extremadr. [illegible]	" 45 1/2
Penedès i comarca	" 50
Urgell	49 50 " 50 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Danubi	35 1/2 a 36 1/2
Moresc Plata	[illegible]
Ordi Extrem. i Manxa	[illegible]
Ordi Urgell comarca	36 a 36 1/2
Civada Extremadura	32 1/2 a 37
Civada Manxa	[illegible]
Escaiola	35 " 90

ARROS

[illegible] Calasparra	[illegible]
[illegible]	[illegible]

LLEGUMS

[illegible]	[illegible]

MONGETES

Castella	105 a 125
Mallorca	110 " 115
Prat	112 " 115
Urgell i comarca	110 " 115
València 1 classe	105 " 110
Estranger 1 classe	

CIGRONS

Saüc	185 a 200
Blancs gr. alf. 44/46	118 " 120
Blancs gr. alf. 48/50	105 " 110
Blancs gr. alf. 50/52	100 " 102
Blancs gr. alf. 58/60	90 " 92
Blancs gr. alf. 60/62	75 " 75
Pelons	75 " 80
Mestrans s. tamany	90 " 105

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	80 a 85
Extra local	80 " 78
Corrent local	63 " 65
Extra blanca Castella	68 " 70
Intervinguda	
Blanca corrent Castella	63 " 65
Baixa	45 " 55

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	36 a 37
Número 4	[illegible]
Segones	[illegible] 1/2 " 20 1/2
Terceres	18 " 19
Quartes	[illegible]

(Preus en pessetes, sac de 60 quilos, damunt carro Barcelona)

Menut (primer)	16 1/2 a 17
Menudet	[illegible]
Segó	[illegible]

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Negra Vinaròs	32 a 32 1/2
Negra Castelló	33 " 33 1/2
Negra Mallorca	30 " 30 1/2
Roja	30 " 30 1/2
Eivissa	24 1/2 a 25
Mallorca	24 1/2 " 25

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa [illegible]	44 a 45
Polpa remolatxa país	34 " 35 1/2
Torta de cacau	30 " 32
Farina de llinosa	36 " 40

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals segona classe	6 a 6 1/2
Palla Urgell	[illegible]
Palla curta	[illegible]
Palla d'olivera	
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Extrem.a i Manxa	32 a 33
Ordi [illegible]	33 " 33 1/2
Tàpies i guixes	[illegible]
Veces Màlaga	
Favons país	
Faves país	
Ordi Urgell i comarca	
Civada [illegible]	30 1/2 a 32
Civada Extremadura	3 1/2 " 32 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

Per M. S. A. Vagons: 11 de blat; 3 de farina.

Per Nord. Vagons: 3 de blat; 19 de farina; 4 de civada; 2 d'ordi.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Gen.	G	M	M	[illegible]	O	D
Tanca anterior	805	800	773	777	783	780	
Obertura		815	788	792	798	805	
Segon telegrama	821	819	Nom	793	800	803	
Tanca		817	793	795	803	808	
Alça	16	17	20	18	20	18	
Baixa							

NOVA YORK	Disp.	G	M	M	J	O	D
Tanca anterior	1470	1453	1483	1508	1512	1535	1531
Obertura			1479	1497	1517	1523	
Segon telegrama							
Tanca	1485	1476	1499	1519	1525	1542	1547
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	G	M	M	J	O	D
Tanca anterior	1451	1435	1462	1482	1494	1515	
Segon telegrama			1446	1474	1494	1505	
Obertura							
Tanca	1467	1462	1476	1498	1508	1527	
Alça							
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Sakellar. M	Sakellar	Upper M	Upper
Tanca anterior	1290	1279	969	
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	1306	1293	1001	
Alça				
Baixa				

Alexandria. Tanques del dia				
Ashmouni	A 1940	G 1064	O 1879	F 1763
Sakellar	A 2750	M 2804	O 2758	M 2563

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal) Texas	Orleans	[illegible]
168*	166	165

* Representant l'actual impost del Comitè regulador de la I. Cotonera la quantitat de ptes. 5'30 per 50 k. nets de cotó, la cotització base Good Middling Texas 15/16", resulta Ptes. 171'30 els 50 kg.

Arrib. als EE. UU. [illegible] 9.000 B/s. contra 15.000 B/s. [illegible]
Arrib. als EE. UU. [illegible] 7.753.000 " " 8.667.000 "
Vendes a Liverpool [illegible] 5.000 " " 7.000 "
Transferència [illegible] 4.000 [illegible]

No deixeu de visitar aquest nou establiment d'articles de perfumeria i tocador.

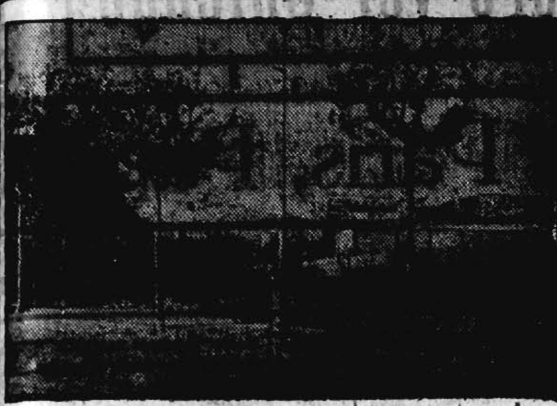

Carrer d'En Casanova, davant de l'Hospital Clínic

Bloc del transeünt

Moltes són ja les queixes exposades pels veïns en la premsa diària sobre l'espectacle que ofereixen els voltants del Mercat del Born, sense que s'hagi posat fi a l'abús d'ocupar les voravies dels carrers dels voltants amb fruites i hortalisses, que a la vegada que obstrueixen el trànsit, són un perill constant per les caigudes a què poden donar lloc llurs residus. I és molt de doldre aquest estat de coses en un lloc tan concorregut per la seva proximitat a l'Estació de M. S. A., ja que és el primer que s'ofereix a la vista dels que arriben a la nostra ciutat, puix que constitueix una de les primeres portes d'accés.

Esperem que per qui correspongui es atesa aquesta queixa.

* * *

Estem en un temps que s'imposa l'estalvi, tothom parla de la passada dictadura econòmico-financiera i per tot arreu sentim i llegim que cal fer economies, moltes economies. I és clar, la majoria dels senyors que formen la Junta del Teatre del Liceu també s'ha deixat influenciar per l'ambient actual, també estan per la política de l'estalvi. Una més ho prova que en la votació per l'adjudicació de l'empresa del Liceu, el senyor Rodés, que s'acontentava amb una subvenció molt més reduïda que l'actual, hagi obtingut molts més vots que el senyor Mestres, que a canvi d'un augment de subvenció proposava un pla artístic més ample que el de costum. Finalment s'ha declarat desert el concurs, puix que cap de les proposicions obtingué el nombre de vots necessaris.

Nosaltres no coneixem les proposicions presentades i no tenim cap preferència per ningú, però sí que voldríem demanar a la Junta del Liceu que en la pròxima votació vagin amb compte a adjudicar-ho, puix que les coses que volen tenir un punt artístic una mica digne, la baratura sempre escama. I que tinguin en compte que no és suficient la temporada d'òpera que es fa, ni la mitja dotzena de concerts que es donen, que tot plegat s'ha d'ampliar, seleccionar i dignificar, i que per la qüestió de les pessetes, que es recordin que els seus avantpassats no reparant en sacrificis bastiren el nostre primer teatre, que, des del punt de vista del pla artístic que s'hi descabdella, dissortadament no podem dir amb tota satisfacció orgull de Barcelona.

ELIXIR ESTOMACAL
SAIZ DE CARLOS
Tonifica, ajuda a pair, obre la gana i cura les malalties de
L'ESTÓMAC I BUDELLS
DOLOR D'ESTÓMAC
DISPEPSIA
AGROR I VÒMITS
INAPETENCIA
DIARREES DELS NENS I ADULTES
LLAGA DE L'ESTÓMAC
[illegible]
35 anys d'èxits constants.
5 pessetes ampolla, amb medicació per a uns 8 dies
De venda: principals farmàcies del món.

CAMISERIA
J. Rodríguez Casals
Ronda de Sant Antoni, 78
(davant Muntaner)

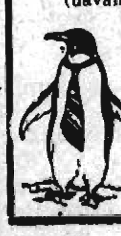

En saludar els amics i coneguts els participa que ha rebut les novetats de la temporada

Els pagaments a Hisenda

Bosch i Companyia, 2.023'57 pessetes; Pere Catasús, 500; Joaquim Carreres, 2.500; Fèlip Cardenal, 750; Josep Tiuvia, 500; Josep Maria Ferran, 750; Nicolau Gascón, 500; Antoni Muntada, 1.000; Joan Miquel Rosselló, 500; Josep Mataix, 3.836'80 Jaume Martí, 500; Eduard Matos, 250; Camil Penlva, 437'50; Antoni Roure, 312'50; Joaquim Sabater, 780; Jaume Vilamala, 281'25; Administració de Loteries número 35, 33.117; Administració número 14, 3.331; ídem número 31, 2.260 pessetes.

NOTICIARI

LA PUBLICITAT
[illegible]
Ptes.
[illegible] . . . . . 3'00
[illegible] trimestre. 7'50
[illegible] " . 9'00
[illegible] " . 25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 15 de març de 1930:

A les costes atlàntiques d'Anglaterra i França es troba el centre d'una depressió baromètrica que tendeix a internar-se a Europa i determina mal temps amb cel nuvolós, pluges i vents forts del sud-oest a la Península Ibèrica des d'Andalusia fins a la mar Cantàbrica, a França, Anglaterra, Suïssa i nord d'Itàlia.

Als Països Bàltics i la Mediterrània baleàr el temps és bo, però també presenta aspecte de perdre estabilitat sota els efectes de la depressió abans esmentada.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El temps és variable a tota la regió amb cel completament nuvolós al nord de Lleida, i cel asserenat o amb molt pocs núvols per la resta del país.

Ha plogut copiosament a tot el Pireneu amb precipitacions d'11 mil·límetres a Cabdella, 10 a Pobla de Segur i 4 a Ribes.

FRONTO NOVETATS
Aquesta tarda
Ituarte - Navarrete
contra
Ramos - Berrondo II

Presents pràctics -:- Aparell fotogràfic -:- Cinema familiar GUYÀS. Portal de l'Angel, 20

FOU FERIT PER UN AUTÒMNIBUS

A la Via Laietana, davant la nova Casa de Correus, un autòmnibus de la línia "A", atropellà a Francesc Andrés, de cinquanta-tres anys. Fou auxiliat de primera intenció al dispensari del port i després traslladat a l'Hospital Clínic.

El sol serà el vostre invitat si decidiu festejar la vostra boda al RESTAURANT DEL PARC

En contestació a les afirmacions formulades per una Comissió de veïns d'Horta, davant el senyor president de la Comissió d'Eixampla, En Joan J. Rocha, en les quals es diu que el servei de la línia de tramvies d'Horta és igual que el de fa 25 anys, la Companyia de Tramvies ens comunica que tan sols des del darrer mes de setembre, i prescindint de les diverses millores efectuades anteriorment, s'ha establert el servei d'Horta a base d'un cotxe cada tres minuts, en comptes de set minuts com es feia abans d'aquella data, i de més a més, a les hores de major tràfec, es posen en marxa tres cotxes especials, tot el qual significa que, actualment, el servei d'Horta és més intens que el de Circumval·lació, no obstant i això, i en compliment de l'acord de l'Excm. Ajuntament, s'estableix una modificació de les vies de la Plaça d'Urquinaona i carrers adjacents, que permetrà la unió dels finals de línia a Ausias-March i Trafalgar, suprimint l'estacionament dels cotxes i les maniobres que és forçós executar en l'actualitat.

A més d'això, la Companyia de Tramvies projecta d'establir un servei d'autòmnibus per a reforçar el de tramvies, el qual recorrerà algunes barriades avui separades de la línia de tramvies.

L'esmentada línia d'autòmnibus a Horta, tindrà bitllet de correspondència amb els tramvies, a base de reduir en cinc cèntims el preu total del recorregut.

GIREU EL VOSTRE GABANY a l'inrevés, quedà nou. Taller sastreria, Lleona, 8, F. Reixi

Al carrer Palaudària, núm. 9, es declarà un incendi que cremà alguns mobles, dues màquines de cosir i roba. Acudiren els bombers del Parc, els quals ben aviat apagaren l'incendi que produí unes tres mil pessetes de pèrdues.

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñá, Tallers, 41

HOME GREUMENT FERIT

A la carretera de La Bordeta fou atropellat ahir, per un automòbil de matrícula francesa, Manuel Ponç, de seixanta quatre anys, el qual sofrí greus ferides. Després d'assistit convenientment al Dispensari d'Hostafrancs, fou traslladat a l'hospital de Sant Pau.

TABACS HAVANS
CIGARRETS EGIPCIS
RAMBLA FLORS, 16

La Junta Directiva de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, després de la renovació de càrrecs que tingué lloc en la Junta general darrerament celebrada, quedà constituïda com segueix: President, Antoni Molíner; vice-president, Josep Fornés; secretari, Josep M. Puig i Roig; tresorer, reverend Andreu Espanya, prevere; vocals: Francesc de P. Colldeforns i Joan Ferrés. Felicitem aquests pessebristes entusiastes per llur designació i els desitgem el major encert per a continuar la bella i pairal tasca empresa per tan benemèrita Associació, a la qual la nostra terra deu el veure renascuda i homenatjada una de les nostres més belles tradicions.

SENYORES:
CAMISERIA
Barril i Arderiu
PASSEIG DE GRACIA, 86
Es complau a anunciar-vos que ha inaugurat secció castrela de nens. Especialitat: vestits mariner, primera comunió i esport

Al carrer de Rosselló, encreuament amb el de Lepanto, dos desconeguts varen fer creure a Llúcia Sanç, que li donarien 5.000 pessetes si posava en un sobre el que ella tingués.

La Sanç es cregué ço que li deien, i pel procediment del "cambiazo" li timaren 900 pessetes.

Del fet en va donar compte a les autoritats.

SALO DE TE
de l'HOTEL ORIENT
Assistiu avui, diumenge, de cinc a vuit de la tarda, a l'extraordinari te dansant familiar que se celebrarà en aquests regis salons, lloc de reunió de la bona societat.

MORT D'UN LESSIONAT A L'HOSPITAL

Ahir va morir a l'Hospital Clínic, Francesc Andrés, el qual ingressà al benèfic establiment a conseqüència d'unes lessions que sofrí al Prat del Llobregat.

Clínica Mt. ASUERO. Portal Angel, 36

ROBATORI EN UNA BOTIGA

Dos desconeguts que entraren en una botiga del carrer de Viladomat, varen sorprendre-hi a Angela Ordeix, li passaren un mocador per la cara i la deixaren sense sentits, la qual cosa ho aprofitaren els desconeguts per a furtar 400 pessetes que hi havia al calaix del mostrador.

Comès el robatori varen poder fugir sense ésser molestats.

Galeries Layetanes
CORTS CATALANES, 613.
MOBLES, JOIES, TAPISSOS
LAMPARES decoració, projectes per eminents artistes

No useu vaselines anònimes. No sabeu què compreu. Exigiu sempre la vaselina neutral garantida de la Perfumeria Gal. Capsa, 0'25 ptes. a totes les farmàcies, perfumeries i drogueries.

El Cinema a casa -:- Especialitat Guyàs. Portal de l'Angel, 20

FRONTO NOVETATS
Aquesta tarda
dos grans partits
i dues grans quinieles

Avui, a les sis de la tarda, tindrà lloc al Circol de Reus i la seva comarca, una festa literàrio-musical, en la qual prendran part el poeta J. Martínez Bello i els alumnes de l'escola de cant i música, de Pilar Ruíi.

PARAIGÜES CARDÚS
Porta Ferrissa, 10

La Junta directiva de l'Institut Médico-Farmacèutic posa en coneixement dels seus socis que el viatge del doctor Paul Delmas, de la Facultat de Medicina de Montpeller, ha quedat suspès per motius imprevistos. Per tant, la conferència que l'esmentat doctor havia de donar en aquest Institut demà, dilluns, queda ajornada fins saver exactament el dia que podrà celebrar-se i que ja s'avisarà oportunament per la premsa.

AIGUA IMPERIAL VICHY

FAYANS CATALA
FESTA DE SANT JOSEP
Grans novetats en objectes per a presents. Especialitat en vaixelles i cristalleries
Telèfon 12874
CORTS CATALANES, 615

PER ALS OPOSITORS A MESTRE

El dia 19, festa de Sant Josep, a les onze del matí, en l'Escola Normal de Mestres, els delegats que han anat a Madrid per a gestionar assumptes dels opositors, donaran compte dels treballs realitzats, de les impressions rebudes i de la posició que han d'adoptar els opositors per a obtenir els màxims resultats satisfactoris.

PEPETES
i
PEPS
els millors presents
els trobareu a les
camiseries
F. Vehils Vidal
32, Avda. Portal de l'Angel, 34
7, plaça de la Universitat, 7

El Patronat "Pro Flora Silvestre", ha celebrat Junta general ordinària el dia 6 del corrent, havent quedat constituïda la Junta directiva com segueix: President, Josep Grant i Sala; vice-president primer, Josep Serra; vice-president segon, Batista i Roca; tresorer, Antoni Carbonell; comptador, Jaume Creus; secretari, Germà Puiggarí; vice-secretari, Emili Jover; vocals: Francesc Maspons, Ramon Surinyach Senties, Joan Llongueres, Lluís Bertran Pijoan, Francesc Llinàs, Francesc Santeulàlia, Martí Carrió, Alexandre Rovira, Jaume Corbatera i Vicents Sosa Ponsà.

El Patronat ha començat ja el repartiment de llavors a llurs associats i es complau a anunciar que facilitarà paquets de llavors a totes les entitats qu een demanin. Adreceu-vos al "Centre Excursionista de Catalunya", Paradís, 10, o a les oficines del Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Barcelona, carrer de Trafalgar, núm. 1.

Xampany Sant Jordi
EL PREFERIT
DE TOTS ELS DE CAVE

El Circol Odontològic de Catalunya va celebrar sessió científica en la qual dissertà En Lluís Renard sobre "Càries de segon grau", important tema que va descabdellar i en el qual va demostrar els seus grans coneixements.

Tan important conferència va aconseguir interessar en gran manera. A continuació feren ús de la paraula els senyors Boniquet, Valldaura, Vidal, Prats, Ordis, Noguer Molins, O. Jaume i Mateu. El conferenciant va ésser molt aplaudit.

Dijous vinent, En Narcís Ordis, dissertarà sobre "Càries de tercer grau".

Per a general coneixement fem constar
Que l'única persona establerta a Espanya amb capacitat i dret per a ostentar el títol de
GRADUAT EN QUIROPRACTICA
per tenir cursats i aprovats llurs estudis a la nostra
Escola Palmer de Quiropràctica,
és
En Pere A. Soler
Plaça Letamendi, 36, primer, segona.—BARCELONA
pel qual motiu li fou atorgat el corresponent diploma pel novembre, dia 5, de 1917. Porta 13 anys exercint la Quiropràctica, 5 a Nova York i des de 1922 a Barcelona.
ES L'UNIC QUIROPRACTOR A ESPANYA
The Palmer School of Chiropractic
Bressol de la Quiropràctica
Davenport, Iowa (Estats Units d'Amèrica)
Informació gratuïta d'11 a 12 i de 6 a 7.

HERNIA
Tractament racional i científic per al seu guariment. Premiat a les Exposicions PARIS I BARCELONA. Demaneu, gratis, tractat complet a l'Institut "Notion". - Portal de l'Angel, 40. Barcelona. Tel. 10935.

Els millors dolços a 6'50 ptes. quilo
Forn Castelló
Rda. Sant Pere, 30
Pelayo, 12

El Consell Directiu del Cercle Barcelonès d'Obrers de Sant Josep (Mercaders, núm. 32, prau.), es complau a convidar els seus associats i famílies, als solemnes actes que amb motiu de la Festa Patronal se celebraran, si Déu vol, el dia 19 d'aquest mes, d'acord amb el detall que segueix:

A les vuit del matí. Missa de comunió general a l'església de Sant Francesc de Paula.

A les nou. Repartiment de bons als pobres.

A les deu. Ofici solemne a l'església de Sant Francesc de Paula. La Secció d'homes de l'Orfeó Pirenenc, acompanyats per elements de la Secció musical, interpretaran la missa "Hoc est corpus meum", de Ll. Perosi.

A les dotze. Inauguració de l'exposició social de dibuixos, pintures i fotografies.

A la una. Vermot de germanor.

A les cinc de la tarda. Extraordinària vetllada artística, a càrrec de l'Orfeó Pirenenc i Secció musical del Cercle, finalitzant el dit acte amb una selecta audició de sardanes.

CLAUSOLLES Braguers - Faixes Unic Gabinet Ortopèdic dirigit per facultatiu. Rambla de Catalunya, 3 Ferran, 8 Rambla del Mig, 87

El Centre de Lleida i les seves comarques celebrarà un lluïdíssim ball de Societat en el seu local social, Ronda de la Universitat, núm. 1, dimecres vinent, diada de Sant Josep, a les deu de la vetlla.

Es fa avinent a tots els senyors socis, que per celebrar-se el ball la nit del dia 19, queda suprimit el "Te dansant".

No obstant, es fa avinent que cada festa es continuaran donant sense interrupció degut als excel·lents èxits que amb aquestes reunions s'aconsegueixen.

Abrics i vestits girats l'inrevés queden nous a LA REFORMADORA, Trafalgar, n.º 8, primer.

A la Ronda de Sant Pere, núm. 11, la "Perfumeria Barcelona S. A.", acaba d'inaugurar el seu establiment per a la venda al públic de tota mena d'articles de perfumeria i tocador. Desitgem a la nova casa un falaguer èxit comercial.

Ha mort a Mieres (Astúries), el senyor Gaspar Delgado, pare de l'Inspector general de la Catalana de Gas i president del Circol de la Unió Mercantil Hispano-Americà, En Ramir Delgado.

El Cinema a casa -:- Especialitat Guyàs. Portal de l'Angel, 20

Sastreria
F. Vehils Vidal
7, plaça de la Universitat, 7
Direcció M. PELLICER
Grans col·leccions de vestits per a primavera
Colors de moda beix i gris
PREUS MODERATS

HOMENATGE A PELAI MARTINEZ

El sopar d'homenatge a l'arquitecte Pelai Martínez, ofert pels seus amics i admiradors, tindrà lloc dijous, dia 20, d'aquest mes, a l'Hotel Colom.

Per a inscripcions a l'Hotel Colom, fins al dia 19.

Els tes i els camarons de LA PERGOLA, el Restaurant de moda a l'Exposició, amb el bon temps tornen a cobrar llur animació i brillantesa
ORQUESTRINA VERDURA

LES EXCURSIONS DELS PRIMERS DIUMENGES DE MES DE VIATGES CATALONIA

Viatges Catalònia ha organitzat un pla d'excursions en autòmnibus als més bells indrets de Catalunya. Aquestes excursions tindran lloc tots els primers diumenges de cada mes. La inauguració d'aquestes sortides tindrà lloc el primer diumenge d'abril i hom visitarà Tarragona i Poblet.

FORTUNY, S. A.
EPICERIE FRANÇAISE
Hospital, 82
Sucursal: Salmerón, núm. 183
Assortit de fiambres i pernils. Llonganissa de la nostra Fàbrica de Vic - Paté de Foie-gras truffé MARIE - Terrines FISCHER Strasbourg - Xampany RUINART, qualitat única: Sillery, La Marechale, Vin Brut. MONT-FERRANT: Creaming Wine Brut, 8 ptes. Extra Dry. Demi-sec i Doux, 6'50 ptes. Carte Bleue, 5'50 ptes.; caixa, 60 ptes. Vins generosos: Moscatell, Rancí, Malvasia, Xerec, Màlaga, SCHOLTZ. Licors de la GRANDE CHARTREUSE: Jaune et Verte, Conyac Napoleón, Whisky Black & WHITE.
Secció de Perfumeria: Rambla del Prat, 1. -:- Telèfon 74293. Gran assortit en presents per SANT JOSEP

Donya Dolors Serrat i Bonastre

vídua de N'Alvar Llatas i Agustí

ha mort el dia 10 de l'actual

confortada amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Rossend, Mercè i Lluís, germans (presents i absent), germanes polítiques i família tota, preguen als amics i coneguts que vulguin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran a l'església de Nostra Dona de Pompeia, dimarts vinent, dia 18, a dos quarts d'onze del matí.

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT — **NO ES CONVIDA PARTICULARMENT**

L'Emm. i Rvdm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i l'Excm. i Ilm. Sr. Bisbe de Barcelona s'han dignat concedir les indulgències en la forma de costum.

T.S.F.

El concurs per a l'adjudicació del Servei nacional de Ràdiodifusió

Diluns passat, a les deu del matí com els lectors pogueren conèixer en síntesi per referència telegràfica—, va celebrar-se a la sala d'actes del Palau de Comunicacions de Madrid l'acte de recepció i obertura de plecs per a prendre part en el Concurs convocat per a l'adjudicació del Servei Nacional de Radiodifusió.

Sota la presidència del senyor Lluís Gil Clemente, coronel de l'exèrcit, passegué seient a l'estrada el Comitè Executiu de la Junta Tècnica i Inspectora de Radiodifusió, integrat pels senyors Frederic Amat, vice-president; Manuel Querejeta, Tomàs Fernández Quintana, Pere Regueiro i pel secretari senyor Josep Sastre. Hi havia també present un notari.

Obert l'acte fou llegida la R. O. que regulava la seva celebració i que disposava que la primera mitja hora d'aquest havia de destinar-se a la recepció dels plecs.

Mentre s'escolava aquesta mitja hora es presentaren quatre proposicions.

Llegits altres documents i disposicions relacionats amb el formulisme de celebració del Concurs es va procedir a l'obertura dels plecs.

La primera proposició anava signada pel senyor Antoni Muñoz Villamil en nom de la "Sociedad Empresas Radioeléctricas", el qual sollicita la concessió del Servei Nacional de la Radiodifusió dintre de les bases del Concurs i anuncia que la Companyia en nom de la qual parla quedarà formada abans d'expirar el termini de la concessió, amb un capital de 20 milions de pessetes en accions i obligacions per subscripció popular, a preus adults, per tal que hi pugui posar límera àdhuc les classes més modestes.

Diu que per al servei tècnic es compta amb la cooperació de la Societat "Telma" (Marconi, capital anglès, i S. I. C. E., capital americà).

En aquesta proposició es patrocina l'ampliació d'hores — amb referència a les actualment concedides — per a les emissions culturals, i es brinden dues hores d'emissió al Govern perquè en disposi lliurement.

Quant a projectes d'ordre artístic de les emissions, s'analitza el que fan la British Broadcasting Corporation i la Ràcio Corporation of Amèrica, per a prendre'n model. S'afirma que amb les bases d'aquest Concurs no és possible que ningú pugui encarregar-se del Servei Nacional de la Radiodifusió, i es proposa que això sigui compensat — si és que s'adjudica al peticionari el dit Servei — per mitjà d'una subvenció de l'Estat, o permetent que s'arbitrin altres mitjans econòmics, com és ara augment de les llicències que paguen els ràdio-oients, concessió de més estona de la que avui està concedida per a donar anuncis; etcètera.

Aquesta proposició, que fixa en 7 per 100 l'interès anual del seu capital, sollicita a més a més la següent compensació:

Que s'eximeixi de tota mena de contribucions i arbitris de l'Estat, la província i el municipi, salvant els que es refereixen a dividends i quotes de dependents. Que la Societat "Empresas Radioeléctricas" sigui declarada d'utilitat pública, per tal que pugui fer pense entrebanes les expropiacions necessàries i l'estesa de les línies telefòniques que li calguin. Que s'augmenti la tarifa de les llicències que paguen, per tenir aparell, els ràdio-oients, quota que si les coses anaven bé hom promet que es tornaria a reduir. Que se li facin concessions especials per a la utilització del telèfon en la retransmissió dels programes. Que se li concedeixi, sobre l'avui vigent, un augment de temps per a poder donar anuncis als ràdio-oients, i que a més a més, damunt d'aquesta concessió de poder donar encara més anuncis que ara, que se li permeti de donar 25 paraules per hora per a poder anunciar les cases que formaran part de la "Sociedad Empresas Radioeléctricas".

Aquesta proposició ofereix la garantia tècnica de les cases Marconi, General Telegraphic Company, Thompson i Ràdio Corporation i les econòmiques del Banc d'Indústries Elèctriques, del Banc de Biscaia i del Banc de Bilbao.

Els proponents demanen dos anys de temps per a muntar les estacions en la forma assenyalada en les bases del Concurs, i mentrestant anirien fent el servei amb els actuals elements i material de "Unión Ràdio, S. A."

La segona proposició presentada a Concurs anava signada pel senyor Francesc Domènech en representació dels senyors Lluís Bosch-Labrús i Balat, comte de Velayos; Antoni López Robert i Miquel Vidal i Guardiola, els quals es comprometen a formar Societat.

Es la proposició més volumenosa i documentada de les quatre, i conté una extensa Memòria impresa, un opuscle sobre l'onda extracurta i un important nombre de gràfiques sobre les característiques que la Península presenta per a la radiodifusió, utilíssimes a l'objecte que es proposa realitzar.

Els proponents ofereixen installar una estació de 40 quilovats a Madrid, i 4 estacions de 5 quilovats, i 5 de potència inferior en altres ciutats peninsulars, totes elles de prou potència però per a cobrir sobrerament l'àrea peninsular, ço que permetria d'escoltar-les amb els aparells més simples des de qualsevol indret de la Península.

Ofereix alhora installar una estació d'onda extracurta per a la comunicació amb Amèrica, que asseguri als americans l'audició clara i potent dels programes peninsulars.

Aquest plec està garantit tècnicaments pels Laboratoris Philips d'Holanda, la competència dels quals no cal ponderar, i econòmicament, pels Bancs de Catalunya, Hispano Colonial, Arnús i Espanyol de Crèdit.

Aquesta proposició no fou llegida íntegrament per quant està tan amplament documentada que la seva lectura hauria requerit unes quantes hores. Fou llegida únicament la instància de proposició en la qual es tracten en línies generals els propòsits dels sollicitants.

El plec tercer que fou llegit anava signat pel senyor Pau Quero, en el seu propi nom. Fa algunes modificacions a les bases que s'havien establert en convocar el Concurs, sobretot pel que afecta al moment de fer-se càrrec de les emissores actualment en funcionament, puix que estima que l'obligació de fer-se càrrec d'un material tan dolent representa una càrrega per al Servei. Diu que tot el material amb què "Unión Ràdio, S. A." ha anat explotant la radiodifusió a Espanya no serveix per a res, i solament és un xic passador el d'Unió Ràdio Barcelona i Unió Ràdio Catalana, que amb tot no pot pas aprofitar-se si es vol fer quelcom de bo, tal com fan tots els països que volen quedar una mica bé en ràdio.

Ofereix la installació a Madrid d'una estació de 100 quilovats quan s'aconsegueixi una onda que oscil·li entre els 1.000 i els 1.500 metres. Quan aquest cas arribi ofereix també constituir una Societat amb un capital de 10 milions de pessetes.

El plec quart anava signat pel senyor Ricard Urgoiti en nom d'"Unión Ràdio, S. A.", l'entitat que actualment té en explotació el servei de la radiodifusió a l'Estat espanyol. Ofereix com a garantia la Banca Urquijo.

En aquesta proposició es fa constar que atenent-se a les bases de convocatòria del Concurs no hi ha manera d'anivellar les despeses i els ingressos.

Es proposa la creació d'una estació a Madrid de 90 quilovats amb onda llarga o bé de 50 amb onda mitjana, i una altra de 15 amb onda curta.

El proponent diu que cal organitzar racionalment les estacions d'emissió, millorar les emissions i donar-los un caràcter eminentment cultural. Que entén que no han d'installar-se emissores de molt cost, perquè com que la ràdio cada dia es va perfeccionant més i ara com ara està en constant reorganització tècnica, hi ha el perill que s'inverteixi en material un capital que de seguida resulti llençat perquè en poc temps es converteixi en antiquat. Que cal acomodar l'establiment de les estacions als nous procediments tècnics que els que investiguen van descobrint.

Proposa la creació d'una estació d'onda llarga a Madrid, de 90 quilovats de potència, i una altra de 18 quilovats; la installació d'estacions de 18 quilovats a Galícia, València i Catalunya; de 7 quilovats i mig a Andalusia i les Bascongades, i diverses de 2 quilovats i mig en altres llocs de la Península.

El senyor Urgoiti ofereix installar les estacions de Madrid en el termini de nou mesos, i les altres en el termini d'un any. Ofereix mentrestant que "Unión Ràdio, S. A.", millorarà els programes que ara està donant.

Pel que fa referència a Barcelona, considera que ja en té prou amb el material de les emissores actuals, i que és suficient, sense canviar-les, ampliar una mica llur potència.

Estima ensems que cal augmentar la tarifa de llicència que actualment paguen els ràdio-oients per tenir aparell de ràdio, puix que la quantitat de 5 pessetes anuals és massa esquifida pel molt profit que considera que treuen de les emissions.

Com a entitats solvents en l'ordre tècnic i econòmic, presenta les cases Electrodo, Companyia Telefònica, Société Française Radioélectrique, Acumulador Tudor, Marconi, Standard Elèctric i Telefunken.

Considera que el temps que se li dóna actualment per a poder servir anuncis als ràdio-oients és curt i demana que se li concedeixi un augment per tal de poder més amplament descabdellar un servei de publicitat comercial que considera molt útil als que escolten. Ofereix, finalment, una ampliació de capital.

Un cop foren llegides aquestes quatre propostes el president va declarar que quedaven totes quatre acceptades per atendre's totes elles al que està disposat en les bases de convocatòria del Concurs i les va a passar a estudi del Comitè el qual dictaminarà per tot el dia 10 de maig vinent.

Aquesta és la relació estricta dels fets.

Els nostres lectors poden ja començar a formar judici sobre les proposicions presentades.

A destacar, en primer lloc, que els que han presentat els plecs primer i quart demanen que s'augmenti el preu de la llicència que actualment paguen els ràdio-oients, i que s'estengui encara a més minuts per hora el temps ara com ara concedit perquè es pugui molestar els ràdio-oients amb anuncis de propaganda comercial.

Si en el primer plec hi trobem encara aquesta proposició antiliberal de comprometre's a posar les seves emissores dues hores diàries a la disposició del Govern—de tots els Governs que hi hagi—perquè pels altaveus i pels auriculars la veu oficial es pugui ficar a les llars dels ciutadans, en el quart plec—el d'"Unión Ràdio, Sociedad Anónima" — hi trobem la proposició innocent de millorar els programes que està donant.

"Unión Ràdio, S. A.", l'entitat comercial que de tant temps està abusant de la paciència dels ràdio-oients, té encara la barra de dir en la proposició que fa perquè li donin el Servei Nacional de Radiodifusió, que "cal millorar les emissions i donar-los un caràcter eminentment cultural". ¿Es que no ho ha pogut i ho pot fer pel seu compte si tan útil troba que és aquesta millora de cara a l'expandiment de la cultura? ¿Es que espera que l'Estat la hi obligui per deixar de donar aquestes llaunes interminables? "Unión Ràdio, S. A.", l'entitat que per mitjà de l'antena està pretenent atraure's els ràdio-oients, demana en canvi que els hi apugin el preu de les tarifes de llicència per a escoltar, i demana encara a l'Estat que li permeti de molestar-los una mica més, atipant-los amb anuncis, perquè la Societat Anònima pugui fer uns ingressos més sanejats. Aquesta és la proposició d'"Unión Ràdio, S. A."

Del tercer plec de proposta no en tenim altres referències que les que hem transcrit en donar compte de la sessió, i la de què també desitja que se li concedeixi ampliació de temps per a emetre anuncis.

Del segon, en canvi, podem dir-ne que aquesta proposició, la més completa, la més a consciència, la més factible, la que més interessa als ràdio-oients que sigui acceptada per la Junta Tècnica Inspectora de Radiodifusió, en nom de l'Estat, és una proposició que està recolzada per elements molt coneguts entre els ràdio-oients catalans. Es tracta d'una proposta de veritable importància, els detalls de la qual procurarem posar a coneixement dels nostres lectors ben aviat, perquè puguin fer-se'n càrrec. Podem avençar, però, que contràriament al que demanen les altres propostes, aquesta es proposa anar paulatinament a la supressió de l'anunci.

Representants actius

els necessitem per a vendre una acreditada marca de fonògrafs de gran potència i d'altres interessants articles. Dirigir ofertes detallades a P. 2012 B. Apartat 226.

Unión Radio Barcelona no vol que els catalans tinguin emissora pròpia

Aquesta és la resultant de l'editorial de la *Revista Radio Barcelona* en el seu número 289, atacant l'Associació Nacional de Ràdiodifusió, entitat, com sap tothom, regida per vint-i-dues persones ben conegudes i elegides legalment i reglamentàriament.

L'Associació—també tothom ho sap —preveient que sota el domini dictatorial de "Unión Radio Barcelona" ja no era possible comptar amb desplegar una obra de difusió cultural, artística i d'esbargiment, ni patrocinar tampoc una honesta tasca ràdiobenèfica sense humiliar els que n'han d'ésser beneficiats, i amb la finalitat de rescabalar-se d'injustes imposicions de què se l'havia volgut fer objecte, va sollicitar de l'Estat el permís per a installar una emissora allunyada de tota actuació d'ordre comercial.

Això és el que ha tret de pollaguera l'entitat madrilenya "Unión Radio, S. A." i els seus dependents de la sucursal de Barcelona, "Unión Radio Barcelona". Però tot té una explicació, i en aquest cas l'explicació és que tots els que intervenen en "Unión Radio Barcelona" cobren, i que llur tasca artística, cultural i d'esbargiment no és altra que anar donant anunci darrera anunci als ràdio-oients, encara que aquests es fastiguegin.

Només cal fer nombres per convèncer-se de la raó que ens assisteix sobre les recaptacions que té "Unión Radio Barcelona". Només cal examinar les tarifes dels anuncis radiats que explota l'entitat que arreu del país va contra les entitats de ràdio-oients. Si parlem així és perquè sabem de què va, i això ens dóna dret a afirmar que gran part de les quantitats que "Unión Radio Barcelona" recull així van a parar a la caixa de "Unión Radio, S. A." en detriment dels programes que han d'escoltar els ràdio-oients catalans.

"Unión Radio, S. A.", segons la tarifa oficial vigent per als anuncis radiats, cobra 1'50 ptes. per paraula; cobra 25 ptes. pels anuncis preferents d'un mínimum de quatre paraules. Una hora d'emissió resulta, de nit, a 1.500 pessetes, i de dia, a 1.000 ptes.

A part d'això té la recaptació dels ràdio-oients de bona fe, que, per bé que pocs, aporten una pesseta mensual a la Societat Anònima.

"Unión Radio Barcelona" no compta amb l'assistència de l'opinió ni amb cap simpatia entre el poble, tot i que seguint el procediment ja gastat del general Primo de Rivera no es cansa de repetir: *La opinión está conmigo; el pueblo me dispensa su favor*, i altres carrinclonades per l'estil. Va néixer en temps de la dictadura i es pensa que encara duren aquelles circumstàncies. Però l'actual Govern, un cop ha examinat aquest terreny de la ràdio, ha vist que l'actual estat de decadència radiotelefònica no podia durar i ha cuitat a anar al concurs i trobar-hi solució, perquè s'ha adonat que "Unión Radio, S. A." el que volia era arrossegar en el seu fracàs el de la radiodifusió del país.

L'Associació Nacional de Ràdiodifusió va demanar, dins de les lleis, permís oficial per a installar una emissora pròpia, perquè els ràdio oients catalans, en ús del seu legítim dret, puguin gaudir de les emissions sense anuncis, desllurant-se del jou de "Unión Radio, S. A." que tanta molèstia els ha produit.

I això és el que "Unión Radio, S. A." no pot admetre: que els catalans tinguin emissora pròpia.

Mentrestant, tot just celebrat el Concurs per a l'adjudicació del Servei Nacional de Ràdiodifusió, hom ha pogut llegir a la premsa gazetilles en les quals "Unión Radio, S. A." aboca l'aigua cap al seu molí, i diu que si installarà emissores a Madrid, Barcelona, València, Sevilla, Vigo, Orense, La Corunya, Oviedo, Sant Sebastià, Saragossa, Múrcia, Màlaga, Granada, Valladolid, Santa Cruz de Tenerife i Las Palmas, i no anomena més pobles perquè no sembli immodèstia, i en la propaganda per mitjà de la seva antena promet *l'oro i el moro* com tantes vegades.

Els ràdio-oients, però, ja saben distingir i posen cada cosa en el seu lloc; que prendre part en un Concurs no vol dir pas, afortunadament en aquest cas, emportar-se'n la concessió.

I ens sembla que demanant que apugin el preu de la llicència dels ràdio-oients, i que l'Estat li doni encara el dret de molestar-los amb més anuncis, no és pas el camí per atraure's llur simpatia, i d'obtenir per part de l'Estat la concessió esperada, i més encara quan s'ha demostrat una ineptitud tan absoluta per a aquesta tasca.

Revistes de Ràdio

Radio Tècnica. Any V. Núm. 3, 1 de març de 1930. Madrid. Sumari: El concurso de radiodifusión. — El tres válvulas para 1930, per Adelí Martínez, E A R 72. — El cine sonoro, epr Eduard J. Mezquita, enginyer. — Más sobre lámparas bigrill, per Maximí Caso. — ¿Por qué me gusta la radio? Conversación con un estudiante inglés. — Oyendo, leyendo y comentando: Más sobre el servicio de radiodifusión. — Galenistas: Uno de "una" para los galenistas, per Salvador Freixes. Crtíica de discos nuevos.

Radio Barcelona. Any VIII. Número 291. 15 de maig de 1930. Barcelona. Sumari: ¿Otro negocio obscuro? — La nueva organización británica. — Lo que era antes, y es hoy, "Radio Barcelona". — La telefonía sin hilos a bordo del "Leviathan". — Nuestro Plebiscito de Programa. — Lindos capullos de nuestra Radiobeneficencia.—"Elías". Oratorio de Mendelssohn. — Radiobeneficencia Tarraconense en el Asilo de San José. — Un receptor de seis válvulas con amplificación de alta frecuencia utilizando válvulas de rejilla blindada. — La T. S. H al servicio de la policía. — Las emisiones de "Radio Barcelona".—Servicio Oficial de Socorro de E A J 1. Retransmisiones fuera de programa El Concurso para el Servicio Nacional de Radiodifusión. — Programa "Radio Barcelona". — Programas nacionales y extranjeros.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO

La ràdiotelefonia a l'Exposició

La Junta Directiva de l'Associació, vetllant, com sempre, pels interessos dels ràdio-oients i dels comerciants de ràdio, tan íntimament lligats, ha sollicitat del president de l'Exposició de Barcelona que en la nova exhibició que s'està preparant del nostre esplendorós Certamen siguin agrupats en un sol local tots els stands destinats al ram de ràdiotelefonia, en lloc de trobar-se escampats com en l'anterior.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO (EAR-157) amb onda de 345 metres

Cada dilluns, dimecres i divendres, no festius, de 21'30 h. a 22'30 h., en fonia, noticiari de l'Associació.

Programes per a avui

U. R. BARCELONA. 349 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. de la Península Ibèrica, a la mar i a les rutes aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. El sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "El niño de Jerez" cercavila (C. Zavala); "Java callejera" (J. Mestre); "Weill", fox (S. Dotras Fors); "Nit de lluna", barcarola (J. M. Soler); "Càdiz", selecció (Chueca i Valverde); "Vértigo de amor" (S. B. Clemus); "Montecarlo", one step (J. Mora); "El divino calvo", black bottom (F Balaguer); "Hérodiade", selecció (Massenet, J.) "Dances valencianes" (Coronado, M.); "Alte Semester", marxa (J. Lindsag Theimer).

15'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

Retransmissió del festival que se celebrarà al Palau Nacional de l'Exposició, amb l'Orfeó Català.

En l'intermedi: Cicle Litúrgic de l'Any Cristià. Conferència setmanal a càrrec d'En Lluís G. Pla, pvre.

Higiene

butlletí quinzenal sanitari, facilitat per l'Institut Municipal d'Higiene, de Barcelona. (Giménez i Vives).

Agricultura

20'00: Sessió agrícola dominical: "Malalties de les plantes", produïdes per papallones, mosques, escarabats, cucs, etc. Conferència per En Joan Riba i Ferrer.

20'10: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Bella vista", marxa argentina (C. Morená); "Polka Marquise" (E. Cools); "Serenata del Quartet de Corda" (J. Haydn); rigodon de "Dardanus" (J. F. Rameau); "Romansa" (A. Rubinstein).

20'40: Informació esportiva.

21'00: Tancament de l'estació.

U. R. CATALANA. 268 m.

21'00: Obertura de l'estació.

Audició de discos escollits

23'00: Tancament de l'estació.

Programes per a demà

UNIO RADIO BARCELONA

349 metres

11.00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.

13.00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "La Paica", pericon (Listerri); "Viva el schotis!", xotis (A. Prunera Guix); cançó de la sarsuela "La alegría del batallón" (J. Serrano); "Zoraiya", dansa àrab (C. Flores Marco); "Margaritiña", intermedi (J. Zamacois);

Informació teatral i noticiari Cinematogràfic

"Alma andaluza", serenata (L. L. Mariani); "Iberian", one step (R. Mayorai); "Chanson folle" (J. Franceschi); "Werther", selecció (J. Massenet); "Mytho", fox (H. de Bozi); "The march of the crusaders", marxa (H. Finck). Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

15.00: Tancament de l'estació.

17.30: Obertura de l'estació. "Exposició Internacional de Barcelona 1929", marxa (T .Gassó), *Trio* Ibèria; "Marxa nupcial" (Mendelssohn), Orquestra Simfònica de S. Francisco; "Serenity", vals (Mignard); "Quasimodo", tango (J. Sentís) .Trio Ibèria; "Pregària i cançó de bressol" (Guilmant), orgue, per H. Dawson; "Evocació a la Giralda", one step (J. Mestres), Trio Ibèria.

18.00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa. Perfils de dones cèlebres (semblances setmanals). "La infanta Isabel Clara Eugènia", per Carmela de Eulate.

18.10: El Trio Ibèria interpretarà: "Lamento de amor", cançó espanyola (J. M. Canals); "Musette pour violoncelle" (M. Colin). Noticies de premsa. "Dedé", selecció (H. Christiné); "Andante cantabile" (S. Rasrich); "La reina mora", selecció (J. Serrano).

19.00: Tancament de l'estació.

20.30: Obertura de l'estació. "Bandoleres del Sahara", per Manuel de Santisteban.

21.00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

Intercanvi internacional de programes de Bordeus

21'05: Retransmissió d'un concert ofert per l'Association Radiophonique

TRES EXITS

Odeon

EL DISC DE LA RAÇA

¡Ay, Tomasa!

Yo quiero ver Chicago

Si vas a París, Papá...

TRES EXITS

DEMANEU AQUESTES CANÇONS A TOTS ELS BONS ESTABLIMENTS

LES MILLORS MARQUES

Ràdio Vivomir

Corts, 620 (davant Coliseum)

NO OBLIDEU que el millor present per a Sant Josep és una

Gramola

La trobareu a

Unión Mus cal Española

PASSEIG GRACIA, 54

Discos i aparells

LA VOZ DE SU AMO
ODEON - REGAL
POLYDOR - SONORA

Una especialista de belleza divulga su secreto

Mme. M. D. Guillespie, la especialista de belleza tan alamada, daba últimamente los siguientes informes en lo que se refiere a los cabellos canosos:

"Está al alcance de cualquiera de poder hacer que sus canas o cabellos descoloridos vuelvan a su color natural, mediante el empleo de un remedio preparado por el mismo, muy sencillamente, en su casa.

"En una botella de ¾ de litro se echarán 30 gramos de agua de Colonia (3 cucharadas de las de sopa), 7 gramos de glicerina (1 cucharadita de las de café), una cajita del producto "Orlex" y se terminará de llenar el frasco con agua. Dichos productos pueden comprarse en cualquier farmacia a un precio módico, los cuales, mezclados por usted mismo y dicha mezcla, que se aplicará sobre su cabello dos veces por semana hasta que se obtenga el tono apetecido."

Con este medio se rejuvenecerá en unos 20 años toda persona canosa. Dicho compuesto no es una tintura, no tiñe el cuero cabelludo por delicado que sea, no es tampoco grasiento y queda indefinidamente. Hace desaparecer la caspa y los cabellos se vuelven suaves y brillantes, favoreciendo, además, su desarrollo.

Aquest número ha passat per la censura governativa

CONYAC VALDESPINO "F. L. B." i "EXTRA"

LA POLITICA

Adhesions al manifest d'Acció Catalana

Dónat el gran nombre de lletres que Acció Catalana rep aquests dies, de catalans que s'uneixen al manifest, comuniquem als nostres amics que les lletres en les quals no es fa altra declaració que l'adhesió al manifest queden contestades amb la publicació del nóm de l'adherit a la llista que encapçala aquesta secció.

Josep M. Puig i Soler.
Joan Segalà i Ventosa, de Vilanova i Geltrú.
Joan Puig i Mestre, de Sitges.
Ramon Sastre.
Josep Romeu.
Josep Ribera.
Joaquim Domènech i Rosers.
Dr. Antoni Cortès.
Eudald Alegret i Solduga, de Pobla de Segur.
Antoni Tarruell i Combeller, de Guissona.
Bonaventura Bruguera.
Josep M. Pla i Balada.
Salvador Forns i Petit, de Sant Boi.
Salvador Guixerés, de Mataró.
Ramon Bòria, d'Alcanar.
Josep Perelló i Porta, d'Igualada.
Pere Dalmau.
Emili Sagimon i Ramon.
Miquel Morató i Riera.

El règim de Dictadura

UN REGIM DE DICTADURA ES ATEMPTATORI A LA DIGNITAT HUMANA

"El Liberal" defensa la seva posició d'oposició al govern de Primo de Rivera, en tot el temps de dictadura, i diu:

"Desde el primer día—hace poco reproducíamos párrafos de nuestro editorial del 14 de septiembre de 1923—declaramos nuestra enemiga fundamental a la dictadura. Eran razones de principio las que nos movían a hacerlo así. **Estimábamos que un régimen dictatorial era un atentado contra la más elemental dignidad humana**, y en consonancia con ello fijábamos nuestra actitud. Ello nos obligaba a una hostilidad incondicional y absoluta. Ni un solo elogio debía salir de nuestra pluma para un régimen que hería sentimientos fundamentales con los que no cabe transacción ni acomodo. Hubiera sido su gestión eficaz y no hubiéramos podido perdonarle su pecado de origen. Dice Unamuno que el milagro no lo puede hacer el diablo. Pero aún más: puede ocurrir que un ser viva materialmente mejor en un estado de esclavitud que en un régimen de libertad, y, no obstante, para el hombre digno de tal nombre no hay opción: las cadenas son cadenas, por doradas que sean, y ninguna ventaja material puede compensar la humillación que supone someterse incondicionalmente al "arbitrio" de alguien, sea quien fuere."

SOTA EL PODER DE PRIMO DE RIVERA NO HI HAVIA HONRA NI HISENDA SEGURES

"La Voz de Guipúzcoa" continua fent història de la persecució que fou víctima durant la dictadura. Diu:

"Pero la primera suspensión de "La Voz" tiene un antecedente inmediato. Se refiere a nuestro primer choque directo con el dictador. Acababa de llegar a San Sebastián y, aunque los donostiarras veían con despectiva indiferencia sus estrepitosas andanzas, él jerezano tuvo excelente prensa. Titulares a toda plana, alusiones a su público inexistente, hipérboles serviles—"el regenerador de España", "el salvador de la Patria"—y profusión de retratos con leyendas afectuosísimas. "La Voz" redujo el suceso a sus justas proporciones. Poco más de una gacetilla para relatar la llegada y, esparcidos en diversos lugares del periódico, los hechos de la jornada que tenían interés informativo. Todo, procurando dar, a pesar de la censura, la impresión del vacío hecho por la ciudad.

Primo no toleraba estos delitos de lesa vanidad. Ojeó "La Voz", y soltó un taco: "Para esta gente no existo yo. ¡Pues se van a tener que enterar!"

Al día siguiente—ya comenzaba a exteriorizarse la hostilidad del Ejército contra el dictador—Primo reunió a los jefes y oficiales, y les lanzó una arenga, que luego fué repitiendo en todos los cuarteles de España. Habló "ex abundantia cordis", en tono muy distinto del jactancioso que empleaba en sus notas oficiosas. Se creía escuchado únicamente por los militares. Pero había también, ente la concurrencia, un redactor de "La Voz", que tomó taquigráficamente el discurso, el cual apareció, íntegro, pocas horas después, en nuestras columnas. La previa censura no tenía orden de evitarlo, y al dictador le sorprendió y le irritó sobremanera el que se hiciera público.

En aquel mismo número insertaba "La Voz" un telefonema de Madrid dando cuenta de un incidente, ocurrido a la puerta de un café, entre el comandante de Artillera don César Alba—hermano del ex ministro—y el tristemente célebre libelista Delgado Barreto. Cremos oportuno añadir un comentario explicativo a la noticia. Aun no se había dicho en letras de molde que el Tribunal Supremo había revocado el procesamiento de don Santiago Alba, declarando nulo todo lo actuado y apercibiendo al juez especial que había incoado las diligencias. ¿Qué mejor ocasión que aquella para hacerlo constar, contribuyendo a la rehabilitación de un hombre soezmente calumniado por el dictador, que afirmó, sin ser cierto, que tenía pruebas de la culpabilidad del ex ministro de Estado? Así lo hicimos, siendo "La Voz de Guipúzcoa" el primer periódico español que dió noticia del fallo del Supremo.

Primo de Rivera se encolerizó terriblemente al leer el telefonema y l aapostilla, y en cuanto se echó a la cara a un repórter nuestro, le dijo imperativamente, mostrándole el periódico: "¡Esto hay que rectificarlo inmediatamente!" A nuestro compañero le faltó el tiempo para correr a notificar el hecho al director de "La Voz". Este, que tenía descontada la exasperación de Primo y que no había dudado en provocarla, oyó tranquilamente el relato del repórter, y le rogó: "Haga el favor de responder, de mi parte, a Primo de Rivera que yo no puedo rectificar un hecho cuya certidumbre me consta. Si quiere él rectificar, por su cuenta, acogeremos la rectificación, y replicaremos a ella, si se nos permite." "Y ¿si nos manda rectificar?", preguntó, temeroso, el repórter. "Si nos lo manda, tendremos que allanarnos a la injusticia, por fuerza. Yo no puedo tomar sobre mí la responsabilidad de que la Dictadur suprima, mientras exista, la publicación de un periódico que proporciona trabajo y pan a casi un centenar de familias: pero sí puedo y estoy dispuesto a ratificar personalmente lo que "La Voz" ha publicado, porque es cierto. Esto es lo que puede usted contestar, de mi parte, a Primo de Rivera, si quiere imponernos una rectificación."

No hubo necesidad de tanto. Cuando el dictador oyó la primera parte de la respuesta, atajó violentamente a nuestro redactor: "Bueno, bueno; peor es meneallo. Pero—agregó—ya me va "cargando" a mí "La Voz". Era una amenaza explícita. Bajo el poder de Primo de Rivera no había en España honra ni hacienda seguras, si no se estaba decidido a sumarse a las apoteosis forzosas, que, todavía amplificadas por diestros mixtificadores, pasaban la frontera, y, acogidas por periódicos venales, pretendían dar al mundo la sensación de que España entera aclamaba al dictador y a sus comparsas.

La mayoría de las suspensiones de periódicos las acarreó una represalia de Primo de Rivera contra un ataque personal o contra una negativa a formar en el coro de admiradores. A "Heraldo de Madrid" se le suspendió por referir, usando de ingeniosos expedientes traslaticios, el escándalo de la "Caoba". A "La Epoca" se le impuso una multa fortísima y más de un mes de suspensión, por omitir el nombre de Primo de Rivera en la reseña de una fiesta militar. "El Sol", por dar la noticia de que Primo había comprado una casa, estuvo amagado a la supresión y a pagar una multa de 50,000 pesetas. "La Voz" de Madrid padeció otra suspensión por haber publicado un cuento de Aznar Navarro, en cuyo protagonista se creyó retratado...

¿No había motivo para esperar que a nosotros nos alcanzasen, irremisiblemente, las consecuencias de la cólera y el despecho de la bufa egolatría dictatorial/ El pretexto sería facilísimo de encontrar. Y aun sin pretexto. ¿No se nos había multado por publicar una real orden?

Pero pronto exacerbamos de nuevo la irritabilidad del gobernante educado en el Circulo Labrero, de Jerez, al dar a la estampa un artículo comentando la caída del dictador griego Pángalos..."

Manifestos

REPUBLICA I PARLAMENT

El partit republicà radical socialista ha publicat el següent manifest:

"El partido R. R. S. estima que el presente momento impone deberes comunes a todos los organismos republicanos y obreros que comprendan la necesidad de la transformación política que anhela el país y estén dispuestos a realizarla para reintegrarle de manera definitiva el disfrute de la vida normal del derecho y la libre disposición de sus destinos.

En la inteligencia de este deber, y persuadidos de que al tomar esta iniciativa interpreta el sentir republicano nacional, invita a todas las fuerzas afines que converjan en su programa mínimo a establecer un organismo de enlace que coordine sus actividades políticas con unidad de frente, de criterio y de disciplina en estos dos puntos: República y Parlamento.

No se trata de que ningún partido pierda su personalidad ni la confunda siquiera circunstancialmente en el organismo que se constituya, pues éste estará circunscrito a las funciones de enlace en el objeto de este pacto sin intromisiones de ningún género en sus actividades propias.

El partido R. R. S. llama a consulta sobre esta proposición a todas las fuerzas republicanas y obreras españolas y mientras se tramitan las oportunas gestiones para llevarla a debido término, previene a sus afiliados y simpatizantes que, ateniéndose a su propia discreción, que es, entre republicanos conscientes, la más elevada norma de la disciplina, se abstengan de dar iniciativa extraña a nuestra organización, que aun animada del mejor celo, pudiera resultar contraproducente y porque así lo exige nuestra consistencia formal como fuerza colectiva.

Para que la organizacvión que nos proponemos resulte lo más extensa y fuerte posible, precisa que los elementos afines que se hayan mantenido al margen de los partidos, se obliguen y presenten en esta hora excepcional que demanda el concurso de todos, al grupo político que mejor interprete su ideología y, asimismo, que las organizaciones de provincias se enlacen con las direcciones nacionales respectivas, para que el republicanismo, ineficaz hasta ahora por su falta de organización, no obstante su enorme fuerza, pueda convertirse e nel instrumento que España necesita forjarse para salvar este momento crítico, originado a consecuencia de la más alta categoría histórica.

Madrid, 12 de marzo de 1930.

Alvaro de Albornoz, Joaquín Arderius, Benito Artigas Arpón, Juan Botella Asensi, Javier Bueno, Marcelino Domingo, Angel Gallarza, Félix Gordon Orgaz y José Salmerón."

EL MANIFEST D'ACCIO REPUBLICANA

Fa així:

"El Grupo de Acción Republicana se fundó en Madrid a fines del año 1925, po rcierto número de escritores, catedráticos, artistas y otras personas dedicadas a trabajos intelectuales, algunas de ellas eminentes y todas conocidas.

El vínculo que unía y une a los fundadores del Grupo y a los que después han venido a fortalecerlo es la convicción republicana. Nuestro designio es aunar los esfuerzos de todos para restaurar en España la libertad mediante la República. Nada más. Nada menos. Su acción consiste en difundir por cuantos medios estén a su alcance la idea republicana; en afiliar e inscribir en sus cnesos a los republicanos hasta hoy no militantes y a los que merced a la situación actual (gran propagandista de la República) van aceptando esta verdad: que no hay solución posible para los problemas constitucionales españoles dentro de la monarquía. El Grupo de Acción Republicana asume la función de organizar y preparar, para los fines útiles a la causa común, la creciente opinión republicana del país que no esté ya encauzada y disciplinada en los partidos históricos. Entra en relación con estos partidos para los fines dichos, y contribuye al matenimiento de la concordia y unidad de miras entre todos los republicanos.

El Grupo de Acción Republicana funciona mediante un organismo central constituído en Madrid y organismos constituídos en otras muchas ciudades. No tiene presidente ni menos jefe. Todos sus faliados son iguales. Cada organismo delega en uno o más de sus miembros cuando se han de tratar en común cuestiones que afectan a todo el Grupo. Lo más urgente es intensificar la propaganda encomendada a cada organismo local, perfeccionar la organización, crearla donde no la hubiese, tener al corriente los censos, activar en lo posible la comunicación de unos organismos con otros. En todas las demás cuestiones de orden político, incluso en lo relativo al problema constitucional de la República que se instaure, el Grupo no formula programa alguno ni pide a sus afiliados una profesión común, ni les estorba que propaguen sus puntos de vista personales dentro o fuera del Grupo, manteniéndose en la afirmación republicana.

Todo lo que antecede significa claramente que el Grupo de Acción Republicana no es "otro" partido republicano. Los fundadores del Grupo y los que han venido a secundarlos mantienen su conducta sobre estas dos bases: primera, que es menester organizar el republicanismo nuevo, o difuso, o latente, e imprimirle, por el solo hecho de su presencia organizada, una fuerza y un valor que sin esa organización y agrupamiento no tendría; segunda, que no es posible ni conveniente, en las circunstancias actuales, fundar un partido más. No es posible, porque los partidos deben formarse de abajo arriba, en virtud de un movimiento de opinión suscitado a propósito de las cuestiones fundamentales planteadas en el país. Sin Prensa, sin tribuna, sin manifestaciones; en suma, sin libertad de palabra y de acción pública, no puede llevarse ante la opinión ningún problema vivo, ni puede agitarse al país ,ni encauzar sus fuerzas en ningún sentido. En tal situación podrá hacerse otra cosa, pero no fundar un verdadero partido. No sería, no hubiera sido conveniente que a la obra de propaganda y organización realizada por el Grupo de Acción Republicana se, le diese la apariencia de un partido, que, sin mejorar lo que de por sí consigue el Grupo, habría dado la impresión de dividir el republicanismo, en vez de agruparlo, o realmente lo habría dividido, sobre cuestiones que por el momento no son urgentes, cuando los esfuerzos de todos son indispensables para el fin común, sin inoportuna dispersión por motivos de doctrina, de táctica, y menos aun de personas. El Grupo de Acción Republicana coo era a los fines de todas las fuerzas republicanas organizadas y tiene representación en la Junta Nacional de la Alianza Republicana, en el Consejo Nacional de la misma y en sus organismos locales, allí donde el Grupo está ya constituído.

Por el Grupo de Madrid: Hipólito Rodríguez Pinilla, catedrático y académico; Manue lAzaña, abogado yescritor; Fernando Lozano (Demófilo), escritor; Honorato de Castro, catedrático de la Universidad; Manuel Risco, catedrático; José Serrano Batanero, abogado; Enrique Martí Jara, catedrático de la Universidad; Luis Doporto, catedrático; Cipriano Rivas Cherif, escritor; Manuel del Pino, catderático." (Segueixen altres signatures.)

LES ESQUERRES SABADELLENQUES A L'OPINIO

Amb aquest títol s'ha repartit a Sabadell el següent manifest:

"Tothom estará assabentat de la manera com s'ha descabdellat el canvi dels Ajuntaments amb motiu del decret del Govern, donant les normes per al canvi dels de la dictadura. Aquest decret del govern és completament antidemocràtic. Primerament accepta, s'acull a l'estatut municipal de la dictadura, ço que fa que el municipi no tingui aquell caire de debat popular que tenia abans de la dictadura. Després, hi ha la meitat dels regidors nomenats amb motiu d'ésser majors contribuents. I per últim, hi consta un aspecte que és completament contrari als nostres principis. Ens referim al nomenament de tinències i alcalde de R. O.

Posades les coses en aquest terreny, les esquerres de Sabadell, de comú acord, varen coincidir terminantment que d'aquesta forma no era possible cap mena de discussió. D'aquí va venir la nostra renúncia a acceptar els càrrecs que ens pertocaven automàticament.

Han passat els dies i l'Ajuntament no s'ha pogut constituir. Ara les coses, davant de tot això, han canviat. Ara se'ns ofereix la llibertat de què tots els regidors podran nomenar-se ells mateixos les tinències d'alcaldia. Naturalment, amb aquesta concessió ha estat ocasió de parlar en principi de l'acceptació, ja què allò fonamental que ens privava d'acceptar havia desaparegut. Queda encara en peu el nomenament d'alcalde de R. O., però com que aquesta qüestió no era la primordial, car tot hi havent-hi les garanties ja s'havien donat casos anàlegs, es va acordar, referent a aquest cas, acceptar els càrrecs i formular la nostra protesta pel nomenament d'alcalde de R. O.

El sol fet de concedir les tinències d'alcaldia per elecció lliure, no ens hauria fet acceptar els nostres càrrecs, si prèviament no haguéssim tingut la seguretat que el nostre programa podia ésser realitzat al Consistori. Això no podia ésser possible, sinó a base d'una inteligència amb la majoria que integrará l'Ajuntament, resultant així, de fet, que no som la minoria republicana, sinó que pel programa comú que anem i volem realitzar som una majoria compacta, d'acord amb la inteligència que hem fet, els punts de la qual estan d'acord amb tots.

Les condicions bàsiques i prèvies que nosaltres hem presentat i que han estat acceptades per l'altre sector que integra l'Ajuntament són los que seguiríem, i com veurà el poble, sobre la garantia de poderles realitzar tenim la llibertat completa de poder-nos separar sempre que ho creguéssim oportú.

Són aquestes:

Primer: Nomenament de les tinències pel vot dels regidors i protestar dels nomenaments de R. O. atentatoris als nostres principis.

Segon: Revisió de la tasca administrativa de la dictadura, formulant els respectius expedients i investigacions, donant estat judicial si hi ha lloc a responsabilitats.

Tercer: Formular expedient per la separació del càrrec i per responsabilitat penal, segons correspongui, als funcionaris municipals.

Quart: Reposar la nomenclatura i denominació a tots els carrers i places de la ciutat, tal com estaven abans de la dictadura, i prescindir del nomenament d'un fill adoptiu.

Cinquè: Tenint en compte les circumstàncies amb què va proveirse el nomenament de secretari del Municipi, amb evident desacord amb la voluntat popular, l'Ajuntament examinarà l'esmentat proveïment i la conducta d el'interessat, per si els fets aconsellen procedir en consegüència.

Sisè: Revisió de tot el personal proveït durant la dictadura i reposar els que haguessin estat destituits, inspirat sempre aquest acord en una base d'economia.

Setè: Nomenar una comissió especial de tècnics i perits de la ciutat, per revisar i controlar totes les obres efectuades fins avui i els contractes respectius, per tal de comprovar si s'han ajustat en els acords i disposicions legals.

Vuitè: Realitzar una política econòmica dintre les possibilitats del temps, favorable a les classes mitjana i treballadora.

Novè: Examinar l'actuació particular de l'alcalde com a tal i la seva actuació contrària a la voluntat ciutadana i veure les derivacions de caràcter econòmic i polític que hagi tingue per la seva intervenció i collaboració entre municipi i la Unió Patriòtica.

Desè: Separar immediatament del càrrec els funcionaris confidents que motivaren les detencions efectuades el setembre de l'any 1928.

Onzè: Declarar fills indesitjables totes les persones que dels expedients efectuats en resultin responsables, amb proves fidedignes.

Dotzè: Aquest programa s'ha de posar a la pràctica des del primer moment, i cas que no es realitzés, els elements republicans recaben llur llibertat per tal de renunciar o separar-se dels càrrecs i donar compte al poble dels motius de llur conducta.

Hem volgut donar compte al poble del nostre acte perquè no hi haguessin equívocs i males interpretacions. Aquí hem exposat ben clarament els motius que ens han induït a acceptar els llocs que automàticament ens corresponien. La nostra acceptació, quedi ben entès, no vol pas dir acceptar tàcitament la forma en què s'ha portat a terme la renovació dels Ajuntaments. Però entenem que estem en un moment de transició que convé que nosaltres si siguem per actuar en tot el possible, i sobretot fiscalitzar tot allò dolent i denigrant de la passada dictadura.

Els Comitès Radical i Federal."

Comentaris

LA RECERCA DE NOUS CONDUCTORS

De Antonio Dubois a "La Libertad", de Madrid:

"Barcelona se interesa por lo que ocurre en Madrid. Antes veníamos a Barcelona a percibir su gesto, que solía ser definitivo. Ahora los catalanes inquieren Madrid. Preguntan por el Ateneo, por los estudiantes, por los periódicos...

En una tertulia típica catalana. Médicos, ingenieros, abogados, periodistas. El médico no es político; con voz tonante afirma que los médicos no deben ser políticos. "En Cataluña, los médicos no somos políticos. ¡Ah en Madrid!"

El ingeniero recaba también para su clase ese apaliticismo. En Barcelona, los profesionales son eso: profesionales. Ciudadanos, sí; políticos, no. "Eso de políticos se queda aquí para los abogados", exclama un señor viejecito mientras se engullía un trozo de "roast beef".

"En el Ayuntamiento de Barcelona más de las dos terceras partes de los concejales eran abogados", dice con acento irritado un joven periodista.

Hay en la tertulia típica un dejo de melancolía. De melancolía por las luchas dramáticas pretéritas. Parecen estos hombres viejos boxeadores que perdieran el músculo y que añoran la lucha. Hay un cierto desengaño, un corrosivo escepticismo.

Estos hombres son republicanos. Pero han roto los viejos ideales. Suenan nombres que en otro tiempo encendían el alma de Barcelona. Estos hombres de la tertulia entonan un responso a esos nombres.

En Barcelona, los viejos ídolos están hechos añicos. En torno a esas ruinas no se paraliza la vida política catalana. Busca el espíritu catalán nuevos conductores.

En un rincón ha permanecido silencioso un hombre. Y ha abierto la boca para decir, sentencioso: "Mire usted, señor, nosotros lo que queríamos es encontrar media docena de hombres preparados que nos gobernaran bien, pagándoles fabulosamente. Y nosotros, a nuestros negocios."

Meditamos y duranle toda la noche no se nos olvida esta nueva forma de gestión política, que acaso sea la del porvenir, cuando los Estados no sean otra cosa que inmensas Sociedades anónimas y se haya perdido en las sombras de la Historia la espiritualidad."

PER LES CLASSES DE LLENGUA CATALANA

De Pau Romeva, a "El Matí":

"Tomàs Garcés ens invita a reprendre una obra que, tot just iniciada, quedà en suspens per la tardor de l'any vint-i-trés. Un grup de gent preparada i de bona voluntat, s'havia unit per donar classes de català allà on fossin demanades i es disposés d'un local. Hi havia un programa redactat i un gran nombre de cursos a punt de començar. Sobrevingué la persecució directorista i tot se n'anà aigua avall. Només un dels cursos —encara no sabem com— s'arribà a donar.

Tan necessària com aleshores és avui la difusió de les classes de llengua catalana. Són immensa majoria els catalans que empren llur per a tots els usos escrits on no els n'és imposat un altre. Però ja no són tants, els que ho fan amb la deguda correcció. Es un dels efectes de la inferioritat de la nostra situació que no permet a la majoria dels ciutadans de rebre aquest ensenyament quan és l'hora: entre les disciplines de l'escola primària. Ningú no pot prendre a mal que vulguem suplir aquest defecte quan ja som grans amb els nostres propis esforços i la nostra pròpia voluntat.

Per això aquesta és una de les obres que demanen una represa més immediata. No es necessita per a la seva continuació cap permís especial ni la derogació de cap llei ni ordenament. N'hi ha prou amb què ens sentim altre cop en possessió d'un mínimum d'agilitat ciutadana. Obra d'endreça mental, de cultura pròpiament, no té res de polític ni pot crear divisions ni suscitar cap legítima antipatia.

Les entitats nostres que han sobreviscut el passat etmperi i les que ara vagin reobrint llurs portes, poden inaugurar una nova etapa de llur actuació demanant un d'aquests cursos de gramàtica catalana. Serà com una mena de rebateig i la reafirmació d'una unitat cordial per damunt les diversificacions partidistes o específiques."

UN DISCURS DE JIMENEZ ASUA

Jiménez Asua ha estat obsequiat amb un banquet a Torrelavega. Als postres pronuncià un discurs. Heus ací la referència que en dóna "El Liberal", de Bilbao:

"Suele acontecer—comenzó diciendo—que los hombres dedicados a un profesionalismo cualquiera rehusan este instrumento en ciertas ocasiones. Así, los hombres que han hecho una profesión, un instrumento de la palabra, rehusan valerse ahora de la palabra. Creo también que el instante es de acción, de continuada y ardorosa acción.

Aludió a la cuestió vital de las responsabilidades política, y dijo que es menester exigirlas con rigidez, con serenidad y con energía.

Expuso que la dictadura, el amordazar durante seis largos años a España, creó un buen estado de insurgencia. A su juicio, no ha desaparecido totalmente la dictadura y aludió a una frase que circula por Madrid, atribuída a Bergamín, según la cual "estamos bajo una dictadura blanda".

Afirmó que el poder de que alardeaba la dictadura primorriverista era una ficción. Al siguiente día de caer el Gobierno, Primo de Rivera se convertía en el hombre más abandonado de España.

Estimó que la Universidad ha salvado el decoro civil de España, y el de la Universidad los estudiantes, que cumplieron una función de rebeldía y de altivez, para lo cual no encontraron colaboración en otros medios políticos y sociales a los que incumb'a e incumbe esta función de insurgencia ante un poder ilegítimo.

Examinó someramente las altas responsabilidades políticas pendientes de la sanción popular, y se refirió también a los módulos del republicarismo español. Dijo que el campo republicano fué lugar de emigración de quienes renunciaban a una decidida y firme intervención política, porque la consideraban acaso imposible, o un vivero de ministros para la monarquía.

Creo—añadió—que es menester reestructurar el sentido republicano, el republicanismo de España, que hoy cuenta con fuerzas de calidad en gran número.

Terminó recogiendo una alusión de Azturo Casanueva, y afirmó que si la dictadura ha pasado y los perseguidos, los deportados, los encarcelados, quedan en España, es porque Primo de Rivera y sus secuaces significaban lo efímero en la Historia y lo muy circunstancial, y los insurgentes ahora, todos, representan un elemento eterno en la Historia."

Posicions

PER UN REGIONALISTA MONARQUIC

De Joan B. Torull a "Diario de Barcelona":

"He oído decir que el regionalismo es incompatible con la Monarquía, y por esto muchos dicen que son republicanos. Ello es un argumento pueril y tan inocente que en pocas palabras puede demostrarse su falsedad.

Monarquía y república pueden establecer igualmente un régimen regionalista en toda la nación. Suiza, Estados Unidos, etc., lo tienen, y España o cualquiera otra Monarquía podrían establecerlo también, como lo tuvo Alemania. No veo inconveniente alguno en que en España se estableciera una Confederación de Estados o Regiones como ya hubo la Confederación monárquica catalano-aragonesa. Que cada antiguo Estado de los que formaron la nación española se gobernara aunque sus derechos, sus costumbres, etcétera, dependiendo del Gobierno tomáticamente respetando sus lencentral en lo que fuera necesario aun reconociendo la lengua castellana como oficial, no veo que fuera ningún error, ni que no fuera factible. Que el Rey de España fuese Conde de Barcelona en Cataluña, Rey de Aragón en Aragón, Rey de Granada en Andalucía o Señor de conia, no sería ningún absurdo. ¿Qué más podría darnos una repúública federal? Toda la política de ésta cab een una monarquía regionalista.

En los tiempos presentes creo que el establecimiento del regionalismo español como régimen gubernativo sería para la Monarquía una nueva fuerza que vendría a robustecer el Trono, y me atrevo a decir que es necesaria actualmente la formación de un gran partido monárquico autonomista español que haga de cada antiguo Estado uno "lleno y rico", para formar una nación "rica y llena", que sería fuerte y respetada.

No se diga que esto no puede hacerlo la Monarquía. Si en un régimen republicano se admite, más puede admitirse en uno monárquico, por la mayor independencia del Rey.

La dictadura, que se impuso por la fuerza de los acontecimientos, duró demasiado. Por esto las izquierdas se mueven mucho y alardeen mucho, pero poco de provechoso pueden hacer como no fuera, en caso de triunfar, acabar incluso con el nombre de España. Por su parte, las derechas, además de estar divididas, con odios y rencores mal disimulados, no miran al porvenir como debieran. Un gran partido monárquico autonomista español de derechas podría salvar a España asegurndo la libertad, resolviendo los problemas regionales, sosteniendo la Monarquía, salvaguardando la Religión y encauzando el porvenir de España en todos los órdenes.

No creo, como opinan muchos ilusos, en una república de las derechas, lo que es un imposible, y si no lo fuera, constituiría un peligro para la paz interior, pues se vería continuamente atacada por las izquierds y acbaría por sucumbir en manos del sovietismo, que no otra cosa se busca en España ante la división de las derechas monárquicas y la inconsciencia de las izquierdas.

Si la salvación de España está en la Monarquía y en el regionalismo, ¿por qué no se esfuerzan los hombres de buena voluntad en formar aquel partido a que he aludido?"

UNA LLETRA OBERTA AL SENYOR TORRES, DE GRANOLLERS

"Sr .D. Farncese Torres Vilà.—Granollers.

Distingit senyor: Com a home públic que sou, pública us fem aquesta missiva i a la vegada perquè ens agrada fer les coses a la llum del dia.

La vostra nova declaració política no ens causà la més petita sorpresa, estem tan acostumats als vostres canvis sempre de cara a les situacions, que no estranyarem que deixéssiu la U. P. per tornar a la vostra penúltima "pose". Això són temperaments d'homes que saben i volen enfilar-se sigui allà on sigui i que els homes conscients no saben ni podrien fer-mo. En vós això ja són postures de tota la vostra vida política i ja no n'esperem res més.

Però els temps canvien; avui ja són uns altres; després dels sis anys d'estancament espiritual, ressorgeix un ambient de llibertats en el qual sobren tots els esperits revestits

FOIX

LA PRIMERA MARCA NACIONAL DE XOCOLATA

L'EXIT MES SOLID DE L'EXPOSICIO

Telefoneu: 72882

Casa Vilaró
Ferran, número 14
PARAIGUES - BOSSES I MONEDERS
Articles de pell per a home
BISUTERIA - VENTALLS
Perfums selectes
BASTONS

d'absolutismes, de comandaments personals, d'imposicions i de dictadures caciquistes. ¿Voleu encara continuar amb les vostres imposicions de sempre? Preteneu encara tractar aquest poble que us ha vist néixer, com si fos "menor" d'edat?

Les noves generacions respiren un altre ambient que no és el vostre, i cruel-nos: deixeu que aquestes s'esplaiin, que fructifiquin i que canviin el nou avenir del poble que aspira una altres aires que no són pas de servatge ni de submissions sempre denigrants. Som al temps de les democràcies veritables i no de les que vós haveu predicat amb l'exemple.

Per això, fa uns quants dies que un esto Ide joves socis de "La Unión Liberal", es dirigiren a vós com a president que sou, en demanda d'una reunió general, amb el:s sans propòsits de donar una nova orientació a la dita associació, per a fer l'obra per a la qual fou creada aquesta democràtica entitat, avui convertida en casa de proteccionismes, font de vicis, joguina d'ambicions polítiques i d'altres equivocacions que denigren i que volen retreure a la llum pública. No us hi oposeu, doneu pas a la joventut estudiosa i amb ànsies de regeneracions; és el temps que ho demana, són necessitats de la nova vida que com a vivificadora primavera esclata en tots els cors que ansien llibertats.

Clar és que necessiten altres homes que els que actualment la regenten, més havent estat l'obra d'aquests negativa a les ànsies generals dels associats, deixeu-los fer, doneu-los pas i veureu com la nova generació prendrà una marxa directa al camí de la cultura i moralització avui tan decaiguda per obra vostra, de les vostres imposicions, dels vostres capricis.

Penseu i sápigueu que aquest estol de joves, a més d'ànsies, tenen bones orientacions i que no estan disposats a ésser joguines de les maniobres i combinacions d'altres vegades; que no permetran aquelles coaccions escandaloses de la recerca de votants obligats i d'altres sense dret a aquest dret. La seva dignitat i els seus compromisos contrets amb el seu deure, no toleraran immoralitats de cap classe. Saben també les vostres crides fetes d'entre els incondicionals, de les vostres orientacions per a desorientar-los, però no en sortireu. La raó els acompanya i les necessitats de la nova vida els demanen. I no aniran sols, són molts que senten les mateixes ànsies.

Creieu-nos, senyor Torres; retireu-vos a casa vostra bonament, deixeu-los el camí franc i noble i vós a casa vostra purgant passats desencerts i així el dia de demà, fet un bon acte de contricció, podreu sollicitar lloc altra vegada, als embats de la nova vida.

I us restaran agraïts, Josep Valls, Eduard Saló, Miquel Llovet, Josep Mates, Pere Terrades, Modest Gual i Salvador Cuquet."

La censura de la Dictadura

COM TREBALLAVA LA CENSURA A LES BALEARS

De "La Nostra Terra", signat L .N .T.:

"El dia 3 de febrer deixà d'ésser governador civil de Balears a conseqüència dels recents canvis polítics, el senyor Pere Lloses i Badia .Segons l'editorial de "La Almudayna" del dia 7, "Bajo su mando no se sabía en Mallorca, a no ser por quequeñas reservas que afectaban a círculo reducidísimo de personas, si gobernaba una dictadura". Per ajudar a una més seriosa redacció de la història contemporània, en preparació de la futura, nosaltres, que no tenim inconvenient de comptar-nos en aquest "reduidissim" cercle, tenim també interés a fer constar i raonar, avui que podem i sense cap casta de reserves, la posició en què ens trobàvem davant l'autoritat del senyor Lloses.

Per part seva, don Pere Lloses i Badia, ex-carlí, ex-maurista, ex-alfonsosalista, i ex-pupi ara mateix, suposat que la U. P. ja ha fet a tots, que diuen, estiguè des d'un principi enfront de "La Nostra Terra". Tingué, ja de tot d'una, el bon nas innegable d'endevinar en nosaltres un element desafecte al govern d'excepció que ell representava, i qu podia comprometre en certa manera, només pel sol fet d'existir, la beatífica tranquil·litat del seu contestisme polític. Res no demostra millor l'ombra de preocupació que arribàrem a fer-li a despeses, que la minuciositat amb què curava de la censura de les nostres proves.

El pallis roig féu en les seves mans, operant sobre les galerades d aquestes pàgines, veritables filigranes dignes d'eterna memòria. Els versos de Maria Antònia Salvà que publiquem en aquest número caigueren sencers, pobrets!, com caigué el passat novembre un article sencer de N'Antoni M. Sbert sobre "El nostre esperit universitari", publicat després el dia 7 de febrer a LA PUBLICITAT, de Barcelona. Altres vegades la mort no era tan definitiva, però quedava l'original tà ndesfigurat que és precis tornar-lo a publicar per donar-ne el sentit complet, com és el cas del treball del P. Miquel d'Esplugues que va també en aquest número. Quan era més interessant, però, és potser quan el llapis roig es posava malament al nostre servei, ajudant-nos a la correcció corrent de proves, com en tatxar la "c" de "Felipes", deixant-ho en "Felips d'Espanya", número de març 1929 (pàgina 108), o en corregir "frasseologia espanyola" substituint-ho per "castellana", al marge, en flagrant contradicció, dit sia de pas, en aquest últim cas amb el diccionari de la Reial Acadèmia Espanyola (número de desembre 1929, art. de J. Maspons Anglasell: "La Unió sagrada").

A voltes eren trossos copiats d'altres revistes o diaris els que aquí no podien sortir, com la nota d'"El Matí" sobre les curses de cavalls (número de juliol 1929) o unes paraules en occità de J. P. Regis, reproduïdes de "L'Amic de les Arts" (número de març 1929, p. 112). Però el que més indignava era l'autoritat governativa posada al servei de les preferències personals, coartant injustament el lliure joc de la crítica en matèries perfectament opinables. Així per exemple, era "tabú" la qüestió de les noves vidrieres de la catedral. Un article sencer sobre aquest tema ens fou tirat a baix, acompanyat d'una nota autògrafa que deia: "No puede tolerarse una crítica tan dura y "acerva" (sic), destinada, màs que a corregir defectos artísticos, a encender las pasiones". Sobre el mateix tema ens era suprimit un solt del Noticiari del número de maig 1929 Es que respecte a aquesta qüestió l'autoritat civil havia pres posicions ja; com en tenia preses respecte d'altres persones com, per exemple, demostra la supressió del final de la nova del Noticiari sobre "Studia", de lnúmero de juliol 1929, que acabava així: "...de presentació, gràcies a una R. reveladora d'una persona que ens fa asber que té la cua de palla". Altres indrets gaudien també de protecció. Així en el número de març, en parlar de l'ornamentació modernista, o sia la urbanització (?) de la murada, no podiem dir que els brolladors eren "de planta bonyarruda com una cosa de Nadal", i que "preguem a l'autor del pdojecte que no s'oblidi de posar en lloc visible un rètol amb el seu nom, per bé que no importa"; ni en tornar-nos a referir a la mateixa ornamentació ciutadana, en el número d'abril, podíem dir que aquells safaretxos ens semblaven "una monada".

Bastin aquestes mostres per a fer veure la meticulositat amb què se'ns examinava, i el tracte, al nostre semblar parcial, de què érem objecte. I bé, d'on ens podia pervenir tant d'honor? En el fons, no érem per aquell senyor d'Olot, tots plegats, més que uns separtistes. I aquest mot, insígnia de persecutors i justificant de tants d'abusos durant el darrer lustre, no veia don Pere Lloses —cap-pare del paternalisme vergonyant sota la fèrula del qual hem anat tirant llarg temps en aquesta terra— que aquí, a força de voler dir molt, no tenia en realitat més significació que la que ell mateix volgués infondre-li, donant-li patent de cors. Separatisme vol dir separació, ablació. D'on? però, de qui? D'ell i del que ell representava? Concedit i reconcedit. Ara si era la seva pretensió d'incloure'ns en aquella significació vitanda, port damunt tota altra atrocitat, segons la còmoda ètica política al servei del possidentisme actual ,exclòs i tot de la darrera àmpla general amnistia del 6 de febrer, sap prou bé el senyor Lloses que deixava la seva pròpia bzona fe en interdicte en estendre aquella significació a campanyes com la tristíssima de les escauinates del Mirador, per exemple, i a persones com el senyor Josep Ramis d'Aireflor, prestigiós i competentissim president per aquells dies de la Comissió provincial de Monuments que tan bé sabé defensar, fins allà on li fou permès, la dignitat i autoritat del càrrec.

Arribà un moment que defensar el projecte primitiu d'escalinates del Mirador, aprovat anys enrera per un Ajuntament constitucional de la ciutat; que dissentir i atacar els flamants finestrals de la Seu, era titllat de separatisme, i com a tal insuflat a Madrid. I nosaltres volem creure el senyor Lloses, persona de cultura, apart del cursillisme sovint pujat de les cites bibliques i clàssiques dels seus escrits i discursos, prou intelligent per tenir-lo a ell pel primer convençut de la manca de base d'aquest joc perillós, del que no tenim la pretensió d'aparèixer com a víctimes, però si amb dret a denunciar-ne certs tristos resultats. Perquè res no hem de rectificar a les directrius de

Acabades les modernes instal·lacions de les Deus de VALL-PAR, els nous propietaris avisen als consumidors que per a encàrrecs de

AIGUA VALL-PAR
(FONT SANT MIQUEL)

es dirigeixin al dipòsit general: carrer de Paris, 174 - Tel. 77410 BARCELONA

certes campanyes que tenim per ben orientades, igual que tenim per finestres —en l'aspecte artístic de la urbanització de la ciutat i del respecte als nostres monuments—, les realitzacions de les escalinates actuals del Mirador i de la sèrie actual de les vidrieres catalanes de la Seu.

I ens ha saltat ara de la ploma un mot significatiu: el de catalanes. Perquè per a nosaltres era més trist que tot això de què hem parlat, el fet que ens vingués de part d'un senyor que la primera vegada que arribà amb representació d'autoritat a Mallorca, féu sentir en el saló de la Diputació provincial, per primera volta, la seva veu en la mateixa llengua nostra."

La disbauxa econòmica de la Dictadura

COM ES GASTAVEN ELS DINERS PER A CASES BARATES

De "El Pueblo Gallego":

"La Dictadura desglosaba gastos enormes del presupuesto para fingir los superávits.

Los gastos de la llamada "Acción Social" se cifraban en 100 millones de peseats, y ascienden para este año y el próximo solamente, además de lo ya pagado, a unos 250 millones de pesetas.

"Para dar idea de cómo se ha administrado ese dinero —dice "El Economisto"— diremos que, como casa barata se ha considerado por el Estado, para darle el dinero para su construcción, a un gran hotel de lujo de Sevilla, en la antigua Venta Eritaña, que ha costado varis millnes de pesetas. Que se han dado cerca de veinte millones de pesetas a una entidad para construir casas en Madrid, y ha sido tal el acierto en la construcción que hay más de una barriada entera que no se ha conseguido alquilar ni una sola de las viviendas por su mal emplazamiento y su carestía; que en otras el precio unitario de la construcción ha resultado a un tipo, por lo menos, igual al de las casas de mayor lujo de la Gran Vía de Madrid; y que hay otras que no pagan los intereses de los préstamos, etc., etc."

Los nombres de los que se aprovecharon de estos negocios están en los labios de todos, y aparecen en la prensa, con la repetición de los que tienen que ver un día y otro día con la policía."

ELS DINERS QUE L'ESTAT ES VA QUEDAR DELS FERROVIARIS

De "El Sol", de Madrid:

"Todos los días entre la firma del Rey buscamos la disposición que deje sin efecto el real decreto del 13 de abril de 1927, mediante el cual se creó la Caja de Ahorros y Socorros de los Ferroviarios. No nos explicamos cómo un Gobierno que vino a restablecer la justicia permita el funcionamiento de esa Caja, creada contra la voluntad de los ferroviarios con el dinero ganado por ellos en horas extraordinarias.

Por lo mismo será preciso apoyar la demanda. Lo hemos hecho recientemente. Pero son tan apremiantes las súplicas que recibimos, que nos vemos obligados a plantear otra vez la cuestión.

La mayoría de los agentes ferroviarios perciben salarios reducidos. Han cobrado estos salarios en los años en que la vida llegó a encarecerse en proporciones considerables, y sufrieron por esta causa todo género de quebrantos. Mientras ocurría esto trabajaban horas extraordinarias, que de ser liquidadas oportunamente hubieran atenuado su miseria. La sCompañías, con el Gobierno, buscaron la fórmula para retrasar el pago de estas indemnizaciones. Y cuando, a la vuelta de los años, llegó el momento de hacer efectivas todas las sumas devengadas, el Gobierno se incautó de ellas y creó una Caja de Ahorros y Socorros para los Ferroviarios.

He ahí lo sucedido. No hay manera de encontrar una disculpa para estos atropellos. En primer término, los agentes debieron recibir las indemnizaciones en las fechas en que prestaban sus servicios a las Empresas, porque nadie puede retener una parte del jornal de lobrero sin su consentimiento .Luego, puesto que aquello no fué posible, cuando al fin pagaron las Compañías, el dinero debió entregarse a los agentes, que lo necesitaban para resolver problémas urgentes, para cubrir necesidades apremiantes. La Dictadura pudo más que la ley y más que los ferroviarios, naturalmente, aunque éstos pusieron el grito en el cielo Pero aquello, que fué un atropello inaudito ¿puede continuar bajo el Gobierno del señor Berenguer?

Los ferroviarios piden una y otra vez que se les haga justicia; que se les devuelva su dinero Para muchos este dinero puede ser un bien de valor inapreciable; la salud, la vida, quizá. En la ansiedad con que todos los días esperan que el Gobierno resuelva su pleito, encontrará éste razones bastantes, aparte de las indicadas ,para disolver la Caja de Ahorros y Socorros de los Ferroviarios."

COM SI FOSSIN DINERS ROBATS

La Diputació provincial de Castelló ha donat una nota oficiosa en la qual es dóna compte de l'evolució soferte per les despeses provinciais durant els anys de la dictadura.

A aquesta nota pertanyen els següents paràgrafs, que diuen molt del que fou en punt a austeritat l'administració upetista:

"Los gastos sastisfechos por la Diputación de 1924-25 con ocasión del viaje del dictador Primo de Rivera ascendieron a catorce mil cincuenta y dos pesetas, con partidas a Castell, por adorno de las calles, 3.750 pesetas; a E. Roca, banderitas niños escuelas, 200. Y para el banquete y verbena en obsequio al ministro de la Guerra, 15.479'42 pesetas.

Bueno será recordar que cuando vino don Alfonso, en el año 1905, gastó la Diputación 9.412'13 pesetas, y en el año 1912, por la visita de la infanta doña Isabel, mermó la Diputación su arca de 1.053'66 pesetas .

Como gastos también dignos de atención deben citarse:

600 pesetas por 30 ejemplares de un libro de don J. Calvo Sotelo, "Anuario vida local española"; 5.825 por un comedor para el palacio del obispo; 1.500 por la placa para el general Primo de Rivera, y 178 para el estuche de la misma, que, con las 1.366'20 que costó el viaje a Madrid para llevarla, según antes se ha dicho, hace ascender esta partida a 3.044'20 pesetas; reparación de la casa-abadía del Grao, 1.000; ¡para contribuir a la casa del general Primo de Rivera, 10.000 pesetas; suscripción para regalar a ste general el collar de Isaber la Católica, 840'05; auxilio a la banda de música en su viaje a Madrid, 1.000; al calde de Enguera, para homenaje al general Martínez Anido, 1.000; entierro, féretro y viaje del gobernador civil, señor Hita, 3.195'67; película provincial, 12.810; subvención a la Exposición de Sevilla, 70.000, más 816 por fotografías para las Exposiciones de Sevilla y Barcelona.

Compra de las casas para ensanche de la Beneficencia, 148.825'20 pesetas; el señor E. Gabas, subvención por sus servicios divulgación estado económico de la Diputación, 250; administración revista de la U .P. por inserciones de la provincia, 150; a P. Martín, por 50 ejemplares de su obra "Valores históricos de la dictadura", 250; a la revista "Mediterráneo", 150; a don Antonio Mallou, auxilio para estudios en la Escuela de Sanidad, pesetas 4.583'27."

Solament per glorificar i fer regals als dictadors gastá la Diputació més de 123.000 pessetes. Hi ha altres partides dedicades a finalitats semblants que apareixen desglossades.

Tanca aquest suggestiu quadro el darrer parágraf de la nota, que diu així:

"Los gastos de representación de Diputación, Comisión y presidente hasta el año 1924 ascendían a 14.000 pesetas, y en el presupuesto corriente estos conceptos alcanzan a 54.500."

28 MILIONS PER AL TURISME

De "El Economista":

"Patronato de Turismo. — Sobre los 28 millones de pesetas que cuesta al año esta institución, baste consignar que en 1929, con Exposición y todo, se registró en Sevilla menor número de forasteros que en todo el quinquenio. No puede subsistir ni es egasto enorme ni el ingreso ilegal de que se nutre. Los resultados son peores que los que obtenía el marqués de la Vega de Inclán en su suprimdia Comisaría Regia del Turismo, que apenas costaba dinero."

En algún periódico ha aparecido una nota oficiosa defendiendo la conveniencia de mantener los 28 millones para el mentado Patronato turístico. Nos explicamos muy bien que haya quienes pretendan que continúe manando la fuente de que se alimentan."

Les multes que posava la Dictadura

ELS DINERS QUE NO SE SABIA ON ANAVEN

"El Pueblo Gallego", diu:

"De la revista "El Economista":

"El actual Gobierno se reserva la forma de hacer efectiva la restitución de las multas extrarreglamentarias.

Habían producido verdadero estupor en el extranjero. Ni en Colombia ni en Venezuela en las peores épocas se había osado llegar a tanto.

¿Qué concepto había de formarse de una nación en donde el derecho de propiedad quedaba limitado a lo que el Gobierno no quisiera tomar para sí?

Pero ahora si la Hacienda no puede devolver lo que no ha ingresado en sus cajas, es evidente que se impone exigir las responsabilidades contra los que deben restituir el importe de estas multas."

Y añade:

"Desde luego, hay que empezar por averiguar y publicar el destino que se dió a esas sumas y los justificantes de sus pagos, pues era una cómoda costumbre del Gobierno anterior no rendir cuentas, y a estas fechas no sabemos, por ejemplo, qué se hizo del millón que dió la Compañía Arrendataria del Monopolio de Petróleos al constituirse, y que no ingresó en el Tesoro.

"En casos como éste debe proceder la autoridad gubernativa, como cuando averigua que hay objetos mal adquiridos que han sido empeñados en tal o cual casa de préstamos, o sea obligando al prestamista a devolverlos. Y si éstos resultan insolventes, la responsabilidad subsidiaria debe ser de todo el Gobierno, que acordó apoderarse por la fuerza de los bienes ajenos.

Por nuestra parté sólo añadiremos que el artículo 10 de la Constitución del 76, que en ningún momento fué derogada, dice:

"No se impondrá jamás la pena de confiscación de bienes, y nadie podrá ser privado de su propiedad sino por autoridad competente y por causa justificada de utilidad pública, previa siempre la correspondiente indemnización. Si no procediese este requisito, los jueces ampararán y en su caso reintegrarán en la posesión al expropiado."

Invocando este artículo, "El Pueblo Gallego" se dispone á presentar la correspondiente demanda por las multas que, más allá de los términos que la ley permite, le han sido impuestas, y que suman varias decenas de miles de pesetas.

En nuestro artículo sobre los planes del conde de Guadalhorce, afirmábamos que el coste de los ferrocarriles sería muy superior a los tipos de subasta y a los que figuraban en el presupuesto.

Ahí van las precisiones debidas. Según las manifestaciones del avisado Conde, el grupo tercero, Ferrocarriles nuevos, importaba 1.300 millones de pesetas.

La revista técnica a que nos venimos refiriendo, asegura que, por dictamen de personas competentes y perfectamente enteradas, el costo real de las nuevas líneas de ferrocarriles en ejecución asciende a la enorme cifra de 1.500 millones de pesetas, o sea el triple.

Así se hacían las cuentas y así se fijaban las cifras al manejar los dineros de la nación, en el régimen de probidad que hemos padecido."

Per l'ampliació de l'amnistia i la revisió dels processos polítics i socials

PER LA JUSTICIA

D'"El Progreso", signat Crisóstomo de la Luna:

"Cada día que pasa va tomando más importancia y magnitud la campaña que se efectúa en favor de la ampliación de la amnistía y de la revisión de procesos políticos y sociales.

Los primeros en hacer sentir su voz en pro de la ampliación de la amnistía, como siempre que se trata de campañas humanitarias, los periódicos de izquierda. Luego, las mujeres catalanas, firmando en unos pliegos, cuyas firmas se cuentan por millares, y a este paso es de suponer que no quede una sola, de las residentes en Cataluña, por firmar. Después siguió casi toda la Prensa de la región, sin distinción de matices, a excepción, claro está de algunos periódicos reaccionarios e insensibles al dolor ajeno, que, por fortuna, son muy pocos. Y ahora es el señor Maluquer, presidente de la Diputación de Barcelona, quien, haciéndose eco del justo clamor de Cataluña, pide en persona al Gobierno que conceda tan ansiada reparación.

El grito, pues, de justicia lanzado por Cataluña no puede ser más unánime, y a él se sumarán la mayor parte de periódicos españoles, si antes no se da satisfacción a la noble reivindicación que el pueblo en masa pide.

Precioso panorama es este de la unión de todos los hombres, de casi todos los sectores de opinión de una región enlazados en abrazo solidario y sentimental en pro de la libertad de unos hermanos que sufren los rigores del encierro o la ausencia; pocas veces se ve un cuadro sentimental de tanto color y belleza como el representado por los miles de corazones que se elevan en este instante por encima de las miserias ordinarias de la vida para latir al unísono en demanda de justicia y libertad.

Esto nos alegra sobremanera y nos inunda de plausible optimismo. Nos anima en la lucha y ahuyenta de nuestro espíritu los negros y vacilantes agentes de pesimismo.

En la Humanidad actual no es todo frivolidad y vorgine endémica y pasional como a intervalos pudimos creer.

En la conciencia individual y colectiva parece ser que hay lugar para todo: para lo negro, para lo gris y para el oro reluciente y centelleante.

De todas partes surgen efluvios de amor, de bondad y de fraternidad. De la Prensa, de las entidades obreras, de las sociedades recreativas, de las organizaciones políticas, de dondequiera que se reunen hombres para cualquier fin social, sale unánime la voz reclamando la ampliación de la amnistía y la revisión de procesos.

Menester es ahora que el vehículo de justicia, de paz y de amor está en marcha, no se pare o se atasque en el camino. Hay que pedir, de todas partes y por todos los medios, la ampliación de la amnistía y revisión de procesos políticos y sociales, hasta enronquecer, hasta quedar completamente afónicos, hasta que el Gobierno conceda tan noble, justa y humanitaria pretensión.

Pues hay que tener muy presente que los que sufren condena, o están pendientes de ésta, o se hallan en el destierro, son padres o hijos de familia que desean abrazar y ser abrazados por los suyos."

EL MANIFEST FEMENI PRO AMPLIACIO DE L'AMNISTIA

El Comitè femení torna a pregar que tots els que tinguin plecs de signatures plens els trametin tan aviat com els sigui possible a un dels quatre diaris catalans, o directament al carrer d'Aragó, 273, principal, segona, per tal d'evitar l'aglomeració de darrera hora.

* * *

Segueix la llista de signatures:

Dolors Bayo d'Alomar, Carme Alomar i Bayo, Núria Alomar i Bayo, Carme Salada de Torner, Esperança Salada de Torner, Dolors Torner de Pujol, Carme Vall de Vila, Vicenta Salvà Vda. Guntín, Antònia Cisneros de Rufat, Rosa Busquer Masana, Rosa Fortuny Escoda, Lluïsa Seguí Sancho, Maria Fortuny Escoda, Carolina Gras, Josefina Vidal, Josefina Visa, Francesca Borrell d'Albert, Rosa Carreres, Mercè Tomàs, Josefa Alabert, Maria Tomàs, Agustina M. de Bofill, Maria Catalina de Rogés, Beatriu Torrent Blanchart, Teresa Torrent Blanchart, Eulàlia Martorell de Torrent, Maria Marquès Vda. Gran, Concepció Gibert Vilanova, Joaquima Mauri, Maria del Carme Luna, Esperança C. Pasqual, Carme de la Cruz, Matilde Jover Vda. Oller, Enriqueta Valet de Dalmau, Concepció Jaques de Bassols, Elvira Casamitjana Bordes, Conçol G. de Piques, Isabel Maria d'Albereda, Eulàlia Casanoves Anglí, Antònia Casanoves i Anglí, Josefa Tura de Bertran, Francesca Menció, Cecília Mierons, Carme Font, Josefina Coll, Maria Badia, Maria Josefa Fontbernat, Dolors Fontbernat, Joaquima Tiñero, Dolors Cardó de Mora, Nadala Salvat de Pou, Josefa Bargués de Samsó, Concepció Casali de Marlès, Cristina Marlès Casali, Mercè Casali Martínez, Josefina M. de Casali, Rosa Marlès Casali, Yvonne Lejage de Soldevila, Antònia Rovira i Mas, Magdalena Sallent Palà, Maria Montserrat Roca, Clara Royo, Pilar Areas, Rosa Camprubí, Antònia Vidal Puig, Francesca Anglada Vda. Porrini, Júlia Porrini Dalgà, Maria Assumpció Giral, Matilde Giral Juvé, Júlia Pineda de Gil, Rosa Creus de Delclòs, Joaquima Moreno, Adela Saleta, Concepció Saleta Rejau, Carme Pueyo, Dolors Gulfi, Teresa Mateos de Marimon, Eulàlia Gravalosa d'Anglada, Mercè Vallespinós Andrés, Dini Martí, Rosalina Vallespinós Andrés, Regina Tayà de Solà, Maria del Carme Suquer de Llimona, M. Teresa Suquer de Campmany, Miracle Devis, Carme Guàrdiola, Concepció Puig de Galceran, Miquela Galceran Puig, Pilar Garcia de Casanoves, Joana Garcia, Rosa Casanoves Garcia, M. Rosa Fàbregues, M. Antònia Fàbregues, Mercè Fàbregues, Maria Planes de Segura, Josefa Rossell, Trassiana Rossell, Joana Rossell, Concepció Alegret, Antònia Soldevila, Josefina Soldevila, Josefa Noguer, Josefa Cases de Rabentós, Dolors Vidal del Bert, Teresa Torrents d'Anglada, Engràcia Grífol de Nualart, Maria Grífol de Serra, Rosa Roca de Lloveres, Maria Fainer, Antònia Salvador, Marguerida Busquets de Xirau, Claudina Casals de Busquets, Remígia Vidal Vda. Juvé, Rosa Vives d'Isacio, Maria Tous Portés, Francesca Barutel, Gregòria Pérez, Maria Tallada de Farré, Maria Farré, Mercè Farré, Dolors Siuraneta de Vidal, Ignàsia Julià Vda. Guàrdia, Teresa Vidal de Tebar, Mercè Gozalbó, Mercè Ramis, Maria Santonja, Teresa Iglésies Pujades, Teresa Miralpeix Iglésies, Maria Miralpeix Iglésies, Maria Forner de Cases, Maria Miquel Vida, Carme Castells de Benet, Dolors Rompe de Benet, Maria Albinyans d'Aubert, Maria Bori Segura, Dolors Bori de Fuster, Rosa Segura Vda. Bori, Neus Balcells de Guàrdia, Maria Carbonell Vda. Balcells, Rosa Pujols de Cases, Carme Torres de Puig, Maria .Puig Torres, Mercè Puig Torres, Anna Puig Torres, Paula Torres, Concepció Puig de Serra, Maria Marnet Vidal, Encarnació Garcia Tomàs, Gertrudis Martínez de Solano, T. Puigdomènech, Magdalena Fuster de Rosers, Teresa Rosers de Brugada, Maria Bolitxes, Carme Ros, Consol Verdi de Vilaplana, Júlia Vilaplana, Elena Vilaplana, Dolors Rovelló, Teresa Rovelló, Maria Balcells, Eulàlia Guinart de Balcells, Teresa Moliner vídua Figueres, Maria Castells de Martín, Filomena Martín de Martín, Rosa Martínez de Martínez, Palmira Pujol de Perejoan, Caterina Saiudtigues d'Esteve, Alberta Esteve, Carme Ballester, Claudina Dofiate, Teresa Castellví, Eulàlia Clavell, Valentina Petrus Vda. Ius Oliveres, Benvinguda Guillem, Teresa Clausells, Josefa Breda, Josefa Rabentós.

MITING PRO AMNISTIA

La Comissió de Premsa Liberal, organitzadora de la campanya pro amnistia, segueix activament la seva tasca. Prepara un miting monstre, que se celebrarà, probablement, el diumenge dia 23 del que som, i en el qual parlaran representants de cada un dels periòdics — catalans i castellans — que aporten llur concurs a la campanya. Sembla que, donada la gran afluència de públic que és de preveure per al dia i l'hora de l'acte — matí de dia festiu — els organitzadora podran disposar d'un dels locals de més capacitat de la nostra ciutat.

La Comissió gestiona la vinguda del senyor Gabriel Alomar per tal que parli en el dit acte.

L'ALCALDE CEDEIX EL PALAU DE BELLES ARTS PER A LA CELEBRACIO D'UN MITING PRO-AMNISTIA

Ahir al mig dia una comissió integrada per diversos representants de la premsa d'esquerra, acompanyada dels regidors senyors Nicolau d'Olwer, Rocha i Quirós, visitaren l'alcalde per tal de demanar-li la cessió d'un local on poder celebrar diumenge dia 22 un miting a favor de l'ampliació de l'amnistia.

L'alcalde es mostrà molt amable als visitants i manifestà que essent un sentiment de tota la ciutat l'aconseguir la llibertat dels presos i el retorn dels exiliats, i essent també un sentiment que sent en particular, no podia negar-se a la petició del local i autoritzava l'habilitació del Palau de Belles Arts per a tal objecte.

La comissió sortí completament complaguda i agraïda de la gentilesa de all'calde.

En edicions successives donarem compte dels altres treballs que es realitzin perquè el miting aconseguei l'èxit que li correspon, així com dels oradors que hi prendran part

L'ATENEU BARCELONES DEMANA L'AMPLIACIO DE L'AMNISTIA

S'ha cursat el següent telegrama:

"Exm. Sr. President del Consell de Ministres. Madrid. — L'Ateneu Barcelonès, que té alguns dels seus socis condemnats o expatriats per delictes de caràcter polític, ha acordat suplicar al Govern que amplii l'amnistia per tal que comprengui tots els que de paraula o de fet hagin incorregut en responsabilitat penal amb el fi de defensar la llibertat de la nostra pàtria. — El president, Pere Coromines."

PER L'AMNISTIA I LA LEGALITAT AL CENTRE DE DEPENDENTS

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Pedimos ampliación amnistía, revisión causa Garraf y reposición antigua Junta Centro Dependientes injustamente destituída por dictadura. — Canyes, Cortada, Florit, González, Grau, Llaurador, Ponç, Pont, Rocaverd, Salcedo, Santpere, Vives."

L'ATENEU REPUBLICA FEMENI, PER L'AMNISTIA

Hem rebut la següent carta:

"Senyor Director de LA PUBLICITAT.

Honorable senyor: En la darrera Junta directiva d'aquest Ateneu Republicà Femení s'acordà per unanimitat adherir-nos a la campanya pro ampliació de l'amnistia a favor dels presos polítics i socials, ensems que reformar aquesta nostra modesta col·laboració a la generosa i vindicadora obra amb l'adhesió de les signatures de les associades a les llistes obertes per les dones.

Essent el diari que tan dignament vós dirigiu un dels més ferms advocadors d'aquesta croada, ens és grat de confiar-vos l'encàrrec de fer arribar a la comissió respectiva la nostra modesta aportació.

A les vostres ordres, afmes. s. s. per l'Ateneu R. F., Leonor Viñerta, presidenta."

ELS TARRAGONINS, L'AMNISTIA I LA CAUSA DE GARRAF

Heus aci l'exposició que eleven al president del Consell de Ministres un nombre considerable de tarragonins, que han signat aquests darrers dies en les llistres obertes amb aquesta finalitat:

"Excelentísimo Sr. Presidente del Consejo de Ministros:

Los abajo firmantes, vecinos de la Fidelísima y Ejemplar Ciudad de Tarragona, en la hora del resurgimiento patrio iniciado por V. E. acuden en súplica de Piedad y de Justicia de los altos poderes que tan dignamente representáis.

Al llegar V. E. al Poder abrimos todos el pecho a la esperanza, en la convicción más firme de que os ha llevado a tan alto puesto la misión sagrada de enmendar los yerros de seis años de infausta Dictadura.

Así lo esperamos de vuestros primeros pasos en el Poder, que sin duda han de ser de olvido de un pasado que no puede volver y de restablecimiento de la Justicia por tanto tiempo escarnecid . Ello presupone dos acciones ineludibles: amnistía completa y revisión de la obra de la Dictadura.

La amnistía hemos dicho ha de ser completa, sin excepciones de causa política o social, de clase o de región, si queremos borrar el pasado de seis años de bochorno.

Por tal motivo suplicamos a V. E. una ampliación del Real Decreto de Amnistía, para que sus beneficios lleguen a todos los compatriotas que por causa política o social sufren aun doloroso destierro.

Así también, y como obra de justicia, pedimos la revisión del proceso dicho de Garraf, por el que sufren condena siete enamorados de la tierra catalana que los vió nacer. La revisión, dignísimo Sr. Presidente, se impone por tres motivos fundamentales: Por haber dado efecto retroactivo contra toda norma de derecho al Real Decreto de 25 de diciembre de 1925, por incompetencia del Tribunal que vió la causa y por falta de pruebas documentales para fundamentar la sentencia.

Amnistía total y revisión de la causa de Garraf, piden con Cataluña entera los abajo suscritos, en Tarragona, a 17 de marzo de 1930."

Segueix un nombre important de signatures.

UNA INSTANCIA DES DE MATARO

De Mataró ha estat cursada una instància al President del Consell, en la qual és diu:

"Es querer unánime de los firmantes y muchos más, sea concedida mayor ampliación al R. D. de amnistía para que puedan obtener la libertad los detenidos por causas políticas o sociales, y asimismo puedan también regresar a sus hogares los desterrados por los motivos arriba indicados.

Gracia que los recurrentes esperan podrán conseguir del recto y justo proceder de V. E., cuya vida guarde Dios muchos años.

Mataró, 11 marzo 1930. — Luis Ferrer Clariana."

Segueixen les signatures fins a 34.

TELEGRAMES

Han estat cursats els següents telegrames:

"Sr. Presidente Consejo de Ministros. Madrid. — Trabajadores cas. León Harmel Sabadell piden amnistía total presos sociales i políticos. — Ramón Torné."

"Exm. Sr. President Consell Ministres. — Personal de contramestres i manyaneria Sederies Batlló preguen extensió beneficis amnistia tots presos polítics i socials. En nom dinou companys, Frederic Buissan."

"President Consell Ministres. Madrid. — C. D. Foment de la Sardana de Figueres demana Govern presidit V. E. ampliació amnistia presos i exiliats, particularment revisió causa Garraf. — Marcel Dalmau, Jacint Bosch, Josep Viusá, Joan Sallerès, Joan Carreres, Carles Varela, Enric Lacasa, Tomás Punti i Emili Teixidor."

"President Consell Ministres. Madrid. — Grup obrers casa Rives en nombre dos-cents sollicita revisió causa Garraf i ampliació amnistia. Prats, Ferrer, Villalba, Parellada, Mir, Gil, Vilar, Pellicer."

"President Consell Ministres. Madrid. — Nova Directiva Orfeó Gracienc, en possesionar-se, el seu primer acord és sollicitar de V. E. ampliació amnistia, revisió procés Garraf i reposició Directiva Centre de Dependents, per humanitat i justicia. — President, Forcada; secretari, Climent."

"Sociedad Recreativa Coral "La Luna" con mayor respeto y firmeza pide amplia amnistía delitos políticos sociales y revisión causa Garraf. — Presidente, Lope Insa; secretario, Juan Balasch."

"Exm. President Consell Ministres. Madrid. — Obrers Societat General Publicacions, Barcelona, preguen ampliació amnistia delictes polítics i socials, exiliats catalans rebellats contra Dictadura, indult condemnats per aquesta, revisió urgent procés Garraf que acabi sofriment probables innocents, devolució Centre Dependents legítima Junta, actes justicia anhela Catalunya entera. — Berenguer, Gombau, Ausó, González, Riera, Escofet, Fustagueres, Mestres, Ciudad, Ferrerons, Gil, Calleja, Cruz, Malo, Carrera, Martínez, Villalta, Turbany, Martínez, Molina, Viiá, Massana, Barriocanal, Viles, Abelló, Fuertes, Trilla, Segarra, Alonso, Pavia, Redondo, Grau, Cruz, Segura, Domènech, Trinxet, Baldobí, Pla, Garcia, Bertat, Soler, Miquel, Roca, Ferrers, Noel, Morera, Guallar, Vilasaló, Pujol, Guallar, Rovira, Gener, Jiménez, Sala, Bover, Delgado, Tomás, Fuster, Rodríguez, Torrents, Pera, Rovira, Aubert, Femenia, Abollado, Porrera, Galindo, Cantero, Duran, Rubio, Ruiz, Barratxina."

"Presidencia del Consejo de Ministros. — Entidad de Profesiones y Oficios Varios de Barcelona afecta a la Unión General de Trabajadores, compuesta de 466 afiliados, solicita a V. E. conceda amplia amnistía pro presos político-sociales. — Vidal Rosell, presidente; Martínez Cuenca, secretario."

"Ecm. President Consell Ministres. Madrid. — Orfeó Atlàntida, Barcelona, prega ampliació amnistia exiliats catalans rebellats contra Dictadura, revisió urgent procés Garraf que acabi sofriment probables innocents i restitució. Centl Dependents legítima Junta, actes justicia anhela Catalunya entera. — Mestres, president; Ribert, secretari."

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Sociedad Vegetariana Naturista Cataluña, interpretando sentir humanitario asociados misma, ruega V. E. conceda ampli amnistía presos sociales políticos considerándola de justicia. — P. Barrera, presidente; M. Zaragoza, secretario."

"Exm. Sr. President Consell de Ministres. Madrid. — L'entitat choral obrera "La Violeta de Clavé" creu just i humà ampliació amnistia, i delictes polítics i socials i revisió causa de Garraf. — President, Emili Ciuró; secretari, J. Arnau."

Exm. President Consell de Ministres. Madrid. — Associació representants de cereals lle[illegible]ms i llurs derivats de Barcelona s'associa prec nostre digne president Diputació ampliació amnistia considerant-ho deure recta justicia. Atentament el saluda Joan Verdaguer Puig, president."

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Ateneo Vilasanés clase obrera, entidad 600 socios, pide respetuosamente ampliación amnistía delitos políticos y sociales, revisión proceso Garraf, reposición Junta legal Centro Dependientes Barcelona y supresión impuesto utilidades. — Colet, presidente; Garcia, secretario."

"Excmo. Sr. Ministro de Justicia y Culto. — La Junta de gobierno del Colegio de Abogados acordó interesar V. S. ampliación amnistía a todos delitos políticos y sociales cometidos con ocasión dictadura. Al comunicarlo a V. S. le saluda atentamente. — Abadal, decano."

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Grupo Cultura Vilasar pide respetuosamente ampliación amnistía y revisión proceso Garraf. — Domènech, Lloveras, Garcia."

"President del Consell de Ministres d'Espanya. Madrid. — Acadèmia Joventut Catòlica de Barcelona suplica respectuosament a V. E. total amnistia per delictes polítics i socials. — President, Ramon Trinxet; secretari, Joan B. Llera."

"Exm. President del Consell de Ministres. Madrid. — Interpretant un sentiment general dels socis, la Casa del Vallès s'ajunta al clam general de Catalunya per l'ampliació de l'amnistia. — President, Francesc d'A. Planes Dòria; secretari, Francesc Gianadell."

LES NOIES D'ESPLUGA CALVA PER L'AMNISTIA

Un grup de nenes de l'Espluga Calva desitjoses de manifestar llurs tendres sentiments d'humanitat i justícia envers els nostres dissortats germans reclosos i exiliats, han volgut unir-se i collaborar amb el seu granet de sorra a l'obra que fou iniciada per les dones barcelonines, i a la qual s'ha respost d'arreu de la nostra terra, per tal d'obtenir l'ampliació del decret d'amnistia. Amb aquesta finalitat s'han recollit més de dues-centes signatures. Les felicitem per llur bona obra, i especialment a les senyoretes Carme Trilla, Francesca Ponç, Roseta Balcells i Maria Gener, que han promogut un tan bell gest.

PER L'AMNISTIA, A SALT

Al poble de Salt, veí de Girona, 585 dones han signat el manifest de les dones catalanes pro amnistia.

LA BISBAL, PER L'AMNISTIA

En la cridòria vehement que s'alça d'arreu de Catalunya apuntalant i garantint l'èxit de les gestions que per a assolir l'ampliació de l'amnistia fa a Madrid el digníssim president de la Diputació de Barcelona, senyor Maluquer i Viladot, en el clam unànime dels catalans demanant justícia, la veu de La Bisbal s'haurà fet sentir ben distinta i forta.

Les diverses llistes que havien circulat són ja ben plenes de signatures femenines, i sens dubte arribaran a la ratlla de mil; és ben remarcable aquesta collaboració de les noies i dones de La Bisbal; amatents, han aportat tota llur gràcia, llur simpatia, llur amor.

S'han cursat els següents telefonemes:

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Sociedad "Escut Empordà", interpretando sentir trescientos socios, solicita V. E. ampliación amnistía delitos políticos i sociales, sin exclusión. — Presidente, Cortadelles."

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Ateneo Pi y Margall, La Bisbal, integrado 600 asociados, pide de V. E. ampliación amnistía todos perseguidos por Dictadura, delitos políticos y sociales, sin excepción alguna. — Carré, presidente; Serra, secretario."

"Federación Patronal suplica V. E. ampliación amnistía delitos y procesos políticos. — Presidente, Nadal."

"Sociedad deportiva La Bisbal F. C., participando sentimiento general Cataluña, ruega V. E. ampliación amnistía delitos políticos y sociales. — Presidente, Frigola."

"Semanario "El Bisbalenc", confiando espíritu justiciero V. E., suplica ampliación amnistía delitos políticos y sociales. — Director, Carreres-Padrós."

A hores d'ara l'entitat local Escut Empordà ha rebut del cap del Govern la resposta següent:

"Madrid, 11, a las 14'30. — Remito su telefonema a Ministro Justicia para resolución que proceda."

SIGNATURES PER L'AMNISTIA

El nostre collega "La Rambla" installarà avui, diumenge, a les sales de descans dels quatre teatres catalans, fulles per a recollir signatures d'homes pro amnistia i revisió dels processos polítics i socials.

El número 6 de la rambla

El setmanari de la màxima popularitat, sortirà demà, dilluns

Ultra les acostumades seccions esportives, amb ressenyes especials dels partits del Barcelona a Bilbao, i de l'Europa a Madrid, del festival Pro-Rini, etc.,

la rambla

publicarà interessantíssims articles, reportatges i interviús de Jaume Aiguader i Miró, "Critias", Domènec de Bellmunt, Dr. Soler i Damians, Xavier Montsalvatge, Josep M. Massip, J. F. Puig i d'altres.

Els homes del suposat complot de Garraf: L'escultor Deogràcies Civit, per Joan Sacs.

Un document sensacional relatiu a la ruptura de l'ex-dictador amb els regionalistes.

La campanya pro-amnistia i per a la revisió de processos.

Extensa informació gràfica d'actualitat.

El número 6 de LA RAMBLA serà llegit àvidament. No deixeu d'adquirir-lo!

Vària

NO HI HA MANERA DE QUE S'APROVIN ELS ESTATUTS DE LES SOCIETATS AFILIADES A LA UNIO GENERAL DE TREBALLADORS

Ha visitat el governador civil el secretari de la Unió General de Treballadors, el qual li exposà que des de fa uns quants mesos es troben entretinguts al Govern civil, per a llur aprovació, els reglaments d'algunes societats obreres afiliades a la Unió General de Treballadors.

MARCEL-LI DOMINGO CONFERENCIANT

Invitat per "El Sitio", de Bilbao, el senyor Marcelli Domingo ocuparà aquella càtedra tan aviat com se l'autoritzi per a celebrar l'acte anunciat.

El discurs de Marcelli Domingo versarà sobre el següent tema: "Orientació i responsabilitat del republicanisme".

Marcelli Domingo ha rebut també invitacions de les següents entitats: Círcol Mercantil de Sevilla, Ateneu de Gandia, Ateneu d'Albacete i Ateneu d'Alacant. A totes atendrà el senyor Domingo, unint aquesta campanya a els de caràcter polític que reclamen els seus deures del partit i d'aquest moment.

COM FOU TRET EL RETOL DE L'ASSEMBLEA NACIONAL

"La Nación", de Buenos Aires, diu:

"A las cuatro de la madrugada del 14 de febrero se recibió en el servicio de incendios de Madrid una orden telefónica por encargo del ministr ode la Gobernación para que dos horas después acudieran los bomberos a desmontar la inscripción "Asamblea Nacional", superpuesta sobre el rótulo "Congreso de los Diputados". Así lo realizaron.

Después se ha sabido que la orden telefónica la había dado el periodista y autor dramtico señor Fondevila, director del "Heraldo de Madrid", ingenio bien acreditado."

UNA ADHESIO A L'ALIANÇA REPUBLICANA

Ha estat tramès el següent telegrama:

"Lerroux, O'Donnell, 4, Madrid. Reunidos fraternal banquete socios Foment Republicà Autonomista celebración Unión Republicana distintos matices distrito segundo municipal consecución ideal único le saludan y patentizan adhesión Alianza Republicana.

Olivella, Capdevila, Calero, Oller, Costa, Mauri, Abenza, Blasi, Juver, Loshuertos, Aleu."

LA JOVENTUT D'ESQUERRA REPUBLICANA DEL POBLE NOU

Se'ns tramet una crida que fa:

En el redreçament dignificatiu que de poc s'ha iniciat en totes les terres catalanes no podia mancar-hi el nucli obrer del Poble Nou. N'és una prova ben palesa la creació immediata en aquella barriada d'un organisme polític representatiu dels ideals republicans i avançats: la Joventut d'Esquerra Republicana.

La Comissió que ha de portar a cap els treballs de formació de la susdita Joventut ha quedat formada pels següents companys: J. Roca i Roca, Miquel Clivillé i Feliu Dedéu. Les adhesions dels simpatitzants han d'enviar-se per correu, provisionalment, a nom de Miquel Clivillé, carrer de Catalunya, 82 (P. N.). Els actualment adherits i els que s'adhereixin seran molt aviat convocats a una reunió que tindrà lloc el dia que s'anunciarà oportunament.

Esperem que els poblenovins respondran a la iniciativa dels organitzadors d'aquesta Joventut.

UNES DECLARACIONS DE FERRAN VALLS I TAVERNER

De "El Noticiero Universal" d'ahir:

"Hablamos en el Palacio de la Generalidad con el diputado provincial señor Valls y Taverner. Nuestra conversación deriva hacia determinados aspectos del actual momento político. El señor Valls, respondiendo a nuestras preguntas, nos hace diversas manifestaciones, que, por creer pueden tener interés para nuestros lectores, transcribimos a continuación.

—¿...?

—La trascendencia del actual momento político es innegable. Sería lamentabilísimo que ahora se procediese como si nada hubiera pasado. El enorme trastorno del período de la Dictadura es una lección extraordinaria cuya única utilidad, en medio de tantos desastres, resultaría de que fuesen aprovechadas las enseñanzas que entraña. Lo mismo en la política general que en la política catalana hay una necesidad evidente de reorganización de fuerzas y de adopción de nuevos métodos. Hay que tener en cuenta, además, que se incorporan ahora de golpe a la vida pública, después de más de seis años de silencio forzoso, nuevas generaciones, con las cuales habrá que contar tarde o temprano. Estas no se resignarán indudablemente con el mantenimiento de una rutina y con una simple restauración del pasado. No habría de ser posible volver alegremente a las andadas. Líbrenos Dios de los testarudos impenitentes!

—¿...?

—Del manifiesto de "Acció Catalana" puedo decirle que representa algo nuevo en la definición política de aquel grupo. Este ha declarado su posición actual tal como entiende que le corresponde. Me parece bien que haya marcado su situación y que venga a representar un sector caracterizado de la opinión catalana. Lo que no sé exactamente es si va a dirigirlo o a intentarlo. De todos modos responde a una corriente, en el fondo más sentimental que doctrinal, que necesita hoy su órgano de expresión y una formación ideológica: y a esto atiende el grupo de "Acció Catalana".

—¿...?

—Los demás partidos habrán también de fijar su orientación y definir su actitud. Algunos lo anuncian ya y ninguno podrá en realidad sustraerse a ello en estos momentos graves y dada la proximidad de las elecciones. Ante los problemas de táctica que éstas plantearán será preciso a cada cual decidirse. Yo creo que una cierta inteligencia entre los partidos catalanes resultaría muy conveniente y que es deseada por una gran masa de la opinión de nuestra tierra. (Comprendo que esto, sin embargo, podría quedar dificultado si algunos elementos anacrónicos se empeñasen en sobrevivir y no comprendiesen el gran servicio que prestarían si tuviesen la bondad de retirarse.) Lo que me parece también indudable es cuán peligroso e inconveniente sería que se plantease la lucha política a base de catalanidad y anticatalanidad. Soy de los que creen que nadie puede atribuirse el monopolio de la catalanidad. ¿Quién podría definirla con autoridad suficiente? También resultaría intolerable que se intentase nuevamente establecer y explotar por algunos una clasificación política a base de españolismo y antiespañolismo. De ninguna manera. No puede consentirse.

—¿...?

—No somos perturbadores. Somos no pocos los que hemos resistido a la Dictadura por ser hombres de orden: porque ello era el desorden. Debemos actuar siempre con la mayor sinceridad y honestidad; sinceridad en las convicciones, honestidad en la conducta. De nada sirve un gran entusiasmo doctrinal si no va acompañado de un verdadero sentido de rectitud. Por esto en la política creo, con el señor Durán y Ventosa, que tanta o más importancia que los lemas, los sistemas y los regímenes, la tienen los hombres. El problema de los hombres políticos es capital. Es su prestigio verdadero lo que más redunda en beneficio de la causa que representan.

—¿...?

—No me resulta agradable el mote de nacionalista. Es éste una palabra marchita. Ciertas modalidades de su significación la han desacreditado en Europa. Por mi parte renuncio a ella. Entiendo que no debiéramos hacer demasiadas alharacas por cuestión de palabras. Convendría mucho acabar con la política floralesca propia de otros tiempos, inadecuada hoy. Habría que evitar como se pueda que siga usándose y abusándose en las propagandas de tópicos ya viejos y manoseados; hay que evitar a toda costa la petrificación de los partidos. No habrían de ser éstos de ningún modo un mero conjunto de casinillos. Deseo para el catalanismo en general (considerándolo por encima de sus divisiones en grupos diversos) que no vaya nunca a reducirse a la estrechez y sequedad de una secta, antes bien adquiera la amplitud y natural vitalidad de una Iglesia. Para ello ha de evitarse todo lo que lleve al estancamiento y a la inacción. Se ha de facilitar el movimiento constantemente regenerador de la savia vital que asciende de abajo arriba, y hay que podar el árbol en ocasiones. Dentro de un espíritu de continuidad, hay que remozar frecuentemente las organizaciones políticas; que no pueden tener jamás su finalidad en sí mismas, sino que su razón de existencia ha de consistir sólo en cuanto sirvan a la causa general. Los partidos populares no deben limitarse nunca a usufructuar las rentas de un capital formado en otras épocas, no han de vivir de sus propias reservas tradicionales ni han de convertirse en meros mecanismos de proclamación de candidatos. Esto llevaría inevitablemente a la consunción o al descrédito.

—¿...?

—Es tan justa y tan hondamente sentida por toda Cataluña la petición de la ampliación de la amnistía que cabe confiar que el actual Gobierno acceda a ella comprendiendo las razones de humanidad y de derecho en que se funda. Me parece que precisamente nunca como ahora en que salimos de un período de Dictadura anticonstitucional debiera ser aconsejada con mayor amplitud la concesión de la magnanimidad regia. Además el ejercicio de la prerrogativa suprema de gracia no puede a mi juicio estar supeditado a ningún precaucionismo que impusiera excepciones topográficas.

Es necesaria también, y muy vivamente deseada, la revisión del proceso llamado de Garraf. El pedir esta revisión no significa en modo alguno aprobación de ninguna violencia ni abono de cualquier crimen, sino que se basa precisamente en la convicción de que no hubo en realidad comisión de ningún delito y que los inculpados que etán sufriendo condena por aquel supuesto complot son inocentes, que fueron juzgados con infracciones singularmente graves de procedimiento y por fuero y tribunal a los que no correspondía propiamente la competencia según las leyes constitucionales."

LA DIMISSIO DE L'ALCALDE I ELS TINENTS D'ALCALDE DE TERRASSA

Ahir estigué al Govern civil l'alcalde de Terrassa, senyor Alvar Vinyals, el qual reiterà al general Despujol la seva dimissió i la dels tinents d'alcalde de R. O. d'aquella ciutat.

MULTES PER UNS DISCURSOS

El governador civil de Sant Sebastià ha imposat 500 pessetes de multa a cada un dels membres de la comissió organitzadora del banquet d'homenatge al senyor Eduard Ortega i Gasset, celebrat a aquella ciutat, per haver-se pronunciat discursos, contravenint les ordres d'aquella autoritat.

EL GENERAL BARRERA A MADRID

Avui marxarà, en el segon exprés, cap a Madrid el capità general don Emilio Barrera, a qui acompanyarà el seu ajudant de camp, don Adolf Cañas.

Es proposa S. E. romandre a la cort uns tres o quatre dies.

Li posaran una medalla portuguesa.

L'ALCALDE D'IGUALADA

"El Matí" diu:

"Ha causat una sorpresa enorme el nomenament per R. O. de l'alcalde i de dos tinents d'alcalde.

Feia dies que el cacic màxim del districte, Manuel Maria Girona, gran amic de l'ex-dictador, i un dels puntals més ferms de la situació passada, removia tota la seva influència per tal d'obtenir les vares de l'Ajuntament. Volia conservar de totes passades l'hegemonia, encara que això fos contra el pensar general de la ciutat. Cal dir, només, que dels vint-i-un regidors que formen l'actual consistori, hi compta només el senyor Girona amb cinc amics. Els altres setze regidors estan completament units contra la seva política. També, no fa pas molts dies, com tothom recordarà, fou trencada la làpida que amb el nom del senyor Girona va fer posar a la Rambla l'Ajuntament dictatorial.

El nou alcalde, senyor Llorenç Ferrer, és cunyat del caciquet local Bausili, pertany a la U. P. i era regidor suplent de l'Ajuntament de la difunta Dictadura. Els senyors Antoni Torres i Andreu Company havien estat regidors populars elegits pel partit republicà i ara estan cordialment units a la política del senyor Girona."

BAIXES A L'ORFEO GRACIENC

Sembla que de resultes de la reunió de socis de l'Orfeó Gracienc que tingué lloc el dissabte passat, s'han donat de baixa d'aquella entitat el president que havia estat destituït per ordre governativa, senyor Andreu Aimar; els ex-presidents senyors Leandre Cervera i Joan Sangenís; l'ex-secretari senyor Marcelli Gausachs, el senyor Ambrosi Carrion i bon nombre de socis, entre els quals figuren distingits fundadors de l'entitat.

Entre els elements simpatitzants amb l'obra de l'Orfeó ha estat molt comentada l'actitud dels esmentats senyors. Hom es plany que l'Orfeó Gracienc es vegi privat de la collaboració d'aquesta selecció de personalitats que sempre havien laborat en pro del prestigi d'aquesta entitat.

EL FISCAL DENUNCIA "EL LIBERAL" DE MURCIA

"El Liberal", de Múrcia, ha estat denunciat pel fiscal per haver publicat un gravat i una versos allusius a una alta personalitat. El jutjat s'incautà dels exemplars i dels clixés.

EN SUFRAGI DE LLUCIA PUJOLS

Recollint els desitjos de molts vigatans que, per viure a Barcelona, no pogueren retre el postrer homenatge al jove Llucià Pujols, víctima dels successos ocorreguts a Vic el dia 26 del passat mes, els estudiants vigatants fan celebrar una missa ofertori per l'etern descans de la seva ànima, avui, diumenge, a les onze, a l'església de Santa Anna. Hom espera que tots els vigatans residents a Barcelona no deixaran d'assistir-hi.

OSSORIO I GALLARDO I CATALUNYA

N. Molins i Fàbrega ha tingut un interviu amb el senyor Ossorio i Gallardo.

Heus-en ací un fragment:

"—¿Com considereu que es troba actualment la qüestió de Catalunya?

—Lògicament, ha d'estar malament. Sis anys d'opressió de sentiments legítims i respectables han d'haver emmagatzemat a la força un gran sentiment de rancúnia i de protesta.

—¿Creieu, però, que serà cosa fàcil trobar-hi solució?

—¿I quin dubte hi cap? En la qüestió catalana jo sempre sóc optimista. El català mai, però mai, no ha deixat de rendir-se a una arma: la justícia. Que hi hagi justícia en els Governs i tot tindrà fàcil tràmit i solució. No us oblideu de dir que he vist amb molt de goig aquest àpat d'agraïment que pensa donar la intellectualitat catalana als d'ací que s'han produït amb esperit de justícia davant les coses de Catalunya durant l'època de les persecucions.

—Penseu assistir-hi?

—Potser sí. Jo sempre responc amb entusiasme a les coses que vénen de la vostra terra."

LA CENSURA, CONTRA LA LLENGUA CATALANA

"La Nostra Terra" publica en el seu darrer número aquests versos de Maria Antònia Salvà, que la censura va tatxar-li en el seu número del mes de gener darrer. Heus-els ací:

A L'ALT EN JAUME

Ton poble som, i amb fe lleial
servem la llengua del casal
que amb la tempesta més s'abriva;
que fou pels avis "morta-viva"
i és per nosaltres immortal.

Exposicions d'Art

SALA PARES
AGUSTI FERRER Pintura
ERNEST MARAGALL Escultura
Del 15 al 28 de l'actual

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
S. CERDA Pintura
M. FELEZ "
L. GARCIA RAMON "
R. SANCHO "
Fins al 28 actual

ESTUDI ARENYES
Corts Catalanes, 770
CARME BERNADES Pintura
Inauguració avui

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
E. GALVEY Pintura
Fins al 31 actual

MARIA ESCLASANS
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
Compra-venda de
ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 36
Mobles i objectes d'art
Nous models de vidres de Murano
Exposició de pintures d'Aureli Tolosa
De l'1 al 15 actual

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 29
Marcs i motllures d'art.
J. VILA CINCA Pintura
Fins al 31 actual

LA LLAR
D'ABANS D'ARA
A. VERDERAU
Banys Nous, 5
Mobles d'estil i Reproduccions de Museus
Decoracions d'estil

HERMA, A. G.
VALENCIA, 280
Llibreria - Objectes d'escriptori i regal - Papereria

MONTFALCON
Quadres - Gravats - Marcs
[illegible]

GALERIA ARGS
[illegible]

Municipi

Les pintures del Museu i l'Escola de Belles Arts.

El comte de Güell, a preguntes dels repòrters, va dir que en el dinar amb els membres de la Comissió de Cultura i l'Arxiver Històric Municipal, sense arribar a acords concrets, en principi s'havia convingut de fer tots els possibles perquè l'Escola de Belles Arts quedi installada en un local de condicions adequades i, de més a més, afavorir la installació de l'Acadèmia de Sant Jordi i que les pintures que la humitat al Museu del Parc, malmet portar-les a un altre lloc, s'ha pensat amb el Palau Nacional de l'Exposició.

L'allotjament dels alienats.

El vice-president de la Diputació ha tornat la visita al comte de Güell, els quals han tractat de l'assistència de alienats. L'acompanyava l'arquitecte senyor Rubió.

Sembla que s'aprofitarà la Rabassada i que el seu propietari llegà a diverses institucions benèfiques.

Allí hi hauria espai per 150 llits que, amb els altres 150 de la Clínica Mental de Santa Coloma, podrien descongestionar l'Asil del Parc.

Al Parc manquen 120 llits i pels carrers de Barcelona caminen, per no trobar lloc, uns 150 anormals que s'haurien de recollir.

Es una part del problema molt interessant, perquè és el de la classificació dels malalts, causa essencial per al tractament adequat.

El funcionament de l'Asil del Parc.

S'ha establert un altre sistema, a les nits, a l'Asil del Parc, per acabar amb el desabdellament que hi havia en tot el Departament de Beneficència. Els recollits a la nit, epilèptics embriacs i dements, restaran a la Comissaria de Pobres, i així, a l'Asil del Parc no hauran d'estar obrint i tancant contínuament. Anit passada les monges hagueren de sortir al carrer per tres vegades per tres dones que els portaren. Amb la manca de personal i amb el gran nombre d'asilats, això constitueix un greu entrebanc.

La reunió del Comitè de l'Exposició.

Sembla que, finalment, serà demà, dilluns, quan el Comitè Directiu de l'Exposició es reunirà per a tractar de les qüestions relacionades amb el certamen.

Les plaques de les bicicletes.

La Secció de Recaptació d'Ingressos municipals recorda als posseïdors de bicicletes l'obligació de proveir-se de les plaques de matrícula de l'any actual. El despatx tindrà lloc a les oficines de l'esmentada Secció, situades al passeig de Pujades, 1 i 3, de nou a una, i cal tornar les plaques de l'any 1929, les quals restaran sense circulació legal.

El sorteig d'Africa.

D'acord amb la R. O. de concentració de la segona crida del reemplaçament de 1929, avui tindrà lloc el sorteig d'Africa, i així es notifica als minyons compresos en l'esmentada crida, pertanyents al repartiment de la secció del districte primer d'aquesta ciutat, que el sorteig és a dos quarts de vuit, al local de la Junta de Classificació i Revisió, carrer Nou de Sant Francesc, números 2 i 4.

Resten advertits que l'acte és públic i la presentació voluntària.

Les Arts

AMICS DE L'ART VELL

L'església romànica de Bellcaire, que mesos enrera es trobava en estat ruïnós, del qual s'havia captingut degudament l'entitat "Amics de l'Art Vell", acaba d'ésser consolidada curosament per la Direcció de Serveis Culturals i Conservació de Monuments de la Diputació de Girona. La consolidació afecta la part de l'absis que conté importants pintures en el seu interior. Ha estat feta a compte de la Diputació de Girona i a cura del director del Servei i delegat dels Amics de l'Art Vell, a Figueres, senyor Joan Subias, i del senyor Lluís Busquets, pel que fa a les pintures i despreniment del retaule.

Els Amics de l'Art Vell estan d'enhorabona per la realització d'aquesta obra tant interessant i per les altres de les quals ha tingut cura l'esmentat Servei. Entre les més importants són dignes d'ésser esmentades la consolidació i dignificació del claustre i església de Vilabertran; reconstrucció dels elements desapareguts i consolidació total amb absolut respecte al caràcter originari, de la torre romànica de Sant Miquel de Fluvià; rehabilitació i valoració de les taules gòtiques de Castelló d'Empúries; trasllat i consolidació de la taula gòtica de Canapost; i, més interessant encara, els reports i informes referents als Banys Àrabs que acaben d'ésser restaurats i fets assequibles al públic.

Es de desitjar que aquesta activitat de Girona continuï i sigui imitada en aquest respecte per les altres contrades catalanes.

Avui, diumenge, es traslladarà a Sitges una representació d'Amics de l'Art Vell, on tindrà lloc la conferència del secretari de l'entitat senyor Cèsar Martinell, el qual parlarà de "El Monestir de Poblet".

LES LLETRES

On va la joventut?

"Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

No podem negar que fins ara era de témer que la nostra joventut o sigui nosaltres mateixos no anàvem realment enlloc. Crec que resoltament podem alegrar-nos del desvetllament que amb motiu dels darrers esdeveniments ha fet mostra la fins ara tan criticada joventut. Amb tot, també hem de confessar la desorientació que ens domina i que amenaça seguir el seu treball de desmembració de forces, i que és degut no sols al forçat silenci imposat per la dictadura, sinó a la manca absoluta de confiança en els dirigents dels partits catalanistes.

El nostre problema és un problema de llibertat i de democràcia; tot el que vagi contra d'això ha d'ésser temut pels joves en gran manera; tant, potser, com els nostres comuns enemics.

No volem fer profecies pel gust de fer-ne, però gosaríem a afirmar que a no trigar les nostres joventuts, agosarades i serenament romàntiques, es llançaran de ple als rengles defensors de la Llibertat tal com és el seu deure i tal com ho exigeix l'esdevenidor de la pàtria catalana.

Això dit, és sols referint-se a la jovenalla que sent, que pensa i treballa, la qual, gràcies a Déu, augmenta més de pressa del que molts es pensen.

La força de la joventut ha fet unir-se aquests darrers temps a estudiants i obrers, i s'han unit espiritualment fent creure que aquesta unió serà la que realment farà una Catalunya tal com tots els patriotes la volem.

L'ideal sustentat i defensat pels patriotes encara exiliats ha alçat més els cors del jovent vers l'Ideal que no pas la manca de valor cívic i català demostrat pels líders que cregueren que el silenci i la manca d'acció eren els millors mitjans per treballar per la causa.

M. A. Vilà."

"Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

He vist, amb sentiment, que la major part de les opinions publicades en aquesta secció donen com a punt de justificació a la manca d'orientacions pures el pretext que no hi ha un dirigent.

No em sembla del tot fals aquest desig, que conceptuo fill del bon intent de fer quelcom, per blasmar-lo en tot i per tot. Però sí que el trobo poc justificat perquè sigui llançat com a idea única de salvament.

Serà convenient; abans de cercar un guia, que la joventut sàpiga on vol anar, cosa, al meu entendre, netament lògica. Millor dit, endevino més natural que la joventut "idees" es creï un dirigent que no que aquest, creant-se ell sol, "idees particulars personalíssimes", arrossegui, com sempre, la joventut.

L'enquesta, però, és lloable, ja que comença preguntant on va. Ara el que és llastimós és això que he dit abans: que com a lloc de recolzament—pretext de no saber on van—es recolzin al puntal de: oh, és que ens manca un cap!

La joventut pot trobar el camí de renovació? La joventut té prou consistència moral i intellectual per tal que descobreixi el viarany que mena a la llibertat?

De sempre que la joventut lluita pel mateix, sigui d'una manera, sigui d'una altra; el que no ha canviat és la forma del fracàs. La "llibertat" és lògica quan l'home comença per ésser lliure. La "llibertat" és lògica quan l'home comença per ésser humà. "Humà" i "lliure", mots sinònims que es clouen en un de sol: "moral", i aquest és el que la joventut ha de procurar obtenir, ha de procurar dir, sense miraments. Avui per avui, però, el poble jove, net de prejudicis religiosos i despullat d'idees endarrerides, avança cap al camí de l'eixamplament de l'esperit; empapat d'exemples i escarmentat per molts d'altres, deixa entreveure que es mou amb delits de renovació. La joventut, per tant, i crec que és tota, és un cos vivent.

¿Però aquest cos és igualment proporcionat i ben construït ideològicament perquè no es trenqui, no pugui en un moment donat fer-se a bocins?

¿La joventut, prescindint de conviccions interiors, tota aspira a ésser lliure? N'esteu segurs? Si estem segurs, llavors aconsello la unió de la joventut, però unida tan solament per un únic ideal que els domina tots: l'ideal de la llibertat.

I un cop la farina sigui tota del mateix blat, llavors, per ell sol eixirà el director "idea, desig de la collectivitat", que serà el portantveu del nostre ressorgiment ideològic.

Procurem prescindir de si els radicals això i els monàrquics allò i unim-nos. Després ja moriran per elles soles les dèries que cadascú pugui tenir. A mesura descobrirem la veritat humana i se'ns enganxarà a la pell com una nova religió, llavors el nostre destí, més humanitzat, més lògic, més moral, més lliure, haurà creat per als nostres fills, sinó per a nosaltres mateixos, la bandera de l'home, l'ensenya de la llibertat.

El poble es creà un déu (idea), mai un déu creà cap poble (negatiu d'idea i sí imposició d'idees).

Miquel Pellars."

MERIDIANS

per

FOCIUS

Swaraj.—*El primer* National Indian Congress *es reuní per primera vegada en 1885. Fins al 1900, la preponderància havia pertangut als moderats lleiseistes En els anys següents, la lluita fou molt viva entre les dues tendències*

moderada i radical. A partir de 1907, el veritable cap de l'opinió indiana fou el radical Tiberk (1855-1920), que fou el primer d'apellar obertament a la Revolució nacional. Coincidí amb el moment de l'acció política i de la popularitat de Rabindranath Tagore. En condemnar la timidesa dels Congressos que "pidolaven" una Constitució als britànics, proclamava ardidament el Swaraj [Swa: *self-raj*: *Govern*]. *Govern d'un mateix, autonomia. Fingia d'ignorar el govern britànic i s'esforçava de suscitar el de la nació Índia. La seva eloqüència admirable, els seus poemes i himnes nacionals el feren popular i esdevingué l'ídol de la joventut ardent. Però quan el moviment separatista prengué un caràcter de violència, el poeta se'n separà i es retirà. Uns anys després sorgia, imponent, l'acció de Gandhi amb el seu poderós moviment de resistència passiva, que aquests dies és una de les més vives actualitats de la política universal.*

En el gravat: Gandhi.

I. P. Pavlov.—*El 27 del setembre darrer l'Acadèmia de Ciències de la U. R. S. S., l'Institut de Medicina experimental i moltes d'altres institucions científiques celebraren el vuitantè aniversari de la naixença del cèlebre fisiòleg i acadèmic Ivan Petrovitx Pavlov. L'autor de la teoria dels reflexos convencionals és universalment conegut. La seva obra és considerada com el primer assaig veritablement científic i fecund d'interpretació experimental de l'activitat psíquica de l'home i dels animals. L'abast de la teoria de Pavlov ha estat assenyalat per homes de ciència que gaudeixen de crèdit. Pavlov començà fa 55 anys la seva carrera científica, i en 1904 rebé el premi Nobel per als seus remarcables estudis sobre la digestió. El govern soviètic i el partit comunista han encoratjat sempre en la mesura del possible l'obra de Pavlov tot procurant-li les condicions més favorables per al seu treball. El Comissariat del poble per a les Finances de la U. R. S. S. té l'encàrrec de preveure en el pressupost de 1929-1930 una suma de 100.000 rubles per al reutillatge del laboratori de Pavlov.*

Antifeixisme. — *Interrogat Spertia, autor del llibre* Democrazia e marxismo, *a propòsit del problema de l'antifeixisme, ha dit: "El feixisme ha estat possible per la manca de sentiment d'autonomia política de la massa. El primer deure, doncs, dels socialistes és de promoure un moviment socialista que posi en primer pla el problema de la conquista de la democràcia. El primer pas per a això serà representat per la unitat socialista. Aquesta unitat suposa l'eliminació prèvia de ço que s'ha demostrat utòpic en les dues ales del socialisme italià—l'agnosticisme reformista i l'antidemocràcia maximalista—i la constitució d'un nucli de forces socialistes exclusivament democràtiques. La unitat és, doncs, el primer cas. Cal, doncs, fixar les directives democràtiques del socialisme i afirmar l'exigència de la conquista revolucionària de la democràcia. L'objectiu de la lluita antifeixista és sobretot política. Es lògic que tots aquells que es troben en el mateix pla polític uneixin llurs esforços i és també lògic que un cop el feixisme vençut la necessitat de realitzar integrament la conquista de la democràcia i la de defensar-la, un cop conquistada, dels inevitables retorns ofensius de la reacció, imposarà la matixa unió. L'equívoc d'una interpretació antidemocràtica del marxisme és possible només si hom desvia les premisses de naturalesa espiritual. Basta recordar als partidaris de la "dictadura del proletariat" que tot el marxisme està fundat damunt la presumpció que els explotats adquireixin consciència de l'opressió de què són objecte, això és, que adquireixin consciència de classe. Qui no és sensible a l'opressió política no és tampoc sensible a l'econòmica. Només en plena democràcia és possible, doncs, la lluita de classes. Cap oposició, doncs, entre marxisme i llibertat, entre lluita de classes i democràcia. Cal arribar a la convicció que el marxisme és la veritable filosofia moderna de la llibertat, de la mateixa manera que la lluita de classes és la força per la qual la llibertat es realitza. La República democràtica per la qual lluitem els italians antifeixistes no serà els llims dels infants ans bé el regne faustià. Fem nostra la frase de Goethe: Només mereix llibertat i vida aquell que l'ha de conquistar cada dia."*

OBRA NOVA
L'ànima nua
Poemes de
Jaume Rosquelles Alessan
Preu: 4 ptes.

Informació catalana

L'homenatge als intellectuals castellans

S'estan activant els treballs de preparació de l'homenatge als intellectuals castellans que preparen els intellectuals de casa nostra. Havent estat cursades les invitacions oficials, s'han rebut ja moltes adhesions, de les quals ja hem donat compte, i se n'esperen d'altres que anirem publicant oportunament.

Mentrestant, és interessant de remarcar que a la llista dels intellectuals catalans invitats cal afegir-hi els senyors Jaume Serra Hunter, Gabriel Alomar i Josep Pla.

Per la banda dels de Madrid, el senyor José Pla (de la S. de N.) ha tramès una carta excusant-se de no poder venir, però agraint la invitació molt afectuosament.

El lector intervé...

"Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

Per mitjà d'una nota de *Diario de Gerona* del dia 1 del mes que som ens assabentem que un lector, el nom del qual desconeixem, es va fixar en les errades existents en una de les "Notes" que quotidianament publica aquell periòdic, escrites en català.

No volem copsar el títol de mestre en el nostre idioma. Podria ésser que en aquest treball aparegués més d'una errada, per bé que la nostra intenció fóra de donar-lo a l'estampa sense la més petita incorrecció. No ens havem dedicat mai a escriure, però hem seguit amb veritable fruïció les lliçons que ve publicant l'illustre Pompeu Fabra en les planes de LA PUBLICITAT. Voldríem haver aprofitat integrament les ensenyances que d'aquelles es desprenen. Si no ha estat així, valgui almenys d'atenuant la nostra bona voluntat.

Més d'una vegada, tot llegint algun article o una senzilla nota en català apareguts en els diaris gironins, hem constatat l'existència de moltes errades. Reconeixem que algunes poden ésser degudes a causes ben alienes a la voluntat de l'autor: unes ratlles escrites vertiginosament per tal que puguin figurar en l'edició que sortirà dins poca estona..., el temps que corre lleuger... (Cal consignar, però, com a confirmació del que deixem exposat, que molts articles en català que publica *Diario de Gerona* surten escrits força correctament.)

Pel que no podem passar, malgrat dels nostres bons propòsits, és que en el manifest publicat darrerament pels Amics de les Arts s'hi trobin més de seixanta faltes, algunes de "categoria", i que una revista apareguda fa poc, la confecció de la qual va ésser cosa d'alguns mesos, publiqués unes *Gloses* (per què no *Glosses*?) de reduïdes dimensions, signades per un prestigiós escriptor, amb errades tan importants com les següents:

Perquè (interrogatiu en lloc de	. . . . .	Per què?
estrafalaris	en lloc de	estrafolaris
etzevares	" " "	atzavares
qu'es vessa	" " "	que es vessa
prènen	" " "	prenen
o be	" " "	o bé
ingenuitats	" " "	ingenuitats
mes	" " "	més
no's veuen	" " "	no es veuen
beneides	" " "	beneïdes
perque	" " "	perquè
paisatje	" " "	paisatge
ruines	" " "	ruïnes
anyoradiç	" " "	enyoradís
amurallades	" " "	murallades
comptes (castellà, condes) en lloc de	. .	comtes
feconda	en lloc de	fecunda
que tan afina	" " "	que tant afina
trevall	" " "	treball
dança	" " "	dansa
la costum	" " "	el costum
aixamplar	" " "	eixamplar
tupides	" " "	atapeïdes
ruent	" " "	roent
cavalcan	" " "	cavalquen

Es comprèn fins a cert punt que el poble, que la massa, estigui al marge de les qüestions lingüístiques; però no hi ha dret que alguns intellectuals, als quals se'ls ha de suposar un cert grau de cultura, es comportin en forma que palesa el total desconeixement de l'evolució de la nostra llengua en el transcurs d'uns anys. Si, com suposem, llegeixen alguns dels diaris, revistes i tota mena d'obres que es publiquen en català, han d'observar, forçosament, que certs mots són escrits d'una manera molt distinta de com ells els escrivien.

Cal procurar que tota manifestació escrita que traspassi els límits de la intimitat estigui neta d'incorreccions. Estudiem. Sapiguem demostrar que mestre Fabra ha fet feina positiva. Com un perllongament de l'homenatge que suara li ha dedicat tot Catalunya: demostrem-li que les seves lliçons han caigut en terra fèrtil. Es una mena d'homenatge espiritual que tenim obligació de retre-li tots els catalans.

Pere Carreras."

Cultura

DOMÈNEC DE BELLMUNT A LA POBLA DE LILLET

Avui, diumenge, a dos quarts de deu de la nit, Domènec de Bellmunt donarà la seva anunciada conferència a La Pobla de Lillet. Parlarà de "La nostra cultura i la joventut actual".

Aquesta conferència és la primera d'un cicle organitzat per la Comissió de Cultura del Centre Recreatiu d'aquella vila.

EL CURS DEL DOCTOR SERRA HUNTER

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, dimarts, a dos quarts de vuit de la nit, continuarà el curs de Filosofia que amb el títol de "Lògica i teoria del coneixement" explica el doctor Serra i Hunter. Per a assistir-hi cal inscriure's.

CONFERENCIA DE J. BATISTA I ROCA

A l'entitat choral obrera La Violeta de Clavé tindrà lloc el vinent dimarts, dia 18, una conferència al local social, carrer del Caçador, número 4, principal, la qual anirà a càrrec de l'escriptor En Josep Maria Batista i Roca, el qual descabdellarà el següent tema: "El problema de l'educació del poble". L'acte serà públic i a les deu del vespre.

CURS DE M. JEAN PIAGET

M. Jean Piaget, director adjunt de l'Institut de Ciències de l'Eudcació de Ginebra i director del Bureau Internacional d'Educació, donarà, a darrers d'aquest mes, el curs anunciat en la sèrie de Cursos Tècnics de Pedagogia, sobre: "El judici moral de l'infant".

Les lliçons es donaran els dies 24, 26, 28 i 31 de l'actual, de set a vuit del vespre, en un local cèntric de Barcelona.

Les inscripcions es poden fer tots els dies, de sis a nou del vespre, a l'Acadèmia Montoriol, Diagonal, 468, xalet.

CONFERENCIA DE LLUIS BELLO

L'illustre publicista En Lluís Bello, tan conegut per les seves campanyes pedagògiques en la premsa periòdica i en el llibre, ha estat invitat a una reunió del Rotary Club de Barcelona.

Aprofitant la visita a la nostra ciutat del senyor Bello, li ha estat oferta la tribuna de l'Ateneu Barcelonès per a una conferència, que l'esmentat senyor donarà dimarts vinent, dia 18, a dos quarts de vuit del vespre, sobre el tema: "L'Escola del Poble".

La dona, la moda i la llar

La mare i l'infant

(Consells mèdics)

Tres accidents naturals

Durant els primers dies de la naixença, al vostre infant poden passar-li tres coses que és bo que en sabeu els senyals, i el que cal fer davant d'elles.

Bonys al cap

Són petits vessaments de sang produïts damunt els ossos del cap e nel moment del part. Tant poden produir-se en el part natural com en el que ha necessitat la intervenció mecànica del metge.

Estan situats, gairebé sempre, en la paret dreta del cap. També poden trobar-se, encara que en menys freqüència, a la paret esquerra, i són molt rars a les parets anteriors o posteriors.

En lloc d'un sol bony n'hi poden haver dos o tres, però no és freqüent. Tenen el tamany entre el d'una nou i el d'una poma; algunes vegades arriben a ésser tan grans com el puny d'una mà.

Prement-los, veureu que són tous, que no són dolorosos, i que la pell hi rellisca pel damunt. Solen augmentar de tamany durant uns cinc o sis dies; després s'estanquen i, per fi, es van tonent poc a poc en un temps que sol ésser molt variable, oscillant entre quatre o cinc setmanes.

Generalment, no produeixen cap transtorn d'ordre general, però cal vigilar-los: en un moment donat poden supurar, i si són molt grossos poden produir una anèmia, coses que únicament el metge pot conèixer i tractar degudament.

Quan són normals, no cal fer res; esperar que desapareguin tots sols. Altrament, totes les coses que hi féseu serien o bé inútils o bé perjudicials.

Enrogiment de la pell

No us espanteu si al primer dia d'ésser al món veieu que el vostre infant té la pell molt vermella. Es un fet que té la seva explicació natural. L'endemà encara estarà més vermell, i després anirà empallidint lentament i poc a poc anirà mudant la pell, caient-li la vella en escates molt petites i fines. El cabell també li caurà per sortir-ne després un de més fi i més bonic.

Davant d'aquestes coses no heu de fer res. No n'hi ha cap necessitat.

Inflament dels pits

Tant si és noi com si és noia, el vostre infant als tres o quatre dies d'haver nascut pot sobtar-vos amb un inflament dels pits. No us hi enderieu, perquè és una cosa natural. Els pits prenen l'aspecte turgent dels d'una dona gran, pels mugrons surt un líquid semblant al calostre que la gent en diu "llet de bruixa". Aquest inflament va augmentant fins a la meitat de la segona setmana, i després disminueix per tornar a la normalitat.

Què heu de fer? Prendre la temperatura de l'infant, i si és normal no cal fer res, o tot el més posar draps calents damunt els pits.

El que no heu de fer mai és comprimir els pits, perquè l'únic que aconseguireu serà infectar-los, produint una supuració que pot posar en perill, si l'infant és una noia, la secreció làctea del dia de demà.

Si quan preneu la temperatura de l'infant la trobeu alta, el metge haurà de veure si és deguda a una infecció, i únicament ell, en cada cas concret, podrà assenyalar el tractament més indicat.

M. G.

CONSULTORI

T. R. ens pregunta: ¿Quan hem de començar a banyar el nadó?

Així que l'infant ha nascut i li ha estat lligat degudament el cordó umbilical, la primera cosa que cal fer és banyar-lo amb aigua acabada de bullir i a la temperatura normal del cos. I això ho seguireu fent cada dia mentre la ferida umbilical no presenti cap anomalia.

La taula i el seu arranjament

LA VAIXELLA

Amb unes estovalles de tons de blanc, rosa, pergamí, etc., hi va vaixella blanca. El blanc és l'important, i els dibuixos que aquest porta són simplement per fer-lo ressortir. De vegades són mostres florejades en diversos colors usats amb reticència; alguns plats dels que avui s'usen són completament plans. Naturalment, que a ells no cal posar-hi res que porti salsa; són usats per menjars secs, com "spoguetti" i verdures, caça rostida, etc.; fan molt d'efecte i generalment no tenen mostres.

LES FLORS

Les decoracions florals s'adiuen, sovint, amb les de la vaixella. Els francesos preferien les flors baixes que permeten la conversa amb comoditat. Pensaments, violetes, miorotis, ponzelletes de rosa molt petites i gran margaridoies serveixen per al cas. Quan la vaixella està decorada amb margaridoies, la taula ho és amb aquesta flor.

Les flors s'arrangen molt sovint en receptacles de plata o cristall en diverses formes geomètriques, quadrats, triangulars, etc., que permeten de reunir-los i formar com parterres. Les caputxines en diferents tons i molt apretades semblen ben bé un jardí. Entre les preferides hi ha les margarides dobles, perquè és una flor que abunda molt i no és cara.

LA CRISTALLERIA

Un altre element d'importància és la cristalleria. A ella té molta consideració la matèria i el color, i entre aquests el preferit són els tons fumats i d'acer. La cristalleria es fa més aviat gruixuda perquè es vegi millor el color. Es fan molts accessoris per aguantar els menús, tant en petits arbres o flors de vidre com en blocs, de vegades en forma d'ocells. Això permet també que es vegi el color del vidre i són molt decoratius.

L'ARGENTERIA

Amb la cristalleria hi va l'argenteria, que és també més aviat d'un color gris que no pas blanca. Els ganivets, forquelles i culleres de darrera novetat tenen mànecs gruixuts i rectes, més aviat llisos. Tenen així un bon aguant a la mà i es posen bé damunt la taula. La forquilla, per exemple, no té aquella curva femenina al mig del mànec. Tots tres objectes són tan llisos com és possible; el color acerat de la plata s'adiu molt amb el to de les estovalles i també amb el fumat o acerat de la cristalleria. D'aquesta manera el vidre, les estovalles i la porcellana formen un fons per les fruites i les flors, els colors de les quals llueixen més d'aquesta manera. Una de les taules que més han cridat l'atenció darrerament era arranjada amb estovalles grogues, cristalleria fumada, vaixella d'un blanc groc amb un dibuix taronja i amb meravelles molt apetades en vasos llisos i baixos d'uns sis centímetres.

EL TEATRE

BROADWAY

La influència de la visió nord-americana del teatre, considerant-lo com a espectacle per damunt de tot, ha estat molt profunda en aquests darrers anys en totes les escenes del món. No solament s'ha fet una activa importació de produccions nord-americanes, sinó que les obres dels autors nacionals han estat arreu interessades en aconseguir intrigar els públics pels mateixos o semblants procediments que posen en joc els autors neoyorkins. Cada literatura escènica procura ésser tan original com li és possible, però cerca per a vigoritzar-se els empeltaments que li aconsellen els gustos de l'època. Negar l'èxit formidable de les aportacions americanes a l'escena universal: "El procés de Mary Dugan", "Broadway" i finalment "El carrer", és entestar-se a no voler veure la realitat. I voler ara suscitar, com sembla que es comença a iniciar, un moviment per a simbolitzar la baixa qualitat del melodrama en les produccions plenes d'èxit que ens vénen d'Amèrica, no ens sembla una actitud encertada. Està bé que escenes com la francesa, plena de vigor i d'interès, plena de valors literaris de primera magnitud, es molestin de l'aportació consecutiva dels èxits neoyorkins, però nosaltres, la nostra escena, no pot deixar de guanyar-hi amb l'empeltament d'una dramàtica que té per finalitat primordial desvetllar l'interès de l'espectador — sobretot si tenim en compte la manera d'ésser del nostre públic, no gaire amant de les introspeccions a la manera de *Strange Interlude*, de O'Neill, o de *Exiles*, de James Joyce, sinó més aviat feble a l'admiració del dinamisme dels melodrames.

Precisament els impugnadors de les noves aportacions nord-americanes no saben veure que llurs autors tenen un sentit exacte a la qualitat de les característiques melodramàtiques: se'n serveixen únicament per a *amanir* plats una mica més complicats, una mica més subtils del que poden suposar els analitzadors superficials. En efecte, no tot en *Broadway* o en *El procés* o en *El carrer* és melodrama. Aquest entra en els components de l'espectacle en una dosi petita. L'obra de Bayard Veller és un estudi de l'ambient processal de l'Estat de Nova York, un entrellaçat de reaccions psicològiques, si no molt profundes ni refinades, molt hàbilment lligades, i tenint sempre en compte que hi ha un públic tot orelles i ulls al qual no s'ha de deixar escapar ni un moment. Una lliçó única d'estimulació de l'interès. *El carrer* és un tema de melodrama, és cert, però del mateix valor, en el conjunt de l'obra, que el que tindrien unes figures minúscules en una tela de deu metres representant un panorama. *El carrer* és, en el seu estil, un poema realista, el tema del qual és el carrer a la forma externa de presentació, una petita acció melodramàtica.

Aquesta petita acció, fonent-se en el to de l'espectacle, la trobem en *Broadway*, estrenat abans d'ahir al Teatre Novetats per una companyia francesa, que té per base de la seva tournée l'arranjament que n'ha fet Charles Mere. També en aquesta obra figura en primer pla, si es vol, l'element melodramàtic; però no es pot negar que fóra judicar-lo parcialment si només ens referíssim a l'argument d'aquesta acció. Hi hagué un altre propòsit en la voluntat dels autors en crear l'obra, i així ho comprengué l'adaptador alemany en titular la seva adaptació "Artisten", donant una preponderància precisament a aquells elements que són, en l'obra, independents de l'acció melodramàtica.

En *Broadway* els autors ens presenten l'ambient d'un cabaret en mig d'aquest nucli neovorkí d'espectacles. Per a transportar-hi l'espectador utilitzen un minut de xivarri de multitud, de crits, de suscitació de moviment, al qual collaboren els llums d'una visió panoràmica de Broadway. Ja som a Nova York. S'aixeca el teló panoràmic i ens trobem en un cabaret, entre dansarines, jongleurs, chançonniers, empresaris, contrabandistes d'alcohol, detectius i barmen. Una rivalitat contrabandista i una rivalitat amorosa juguen durant tots tres actes en el curt espai que resta d'un número de varietés a l'altre. Així, els autors s'havien proposat d'obtenir un espectacle divertit, enjogassat, on una escena truculenta s'estronqués per a deixar pas a un número de varietés. El que mai no podien haver suposat els autors de *Broadway* és que la seva obra, en la qual tot depèn de la presentació (com en tot allò que és essencialment espectacle), anés a parar a mans d'un organitzador de tournées baratetes. Ni ho podien suposar ni imaginar mai. Hi ha obres que per llur mena no permeten ésser la base d'una aventura teatral com significa una tournée, exigeixen un marc complicat i una presentació fastuosa que difícilment pot encabir-se dintre l'equipatge d'una companyia. Hi ha espectacles que només són per a grans ciutats. La companyia francesa que va estrenar l'obra a Novetats, era una troupe d'artistes modestos, plens d'entusiasme — se'ls veié lluitar tot el primer acte, per crear l'ambient que ja pressentien que els fugia — no podien de cap manera reeixir en una obra del caràcter del *Broadway*. El nombre d'actors i de girls era insuficient, tant, que uns contrabandistes de Xicago que celebraven una festa, en el segon acte, sortiren, en el tercer, sense cap retoc en el vestir ni en la caracterització, com a músics d'un jazz-band. La decoració panoràmica, vella, descolorida, cansada de servir, fins a deixar traslluir la bombeta elèctrica que havia d'illuminar les finestres i els anuncis lluminosos del *Broadway*.

Tot això és prou per a justificar el fracàs d'una obra que requereix ésser jugada per estrelles autèntiques de cabaret, presentada amb un gran esplendor i que va fer-se per artistes de bona voluntat, però dels més modestos, davant del públic barceloní, avesat a les presentacions que almenys ens brinda el cinema. Aquí tenim el que salva l'un i el que està matant l'altre. Tot el que en el cinema és luxe i confort, és superació de la realitat; en el teatre, a casa nostra, és pobresa i degradació de la realitat.

El públic de Barcelona pot dir que no ha vist *Broadway*.

M.-R.

Carnet teatral

Dilluns celebra la seva funció de benefici el galan jove de la companyia del Romea, Pere Ventanyols. Per aquesta ocasió, el beneficiat ha escollit l'obra d'Alfons Daudet L'Arlesiana, *anys ha no representada en català.*

Pere Ventanyols és, sense cap mena de dubtes, un dels elements més interessants de la jove generació d'actors catalans. Es un xicot estudiós, modest, i ple d'entussiasme. Amb una disciplina intelligent, Pere Ventanyols pot donar un grandíssim rendiment. En la seva actuació en la companyia Vila-Daví, ens ha ofert una sèrie de creacions ben remarcables, les quals, a més a més de donar-nos una mesura justa del seu valor actual, donen dret a cultivar les millors esperances sobre l'esdevenidor artístic d'aquest jove actor.

Més que en el gènere còmic, és en les obres dramàtiques on el temperament d'actor de Pere Ventanyols es presenta amb més força. Hi ha una gran fuga, un abrandament interior, en l'art d'aquest xicot. Posseeix la simpatia irresistible dels actors que treballen de bona fe, que fins en els moments més gloriosos de la seva carrera, no deixen d'ésser uns grans aficionats.

• • •

En certa manera, es pot dir que De nou a deu, *la comèdia d'Aimée i Philip Stuart, estrenada darrerament al Arts Theatre Club de Londres, és l'antítesi de* Journey's End, *la triomfal obra de Sheriff. Mentre en aquesta darrera tots els personatges són homes, en la comèdia dels germans Stuart tots els rols són femenins. Setze dones passen pel davant dels ulls de l'espectador, dintre l'ambient d'una casa de modes.*

De nou a deu *no preté res més que presentar dintre una barreja de plors i de rialles, la infinita varietat de la dona.*

L'obra ha obtingut un gran èxit.

• • •

A Berlín existeix una "Associació d'actors joves" dedicada, sobretot, a presentar obres de tesi. El seu èxit de la temporada passada, va ésser La revolta en una casa de correcció, *èxit que enguany ha estat renovat per* Cyankali, article 218, *de F. Wolff.*

Llançada parallelament amb una campanya de premsa i de conferències per aconseguir la supressió de l'article 218 del Codi penal alemany, aquesta obra combat a favor de la llibertat de l'avortament.

El tema, com es pot veure, és perfectament germànic. Ignasi Iglésies i Linares Rivas, que són els autors d'aquestes latituds que més s'han distingit en discutir teatralment els articles del Codi, no s'haurien atrevit mai a portar a les taules un assumpte semblant.

ALMAVIVA

NOTES OFICIOSES

NOVETATS

L'èxit que "Parents, amics i coneguts" aconseguí els primers dies augmenta en cada representació. El públic passa unes hores delicioses i celebra les sàtires, les nombroses situacions còmiques, el diàleg polit i graciós i l'admirable interpretació.

Divendres vinent s'estrenarà la nova comèdia de l'illustre comediògraf Pous i Pagès, "Vivim a les palpentes".

Hi ha una gran expectació per a conèixer aquesta darrera producció del gran autor de "L'endemà de bodes".

ROMEA

Benefici Ventayols

La funció de demà a la nit, a honor i benefici del galan jove de la companyia de Romea, Pere Ventayols, serà un dels més interessants de la temporada.

Es posarà en escena el poema en cinc actes, d'Alfons Daudet, amb illustracions musicals de Bizet, "L'Arlesiana", traduïda al català per Salvador Vilaregut.

Els principals papers de la dita obra són a càrrec de Maria Vila, Pius Daví i Per Ventayols, prenent-hi part, de més a més, tota la companyia i el famós Esbart Dansaire.

Herniats (Trencats)
[illegible] CASA TORRENT [illegible]
13, CARRER DE LA UNIO, 13
CASA TORRENT, Barcelona. — [illegible]

MANIFESTACIONS DEL GENERAL BERENGUER

Comenta la nota del ministre d'Hisenda

Madrid, 15.—El general Berenguer ha rebut aquesta tarda la visita del general Sanjurjo.

També l'ha visitat l'ex-assembleista senyor Poyuelo.

Ha rebut després el ministre de la Governació i el sots-secretari d'aquest Departament. Amb ells, el Cap del Govern ha continuat tractant dels nomenaments d'alcaldes.

En rebre els periodistes el general Berenguer ha dit:

—La tranquillitat és absoluta. L'única cosa que preocupa el Govern són els temporals de Saragossa. L'Ebre ha crescut molt, s'ha inundat un barri i ha causat molts estralls. Es de desitjar que no continuï la crescuda.

Després ha preguntat als periodistes:

—Què hi ha? Què es diu?

Un periodista l'ha assabentat de la part més interessant de la nota facilitada pel ministre d'Hisenda.

El general Berenguer ha dit:

—Doncs no la coneixia; però si el ministre diu això, no ho vull posar en dubte. De totes maneres jo sostinc que la situació de la Hisenda no és dolenta: tan sols és qüestió d'ordenar les despeses, no excedir-se, deixar-se estar de tota fantasia, malgrat que tot això, en definitiva, correspon al Parlament, car quan nosaltres hi hàgim arribat, sortirem del Poder.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid. — La "Gaceta" d'avui publica, entre altres, les següents disposicions:

Derogant la base quarta del de 28 de novembre de 1928 sobre la creació de la casa anomenada d'Espanya a Buenos Aires, i concedint l'aval de l'Estat per a l'emprèstit que aquella associació pogués emetre.

Derogant el preceptuat en la Reial ordre del 3 de febrer de 1929 i totes les disposicions oficials que s'hi relacionen respecte als ascensos per elecció en el Cos de Vigilància.

Creant una comissió, formada per elements del Ministeri d'Hisenda i del Treball, perquè informi i inspeccioni sobre tot el referent a Cases Barates.

Anullant el càrrec d'inspector cap de Sanitat exterior.

Derogant els Decrets de 28 de juny de 1924 i complementaris sobre l'elecció de vocals a les Comissions d'Eixampla dels Municipis per part de les Cambres de Propietaris.

Admetent els títols emesos pel Patronat Nacional del Turisme per a les inversions de fons que realitzin les Caixes d'Estalvis.

Ajornant fins al dia 1 de juliol l'entrada en vigor de la R. O. d'11 de desembre de 1929 sobre la creació del Registre d'Exportadors a la Direcció General d'Indústria i Comerç, i obrint una informació pública sobre els articles d'exportació.

Acceptant la dimissió que del càrrec de president del Comitè Paritari del Moble i Ebenisteria de Barcelona ha presentat En Leopold Tero López.

Les festes de Sant Josep a València

València, 15. — Ha començat l'animació precursora de les festes de Sant Josep. Els trens porten ja molts forasters.

Marian Benlliure ha anat a l'Ajuntament i ha conferenciat amb l'alcalde sobre els propòsits de la Corporació municipal de perpetuar la memòria dels fills illustres de València, erigint-los monuments.

Els fallers enllesteixen els preparatius, puix que demà a les onze comença el bastiment de les falles.

També és esperada demà l'arribada del tren faller de Barcelona, així com també d'una caravana automobilística que ve de Barcelona.

Aquest matí han marxat cap a Madrid dos camions convertits en barraques valencianes, i destinats a traslladar a València els periodistes madrilenys que, convidats pels seus collegues valencians, assistiran a les festes.

El viatge del rei a Les Hurdes

Madrid, 15.—Dilluns, a primera hora del matí, marxarà el rei cap a Les Hurdes, acompanyat del duc de Miranda i els membres de l'Alt Patronatge.

Ha estat ordenat als governadors i els batlles, no surtin del lloc de llur residència, per tal de saludar i complimentar el rei, car aquest tan sols saludarà les autoritats dels pobles que atravessin.

Contràriament al que havia estat projectat, sembla que el ministre de la Governació no acompanyarà el rei en el seu viatge.

Dilluns, el rei farà nit a Les Hurdes i dimarts al matí prosseguirà la visita i a la tarda tornarà a Madrid.

Als pobles que ha de visitar el rei, hi ha extraordinari entusiasme i han estat preparades diverses festes.

Gent dels pobles, habillats amb els trajos típics, formaran nombroses comparses, i en les festes i prendrà part tot el veïnat amb vestits del país.

EL DESBORDAMENT DE L'EBRE

Les inundacions a Saragossa

Saragossa, 15. — El governador ha romàs tota la nit passada i el matí d'avui als llocs inundats i propers a la capital.

Les proporcions del desbordament de l'Ebre són d'extraordinària importància.

Aquesta crescuda ha continua fins avui al migdia i ha arribat a una altura de set metres sobre el nivell ordinari.

El desbordament és tan considerable en alguns indrets, que la riuada arriba a tenir dos quilòmetres d'extensió. Es tracta, doncs, de la inundació més important que s'ha conegut a Saragossa, la qual té consternada la població i pobles dels voltants.

Aquest matí es trobaven completament inundats els barris d'Hortillas, Ramillas i part dels de Moguera i Pastrin.

En una casa del barri de Moguera els veïns es veieren obligats a les tres de la matinada a pujar a la teulada, car les aigües l'havien inundada completament i ells corrien el risc de morir ofegats.

Aquest matí han estat vistos els veïns per les forces de pontoners, i després de molts i arriscats treballs s'ha aconseguit posar-los en lloc segur.

Aquest salvament, pel molt accidentat que ha estat, ha ofert moments de veritable emoció.

També al barri d'Almazora s'ha registrat un moment d'intensa emoció. La força del corrent ha arrossegat un pontó que es trobava en una de les vores del riu, acompanyat del caporal de Pontoners Antoni Martínez. Després de molts esforços, en passar l'embarcació a gran velocitat, empesa pel corrent, per sota del pont del ferrocarril del Nord, li han llançat deu o dotze cordes, una de les quals ha estat agafada pel caporal, i així s'ha aconseguit salvar-lo d'un greu perill.

A les sales d'espera de l'estació del Nord han estat allotjades nombroses persones que han perdut tot el que tenien.

Aquesta nit l'Ajuntament disposarà els llocs on han de passar la nit les nombroses famílies que han quedat sense casa. Es compta que només a la capital la riuada ha destruït unes 500 cases, i es tem que aquest nombre es dupliqui si les aigües no baixen aviat.

Aquest migdia el veïnat ha començat a desallotjar les cases situades al raval, car les aigües ja arriben a la via fèrria a una altura molt important.

Les escenes de dolor són seguides en veure els mobles al mig dels carrers fets malbé per les presses amb què han de realitzar-se els treballs de desallotjament davant la imminència del perill.

A primera hora de la tarda nombrós públic s'ha organitzat per tal de cooperar al desallotjament de vivendes de les barriades extremes i portar els mobles i atuells domèstics a indrets més segurs.

En aquesta mateixa hora s'ha rebut una nota de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre en la qual l'enginyer encarregat del servei dóna compte que, segons telegrama del vigilant de Castejón, l'Ebre arribava en aquell poble a l'altura de 3'80 metres a les deu del matí, i que presenta una accentuada tendència a la baixa. Anuncia que aquesta nit l'altura de l'Ebre no serà superior a 3'80 metres.

LA TOLERANCIA DEL GOVERN BERENGUER

La denúncia contra "El Liberal" de Múrcia

Madrid, 15.—El ministre de Justícia, parlant amb un periodista sobre la denúncia que contra "El Liberal" de Múrcia ha formulat el fiscal d'aquella Audiència, per la publicació d'un gravat de la pintura de Moreno Carbonero, que representa la conversió del Duc de Gandía, amb uns versos del Duc de Rivas al peu, ha dit:

—En realitat, desconeixo el fet. El fiscal ha obrat d'acord amb la circular del fiscal del Suprem recentment publicada.

El ministre ha afegit que pensava assabentar-se de tot el que havia passat.

—o—

Madrid, 15.—Notícies procedents de Múrcia diuen que aquesta tarda el jutge del districte de San Juan ha comunicat al director de "El Liberal", senyor Ricard Serna, l'aute de processament.

Basa el fiscal la seva determinació en l'existència d'un delicte d'injúries contra el cap de l'Estat, previst en l'article 256 del vigent Codi Penal, el qual estableix la sanció de sis a dotze anys de presó i de 1.000 a 10.000 pessetes de multa.

El processament del periodista és molt comentat a Múrcia.

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 15. — Avui han despatxat amb el rei el president del Consell de ministres i els d'Instrucció Pública i Economia.

El senyor Tormo ha dit als periodistes que havia signat dos decrets nomenant rector i vice-rector de la Universitat de Sevilla els senyors Carande i Peñalver, respectivament.

El ministre d'Economia ha facilitat la signatura del seu departament, la qual consisteix en un decret-llei modificant alguns articles del vigent respecte a la propietat industrial: suprimint les patents d'exploració respecte els convenis internacionals, ampliació de la jurisdicció i ordenant que els ingressos es facin en paper de l'Estat; refundint les Direccions Generals de Comerç i Aranzels en una sola sota la denominació de Direcció General de Comerç i Política Aranzelària, adscrita a la sots-secretaria del ministeri, amb una secció de Comerç Interior i Exterior; una altra de Política Aranzelària; una de preparació de Tractes i l'Oficina de Legislació Mercantil Comparada.

Ha estat també dissolta la Cambra Oficial Pasera de Llevant i suprimida la Delegació règia a la Cambra Oficial Uvera d'Almeria. Una altra disposició atorga la Gran Creu del Mèrit Agrícola al súbdit del Brasil senyor Jemiano Lyra i al senyor Josep Maria Díaz de Mendivil.

Madrid, 15. — Entre altres persones, avui ha complimentat el rei l'ex-ministre senyor Abilí Calderón.

També ha rebut el sobirà els directors generals d'Ensenyança Superior, dels Registres i Notariat, de Presons i Sanitat, el sots-secretari de Justícia i Culte, el governador del Banc d'Espanya, l'inspector general de Previsió, els senyors Alluè Salvador, Forcada i Vallando, el ministre de Colòmbia i la seva esposa.

Madrid, 15.—El ministre del Treball ha rebut els periodistes als quals ha dit que aquesta tarda assistirà a la collocació de la primera pedra del monument a la reina donya Maria Cristina, al jardí de la barriada de Cases Barates de la Cooperativa de Dependents i Obrers de la Companyia Telefònica.

En representació del rei hi assistirà l'infant don Jaume. El ministre representarà el Govern.

Després ha parlat el ministre de la comissió nomenada per a l'estudi de les concessions de cases barates, ja escripturades, i ha dit que espera que els seus treballs esvaïran l'alarma que s'havia produït, àdhuc amb la paralització de les obres, empreses.

Ha dit que aquesta setmana s'ha ocupat d'assumptes d'emigració i assegurances.

—Els consignataris de vaixells—ha afegit— em feren fa uns quants dies unes demandes que estic estudiant.

També estic estudiant l'assegurança ferroviària obligatòria, i en aquest com en altres casos que afecten al ministeri, espero arribar a la simplificació de la part administrativa.

Té també molt avançada la reorganització del ministeri i espera que en deu dies estarà finida. Més que d'una organització, ha dit que es tracta de simplificació de serveis.

Preguntat respecte el conflicte obrer de les explotacions de potassa de Súria, ha dit que aquest i el dels flequers de Barcelona estan en camí de solució, amb intervenció dels Comitès Paritaris respectius.

Preguntat també respecte la vaga de Buñol, ha dit que la qüestió està solament pendent d'un punt de dissentiment en el que fa referència als obrers forasters. La Companyia — ha afegit — vol mantenir-los i els obrers desitgen que sols restin especialitzats.

Per tal de cercar una fórmula aquesta tarda se celebrarà una reunió d'ambdues parts.

Madrid, 15. — Aquest matí l'infant don Jaume ha assistit a l'església de Las Calatravas a una missa que s'ha celebrat amb motiu de la festa de Sant Raimon, fundador i patró de les Ordes militars.

— El president del Consell ha rebut el marquès de Quintanar, el comte de Vallellano, una comissió d'exdiputats d'Almeria, el marquès de Pons amb el senyor Santos Suárez i el senador vitalici senyor Ranero.

També ha rebut els governadors d'Almeria, Múrcia i Còrdova, una comissió d'exportadors de vins i el director del Conservatori de Coimbra.

— El ministre de la Governació ha rebut els periodistes i els ha dit que la normalitat era absoluta a tota Espanya.

Parlant de la qüestió dels nomenaments d'alcaldes, ha dit que anaven a poc a poc, car hi ha altres qüestions més peremptòries a les quals cal atendre.

Ha afegit que aquesta tarda havia de presidir la reunió de la Junta Superior de Policia.

Consell de guerra

Madrid, 15. — Dimarts que ve es reunirà a la sala de Justícia del Suprem d'Exèrcit, per tal de veure i fallar la causa contra el trompeta d'artilleria Alfons Cotilla, per insults a superior.

Actuarà de ponent el general Suárez Inclan.

Els accidents de la mar

Cartagena, 15. — A les deu del matí, en sortir cap a València el pailebot "Modín", de la matrícula de Vinaroz, a causa del temporal, les onades l'han llançat contra les roques de l'escullera i se li ha obert una gran via d'aigua i s'ha enfonsat.

Han acudit al seu auxili diverses embarcacions, però tots els treballs per al salvament del vaixell han estat endebades.

Els cinc mariners que formaven la tripulació han estat recollits per les altres embarcacions.

ELS ADDICTES AL REI ALFONS

Els Srs. Yanguas, Ortuño i Maeztu

Madrid, 15. — El rei ha rebut avui el senyor Yanguas i la seva senyora, els quals acompanyaven la família del catedràtic senyor Diaz Canseco, mort no fa gaire.

També ha rebut l'ex-ambaixador d'Espanya a l'Argentina, senyor Ramir de Maeztu, el qual li ha parlat de la situació de la collectivitat espanyola a l'Argentina; el senyor Marín Lázaro i l'ex-ministre senyor Emili Ortuño.

Aquest darrer, en sortir de Palau, ha dit:

—Tots els que hem tingut sentiments monàrquics hem d'apropar-nos al rei en aquests moments per tal de donar la sensació de la realitat, car Espanya és un país essencialment monàrquic.

El monument a D.ª Cristina

Madrid, 15. — Aquesta tarda a dos quarts de quatre ha tingut lloc la cerimònia de collocació de la primera pedra del monument que a la memòria de donya Maria Cristina s'erigirà als jardins del Grup de Cases Barates de l'Associació de Funcionaris i Obrers de la Companyia Telefònica.

L'ORGAN CONSERVADOR

República, a Espanya, vol dir dissolució i ruïna

Madrid, 15.—"La Epoca" publica un article de fons en el qual es manifesta d'acord amb "El Socialista", quan aquest escriu: "Repúmlica conservadora, no."

"La Epoca" —afegeix— que si està de acuerdo, no obstante, con dicha frase lo está por camino distinto a "El Socialista". Lo que expresa esta frase es que no quiere para España una República conservadora, porque le parece una cosa de mentirijillas.

Nosotros lo que decimos —afegeix el periòdic— es que no es posible la existencia de esa República conservadora porque República en España es sinónimo de disolución y ruina."

L'articulista afegeix després que el que somnia amb una República conservadora és un pobre illús, puix que aquestes dues paraules són irreconciliables.

BONDAT i economia són les característiques essencials de KOLYNOS. Amb un centímetre damunt un respall sec n'hi ha prou per blanquejar la dentadura, eliminar la pellícula, fer desaparèixer les deixalles dels aliments i destruir els microbis que produeixen la càries.
Probeu KOLYNOS i veureu com neteja i refresca la boca
Concessionari: FREDERIC BONET Apartat 888 · Barcelona
CREMA DENTAL KOLYNOS

Aquest número ha passat per la censura governativa

CENTRO INTERNACIONAL DE INTERCAMBIO · BARCELONA ·
Fundat en 1929
Foment de l'Exportació
Cobrament de Crèdits
Inform Comercials
Demaneu prospecte gratuit
Plaça Urquinaona, 13, primer
Telèfon 13932 [illegible] Barcelona

ELS SERVEIS TRANSOCEANICS

Concurs suspès

Madrid. — S'assegura que el govern es proposa deixar sense efecte la R. O. convocant a concurs per a proveir les noves línies de navegació interoceàniques.

S'afegeix que considerant que han d'ésser les Corts qui han de decidir respecte la concessió d'aquest concurs, el govern prorrogarà per dos anys l'actual conveni amb la Companyia Transatlàntica, a fi de no deixar desatesos aquells serveis.

ELS CAPS POLITICS

El comte de Romanones a Sevilla

Sevilla, 15. — El comte de Romanones esmorzà amb l'alcalde d'aquesta capital, comte d'Halcon.

L'ex-President del Consell romandrà a Castilleja de la Cuesta fins el dia 8 d'abril, i es proposa celebrar conferències amb alguns elements polítics de Sevilla.

Subscripció Vda. i fill de Martí Vilanova

	Pessetes
Suma anterior.	9.942'20
Miquel Alemany	0'50
Josep Baus	1'—
Lluís Bover	1'—
Agustí Campà	1'—
Frederic Capella	2'—
Pere Carretero	1'—
Joan Casals	1'—
Joaquim Casals	2'—
Jaume Gallofré	2'—
Emili Gonzàlez	2'—
Antoni Isern	1'—
Dimas Lapedra	2'—
Humbert Llurba	1'—
Eulali Mendoza	1'—
Josep Maria Nuix	2'—
Josep Oriol	1'—
Carmel Palacín	1'—
Josep Pavia	1'—
Joaquim Pedrerol	1'—
Antoni Pujades	1'—
Joan Rocaverd	2'—
Ferran Rognoni	2'—
Josep Vergés	1'—
Ramon Civit	1'—
Joan Torrella	1'—
A. G.	2'—
Francesc Heres de Calella	5'—
Rosa Ribera de Vendrell	2'—
Josep Puig	2'—
J. C. P.	5'—
F. P. B.	10'—
Agustí Mateu Benet	5'—
Q. M. i A. G. de M.	2'—
J. M. C.	3'—
J. Ferrerter	2'—
Un estudiant	2'—
H. M.	2'—
Rosend Flequer i Gil	5'—
Pere Guardiola	2'—
H. F.	2'—
Francesc Pla Capafonts	2'50
Nativitat Piulats de Pla	2'50
Carme Pla Piulats	1'—
Joan Constantí	5'—
X. Y. Z.	10'—
Jaume Guàrdia	0'50
Pilar Bruch de Guàrdia	0'50
Dolors Guàrdia i Bruch	0'50
Andreu Guàrdia i Bruch	0'50
Maria de Núria Mercè	2'—
Anna Maria Tasis i Marca	2'—
Artur Roig	2'—
Andreu Estrada	2'—
Joan Estrada	1'—
Enriqueta Estrada	1'—
Rosa Estrada	1'—
Joaquim Buscató	2'50
Consol Batlle	2'50
Francesc Pedrós	5'—
Joan Margets	5'—
A. Mestres	2'—
J. Guadia	2'—
A. Mestre	1'—
S. Mendieta	2'—
L. Calderon	1'—
J. Duran	1'—
A. C.	2'—
J. Champsaur	1'—
J. Dalmau	1'—
V. Amat	1'—
J. Rovira	2'—
E. Figueres	1'—
A. Lamota	1'—
J. Badia	1'—
F. B.	2'—
A. S.	2'—
A. Carrancà	2'—
J. Anguera	1'—
V. F.	1'—
F. Alfaro	1'—
F. Estany	1'—
L. Santasusana	2'—
I. Vilar	2'—
J. Pedra	1'—
J. Guerrero	1'—
A. Bach	1'—
A. Pedra	2'—
J. M. Garcia	1'—
J. Teixidor	1'—
N. N. i B. B.	1'—
J. Sintes	1'—
J. M. Borrell	2'—
J. Puigdomènech	2'—
J. I. de Ll.	2'—
J. F. de F.	2'—
M. Serra	1'—
M. Bertran	2'—
M. Rodes	1'—
S. Cortés	1'—
A. Domènech	1'—
F. Perpinyà	1'—
M. Otero	1'—
A. Montaner	2'—
A. Gil	1'—
O. Andrés	1'—
J. de la Reguera	1'—
A. Carpentier	1'—
C. Hernàiz	1'—
J. Navarro	1'—
M. Pellisser	1'—
F. Aguilar	1'—
J. Camps	1'—
E. Domingo	1'—
S. Sala	1'—
G. Vereilles	1'—
Maria de Loreto Diví	2'—
R. Vilaregut	2'—
P. Esteve	1'—
A. Gonzàlez	1'—
T. Guinjoan	1'—
V. Alvarez	1'—
C. Ginesta	1'—
P. Roig	1'—
P. Soler	1'—
M. Costa	1'—
B. Crumols	1'—
M. Trull	1'—
C. Muñoz	1'—
M. Bertran	1'—
J. Casabayó	1'—
F. Dòria	1'—
T. Ponce	1'—
T. Frigola	1'—
M. Tarruella	1'—
L. Ferrer	2'—
M. Huertos	1'—
M. Fornalers	1'—
M. Ibàñez	1'—
M. Comamala	1'—
F. S. de Tejada	1'—
C. Muró	1'—
A. Massana	1'—
J. Torner	1'—
M. R. Vila	1'—
J. Flequer	2'—
B. Mestres	2'—
J. Asbert	2'—
P. Miró	2'—
R. Torner	1'—
S. Santamaria	1'—
J. Terrades	1'—
D. Bertran	1'—
M. Cases	1'—
A. Nadal	2'—
M. Palou	3'—
V. G.	10'—
J. O.	3'—
A. F.	3'—
J. C.	1'—
J. Borrell	2'—
P. S. Amoore	1'—
W. F. P. Singletan	2'—
M. Maduell	2'—
F. Domènech	1'—
R. Brustenga	1'—
A. Miquel	2'—
M. Ballester	2'50
A. Lluch	1'—
F. Vilarasau	1'—
A. Pedrals	2'—
J. Herrero	1'—
B. Ciruelos	1'—
J. Sala	1'—
M. Pinilla	1'—
J. Aulés	1'—
R. Comte	1'—
M. E. Mensa	2'—
R. Dòria	2'—
M. Canals	2'—
F. Mestre	2'—
J. Picanyol	1'—
R. M. del Solar	1'—
C. Roig	1'—
J. Seane	1'—
J. Hotelano	1'—
J. Miralpeix	1'—
E. Turc	1'—
A. Gutiérrez	1'—
P. Galceran	1'—
A. de Palau de Romà	1'—
S. Falivene	1'—
E. Fort	1'—
V. Aran	1'—
M. Vilar	1'—
T. Falp	1'—
D. Vinyals	1'—
J. Aimerich	5'—
F. de Piquer	1'—
J. Cervera	1'—
L. Blanch,	1'—
J. Torres	1'—
J. Lluch	5'—
J. Alcañiz	1'—
P. Mas	1'—
E. Fontinguell	1'—
L. Tenes	1'—
J. Ramon	1'—
G. Giordano	1'—
F. Ferran	1'—
T. Barberà	1'—
J. M. Borrell	5'—
J. Terrats	1'—
C. Curet	1'—
M. Mateu	1'—
A. Cuyàs	1'—
L. Julià	1'—
S. Rafel	1'—
E. Turc	1'—
F. Gil	1'—
J. Cruz	1'—
J. Girbau	1'—
R. Forners	1'—
M. Sànchez	1'—
B. Mas	0'50
F. Marinello	0'50
E. B. U.	1'—
I. Darbra	0'50
B. Ledesma	0'50
T. Villaroya	0'50
J. de la Calle	1'—
S. Pérez	0'50
A. Cinca	0'50
F. Sànchez	1'—
E. Nàcher	1'—
J. Blanco	1'—
J. Martín	1'—
L. Casanova	1'—
DE CADAQUES:	
Pere Duran	1'—
Artur Serra	1'—
Heribert Coll	1'—
Joan Giró	1'—
Ermògenes Gonzàlez	1'—
Joan Serra	1'—
Esteve Noguer	1'—
Jaume Llach	1'—
Manuel Serinyana	1'—
Lluís Gispert	1'—
Emili Caminada	1'—
Josep Sanès	1'—
Joaquim Riera Salis	1'—
Narcís Boris	1'—
Josep Canals	1'—
Francesc Bassols	1'—
Enric Giró	1'—
Gaietà Nadal	1'—
Alexandre Contos	1'—
Ramon Planells	1'—
Joan Salar	1'—
Cebrià Puegols	1'—
Josep Albert Llorenç	1'—
Nicolau Escofret	1'—
Francesc Vilahú	1'—
Nicolau Pomés Ciser	1'—
Silvestre Casadevall	1'—
Jaume Costa	1'—
Joan Carreres	0'50
Josep Riberós	1'—
Nicolau Pomés Moret	1'—
Josep Albert Godó	0'50
Joan Baró	1'—
Ferran Rocafort	0'50
Pere Vei	1'—
A. B. C.	0'50
Antoni Romans	0'50
Llorenç Giró	1'—
Damià Ortal	1'—
Àngel Planells	1'—
Joan Riera	1'—
Piüs Torrents	1'—
Honorat Jordà	1'—
Pompeu Saló	1'—
Josep Dalí	0'50
Manuel Joncar	1'—
H. M.	1'—
Un	1'—
Sebastià Porcalles	0'50
Medí Baró	1'—
Eduard Teixidor	1'—
Josep Lluís	0'50
Joan Rahola	0'50
Manuel Ferrer	0'50
Josep Deider	0'50
Francesc Deider	0'50
L. M.	0'50
Josep Romans	0'50
Sebastià Marès	0'50
DE CALELLA (primera llista):	
Felicià Cruixent	2'—
Ramona Mora	1'—
Rosa Cruixent	1'—
Montserrat Cruixent	1'—
Faust Pedrós	2'—
Carme Plademunt	1'—
Joaquima Pedrós	1'—
Antoni Pedrós	1'—
Lluís Frigola	1'—
Josep Codina	2'—
Leopold Marré	1'—
Güell Zola	1'—
Francesc Castells	1'—
J. D.	1'—
Francesc Nicolau Torró	2'—
Enric Teixidor	1'—
Joan Sobirana	1'—
Joaquim Castells	1'—
Ll. M.	1'—
J. B.	2'—
Carles Delomus	2'—
Joan Mir	1'—
S. P.	1'—
Joan Soteres	1'—
Salvador Castells	1'—
Josep Llobet	1'—
Juli Pedemonte	1'—
F. Llobet	1'—
J. V.	1'—
Gustau Gusi	1'—
Jaume Bach	1'—
Manuel Gusi	1'—
Josep Castells	1'—
Salvador Cabutí	3'—
J. Nicolau	1'—
Ramon Valls	1'—
Melçior Basart	1'—
Recaptat entre els funcionaris de la Metro Goldwyn Mayer:	
Apol M. Ferri	2'—
Josep Virós	2'—
Andreu Debon	2'—
Francesc Anton	1'—
Antoni Soler	2'—
Joan Soler	2'—
Joaquim Garcia	1'—
F. O. Fulford	1'—
Antoni Ariet	2'—
Romer Cierco	3'—
Francesc Garcia	2'—
Jaume Tarruella	2'—
Joaquim Damians	2'—
Leonor Espinosa	1'—
Maria Jalonch	1'—
Glòria Belló	1'—
Juli Pérez de la Fuente	1'—
Josep Andechaga	2'—
Artur Ruiz	1'—
Ernest Santasusagna	2'—
Eduard Lloveres	1'—
Tomàs Hale	5'—
Josep M. Llobet	2'—
Antoni Marín	1'—
Frederich Roth	1'—
Penya Tívoli:	
Ramon Ribó	2'—
Andreu Guàrdia	1'—
Miquel Ponç	1'—
Joan Bertran	1'—
Alfons Juyol	2'—
Joan Ribes	2'—
R. P.	1'—
Eugeni Piera	1'—
Pau Ferran	1'—
Josep Sala	1'—
Àngel Bosch	2'—
De Granadella:	
V. Martí Vidal	1'—
Lluís Romeu	1'—
Ventura Romeu	1'—
Ramon Barrull	1'—
Jaume Aran	1'—
Pere Sunyer	1'—
Matilde Sunyer	0'25
Mercè Macip	0'25
Ramona Badia	0'25
Maria Laurador	0'25
Total:	10.472'20

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barberà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de [illegible] hores.

ESTRANGER — Catalunya

LA CONFERENCIA NAVAL

L'acord entre la delegació nord-americana i la japonesa

Tòquio, 15. — Els diaris publiquen suplements especials amb telegrames procedents de Londres anunciant haver-se arribat a un acord preliminar entre Nord-Amèrica i Japó, amb la qual cosa es dóna al Japó gairebé el 70 per 100 de la força americana dels navilis auxiliars.

Londres, 15. — L'Agència Reuter anuncia que les delegacions americana i japonesa s'han reunit avui per tal de discutir la qüestió de l'acord, segons sembla, concertat entre ambdós països.

Afegeix que fins ara, cap acord no ha estat registrat oficialment.

El pla elaborat està actualment sotmès a l'estudi del Govern de Tòquio i serà examinat per l'Emperador, i els diversos partits polítics, abans d'aprovar-se.

El projecte en qüestió, estipula, entre altres coses, el principi de conservar la situació actual en el que fa referència als creuers armats amb canons de 8 polzades.

El Japó posseeix actualment quatre d'aquestes unitats de 10.000 tones i quatre més en construcció.

Posseeix igualment quatre unitats de tipus Furutaka, armades amb canons de 8 polzades i de 7.000 tones cada un, el que fa un total per al Japó de 108.000 tones.

Per la seva part, els Estats Units, fins a 1936, solament tindran cinc creuers armats amb canons de 8 polzades, i tres més en construcció.

Pel que fa referència als creuers armats amb canons de set polzades, els Estats Units en tenen per un total de 145.000 tones, i el Japó per 100.000 tones.

El percentatge de contratorpediners d'ambdós països és, aproximadament el mateix.

També existeix la mateixa situació respecte dels creuers, car els Estats Units en tenen per un total de 150.000 tones, contra 100.000 que en té el Japó.

Pel que respecta als submarins, sembla que també hi ha igualtat entre els Estats Units i el Japó, sempre que aquest país s'abstingui de construir-ne de nous.

Hom té la impressió que aquest acord pot constituir una base de molta importància per a un reglament, susceptible d'assegurar la defensa de tots dos països. — Fabra.

La posició francesa

Londres, 15. — L'enviat especial de l'Agència Havas a les deliberacions de la Conferència Naval diu que la posició francesa és clara i definitiva. No trobant per part dels Estats Units un ambient propici per a signar un pacte de garantia entre totes les potències, Briand ha tornat a la seva primitiva idea d'un pacte naval mediterrani.

Amb aquest motiu el corresponsal creu que Tardieu i Briand s'adreçaran a MacDonald per a plantejar-li la qüestió de si Anglaterra és contrària a aquest pacte mediterrani malgrat de la negativa en què es mantenen els Estats Units. En cas d'arribar-se a una intel·ligència en aquest sentit, França reduirà la seva flota a les exigències afectades pel dit conveni; en cas contrari, França mantindrà la flota que consideri necessària per a la seva defensa i per al manteniment del seu gran tràfec amb les colònies. — Fabra.

El Sr. Tardieu a Londres

Londres, 15. — El senyor Tardieu, un cop arribat, es traslladà immediatament a l'hotel, on s'estatja la delegació francesa, i ha conferenciat amb els senyors Briand, Dumesnil i Pietri, els quals l'han assabentat de la marxa de la Conferència naval.

També ha assistit a l'entrevista el delegat adjunt senyor Berthelot, secretari general del ministeri d'Afers Estrangers.

Després de sopar, el president del Consell francès es proposa d'assistir a una reunió que ha convocat, a la qual assistiran tots els delegats i els experts francesos, per tal d'examinar l'estat de les negociacions.

Demà al matí, el senyor Tardieu invitarà a dinar els delegats americans.

Després anirà a la finca de Chequers amb els senyors Briand i Dumesnil, per tal de conferenciar amb el primer ministre anglès, senyor MacDonald, i amb el ministre d'Afers Estrangers britànic, i tornarà a Londres a darrera hora de la tarda.

El senyor Tardieu es proposa també visitar els delegats italians i japonesos. — Fabra.

ESTATS UNITS

MORT D'UN DIPLOMATIC

Woodstock (Connecticut), 15. — El senyor Arthur Sherburne Hardy, exministre dels Estats Units a Grècia, Romania, Suïssa i Espanya, ha mort. — Fabra.

LES INUNDACIONS DE FRANÇA

A la vall de l'Adur

Baiona, 15. — A la vall de l'Adur els dies han cedit davant la impetuositat de la inundació. Tota la planúria està coberta d'aigua en una extensió de més de dues mil hectàrees. Les masies i els poblets han estat evacuats, i s'ha aconseguit salvar els habitants i la majoria del bestiar.

Entre Dax i Sainte-Marie les obres de protecció contra l'aigua també varen ésser arrossegades pel corrent, i causaren pèrdues molt importants.

No es tenen notícies de noves víctimes, però les pròximes collites han quedat destruïdes.

Les aigües es retiren lentament. Hom tem, no obstant, que avui hi hagi un augment de la inundació, a causa de la marea alta. — Fabra.

Baiona, 15. — De resultes de la crescuda de l'Adur, ha cedit 150 metres el dic de Saint Laurens i la carretera de Baiona a Urt està tallada en diversos indrets.

Les notícies que arriben d'altres indrets de la regió diuen que en altres llocs també han estat tallades per les aigües les carreteres.—Fabra.

La subscripció

París, 15. — La subscripció nacional a favor de les víctimes de les inundacions passa de quinze milions de francs. — Fabra.

Un altre pont arrossegat

Montalbà, 15. — El corrent del riu Tarn ha arrossegat un pont de trescent metres de llargada, situat entre Moissac i Castellsarraí.

Les comunicacions ferroviàries amb Sète estan interrompudes per aquesta causa.—Fabra.

El Garona encara creix

Bordeus, 15. x El Garonne segueix creixent i ha ocasionat estralls d'importància a la vora dreta.

Patrulles militars vigilen tot el llarg del riu per donar compte dels progressos de la crescuda.—Fabra.

Bordeus, 14. — El riu Garonne ha destruït nombrosos ponts.

En diverses viles els carrers estan inundats.—Fabra.

Accident en un pas a nivell

Roma, 15.—A Vicenza un tren ha topat, en un pas a nivell, amb un autocar ocupat per nombroses religioses.

De l'accident n'han resultat set de morts.

Totes les altres estan ferides, la major part greument.—Fabra.

Els conflictes del treball

Berlín, 15. — Els obrers comunistes de les fàbriques de tabac han decidit declarar-se en vaga. — Fabra.

Els desacords turco-hel·lènics

Atenes, 15. — Segons informacions procedents d'Ankara, de procedència grega, els membres neutrals de la comissió greco-turca han refusat d'acceptar el paper d'àrbitres en les qüestions econòmiques que separen tots dos països, a conseqüència de l'actitud turca no comprometent-se a acceptar com obligatòria la decisió d'aquells. — Fabra.

La Sra. Hanau ja només pesa 60 quilos

París, 15. — La senyora Hanau segueix fent la vaga de la fam. En quinze dies ha passat de 70 quilos que pesava a 60. El seu estat segueix essent delicat. — Fabra.

París, 15. — Mme. Hanau ha empitjorat sobtadament aquesta nit. En vint-i-quatre hores ha perdut cinc lliures.

Després de la crisi, Mme. Hanau ha passat bé el final de la nit. — Fabra.

La Conferència duanera

Ginebra, 15. — En la Conferència duanera, Bèlgica, Anglaterra, Dinamarca, Estònia, França, Hongria, Itàlia, Letònia, Lituània, Noruega, Luxemburg, Polònia, Portugal, Romania, Suècia, Cuba i Alemanya han adoptat el projecte francès mitjançant el qual els Estats es comprometen a no denunciar abans del primer de març de 1931 llurs tractats de comerç bilaterals.

Set Estats que estaven absents no han pres part en la votació.

Finlàndia i Grècia han reservat llur acceptació definitiva.

Àustria s'ha declarat contrària a l'acord i amb la seva actitud ha obligat Suïssa, Bohèmia i Sèrbia a reservar llur adhesió.

El senyor Flandin ha fet ressaltar les conseqüències que podria tenir l'actitud d'Àustria i ha posat de relleu la necessitat de fer concessions a favor de l'interès comú.—Fabra.

LA QUESTIO RELIGIOSA DE RUSSIA

La campanya a Roma

Ciutat del Vaticà, 15. — El dia 19 de març tindran lloc funcions expiatòries amb motiu de les persecucions religioses de Rússia. Tots els temples romans celebraran aquestes cerimònies.

El diari "Osservatore Romano" segueix publicant, dia per dia, les persecucions i vexacions de tota mena que fan objecte els Sòviets als fidels religiosos. — Fabra.

Un manifest

Berlín, 15. — Els presidents dels grups europeu continental, britànic ortodoxe i Consel ecumènic reunits en Conferència internacional d'esglésies d'Estocolm, amb motiu de les persecucions religioses a Rússia han publicat un manifest expressant llur emoció per aquestes persecucions.

Afegeixen que no tenen per què immiscuir-se en la política interior de Rússia, però que llur responsabilitats com a servents de Crist els obliga a alar la veu en protesta de les persecucions.

Expressen llur simpatia pels cristians russos i diuen que tots els cristians pregaran per ells. El manifest est signat el ia 15 de març a Winchester, Berkin i Upsel i el signen el doctor Kleper, president de la Federació Alemanya de l'Església Evangèlica, el bisbe de Winchester i l'arquebisbe d'Alemanya.—Fabra.

ÈLS ESPORTS

Anglaterra i Escòcia han empatat a cap gol

Twickenham, 15. — Davant d'un públic que superava les 60.000 persones i amb assistència del duc de York i el primer ministre senyor MacDonald, ha tingut lloc la partida de futbol-rugby entre els equips d'Anglaterra i Escòcia, el resultat de la qual, desorés de durament disputada, ha estat d'un empat a zero.—Fabra.

VATICA

EL DELEGAT APOSTOLIC A CONSTANTINOBLE

Roma, 15. — Monsenyor Magnoto, auxiliar de la Congregació Pro-Església Oriental, ha estat nomenat delegat apostòlic a Stambul. — Fabra.

FRANÇA

L'HORA D'ESTIU

París, 15. — El dia 13 d'abril començarà a regir l'hora d'estiu. — Fabra.

El partit governamental agrari ha guanyat les eleccions municipals de Romania

Les delegacions nord-americana i japonesa han arribat a un acord

Els agents de policia a l'Índia seran investits amb atribucions d'agents confiscadors per oposar-se a la campanya de desobediència civil

El Sr. Poincaré arbitrarà la discòrdia dels princeps de Mònaco

Ha dimitit el govern polonès del Sr. Bartel

A l'església de la Coronata de Milà ha estat descobert un fresc de Leonard de Vinci

La policia estoniana ha descobert una organització comunista secreta a Reval

LES ELECCIONS ROMANESES

Ha triomfat el partit agrari

Bucarest, 15. — Les eleccions municipals han constituït un clamorós triomf per als candidat del Govern, llevat a quatre ciutats on han obtingut majoria els liberals. — Fabra.

LA DISCORDIA DELS PRINCEPS D EMONACO

El Sr. Poincaré actuarà d'àrbitre

París, 15. — M. Poincaré ha accedit a actuar d'àrbitre en la divergència entre el príncep de Mònaco i la seva esposa, la princesa Carlota. — Fabra.

L'AGITACIO COMUNISTA

Una organització secreta a Reval

Reval, 15. — La policia política ha descobert una gran organització comunista il·legal i ha relaitzat una sèrie d'escorcolls, en els quals s'ha incautat de nombrosos manifestos de propaganda subversiva, impresos a Rússia.

Fins ara han estat realitzades onze detencions.

Un comunista que oposà resistència a la policia, fou mort a trets de revòlver.

Dos diputats comunistes que sembla que estan compromesos en el complot, han desaparegut de Reval des de fa vuit dies. — Fabra.

EL MOVIMENT HINDU

Les informacions britàniques assenyalen la presència d'agents soviètics

Peshawar (Índia), 15. — Segons notícies d'origen anglès, diversos líders del moviment nacionalista indú més o menys relacionats amb Gandhi treballen d'acord amb agents soviètics, que han arribat en considerable nombre a l'Indostan d'ençà que s'ha iniciat el moviment de resistència passiva. — Fabra.

Els policies actuaran d'agents confiscadors

Delhi, 15. — A fi de contrarestar el moviment de desobediència civil, s'ha publicat una disposició oficial segons la qual tota la policia de la presidència de Bombai, des dels oficials als agents, tindran els mateixos poders que els funcionaris d'impostos i, per conseqüent, podran procedir a les confiscacions necessàries. — Fabra.

LA MUSICA

LICEU

Estrena de l'Oratori "Xavier", del P. Antoni Massana

En el segoon concert celebrat al Liceu dijous passat i titulat solemnement "Festival de Música Española", fou donada la primera audició de l'Oratori "Xavier", música del conegut compositor P. Antoni Massana. Hem dit "Oratori", d'acord amb la primer indicació que ens oferia el programa, però hem d'afegir que aquesta qualificació no dóna idea prou justa del veritable caràcter de la nova producció del P. Massana. Es més apropiada la designació "Oratorio escenificado", que trobem en un altre lloc del mateix programa, però tampoc no arriba encara a precisar exactament el pensament dels autors. En realitat, aquests, han volgut crear una cosa nova que resulta difícil de qualificar amb justesa. L'autor del llibre, don Genaro Xavier Vallejo, ha escrit unes "Estampas escénicas" en un Pròleg, tres quadros i un epíleg, que encara que siguin destinades a la representació no volen ésser obra teatral. "Són simplement—diu—escenes, evocacions, estampes embastades entre elles per la unitat d'ambient i per la identitat del protagonista". Però, en realitat no hi ha protagonista, puix que la seva existència suposaria una acció i un conflicte dels quals s'ha prescindit en aquesta obra, en la qual no hi ha pròpiament "més personatge que la mateixa idea simbòlica que presideix els diversos quadros i que no és altra que l'exaltació de l'obra del Missioner". Francesc Xavier apareix com l'encarnació d'aquest símbol.

Les escenes esmentades no foren presentades tal com el llibre del senyor Vallejo en les ofereix: fou suprimit el diàleg, però s'exhibiren unes "visions", a manera d'ilustració plàstica de la música, i actuà un "Corifeu", encarregat de recitar l'argument de les escenes que es descabdellaven, mentre les quatre "Virtuts" que l'acompanyaven: Fe, Esperança, Caritat i Bones Obres, accionaven i evolucionaven escaientment per l'escenari, ajuden a crear ambient i a situar els oients per tal de facilitar millor la comprensió dels episodis.

Successivament, aquests episodis glossen la vocació del sacerdot, que triomfa de totes les temptatives del món i es consagra a la seva obra: l'actuació coratjosa del missioner en terres llunyanes, i la seva mort i glorificació.

El P. Massana s'ha aplicat amb un gran amor a descabdellar musicalment aquest tema i ha compost una extensa partitura per a gran orquestra i chors amb alguns fragments per a solistes: sopran i barítion. La concepció del músic és noble i ben sentida. Potser, però, ha estat massa ambiciosa, i en la realització no ha reeixit tan feliçment com podem desitjar els que estimem el seu talent i qualitats. La música del P. Massana no arriba a assolir el caràcter que convindria a cada moment d'aquesta obra. Altrament, en l'estil dominen massa influències no ben paides i, en canvi, no s'hi troba mai l'accent personal que, àdhuc a través d'incorreccions de forma i d'escriptura, podria fer-se remarcar. En alguns chorals és innegable que hi ha una autèntica emoció que en certs moments s'imposa amb força, sobretot quan les veus són ben tractades. Tota la part orquestral, però, ens semblà poc madurada, i particularment deficient la instrumentació, que no reix a trobar l'equilibri de les masses ni el relleu indispensable en els matisos. Això, amb tot, pot atribuir-se a inexperiència, i cal esperar que l'autor sabrà aprofitar la lliçó que representa per a ell l'haver pogut sentir la seva obra. El defecte més greu d'aquesta, però, rad'ca, al nostre entendre, en l'estructura total, en la contextura íntima de la música, que tal com se'ns presenten ens fa sospitar que el compositor no ha trobat encara una orientació segura en el seu camí—en el qual, no cal dir-ho, el seguim amb el més afectuós interès—o bé que no està encara completament equipat per poder intentar, amb probabilitats d'èxit complet, empreses de tantes proporcions i de tanta responsabilitat com la que significa la composició d'aquest Oratori.

Hem de dir ara que ens sembla una equivocació la presentació d'aquesta obra en un escenari. Agraïm els esforços del director artístic, senyor Adrià Gual, i del senyor Claramunt, com els de l'actor senyor Enric Giménez, que recità molt bé la seva part de "Corifeu"; però creiem que l'audició hauria guanyat en eficàcia en una sala de concerts, prescindint de tota la part plàstica i amb la massa choral i els solistes a la vista del públic.

La sopran senyoreta Maria Teresa Borràs-Torres, el barítion senyor Joan Gayolà i l'"Orfeón Goya", que dirigeix el mestre Marian Mayral, actuaren, sota la batuta del mestre Joan B. Lambert, amb molta discreció, ben apreciable, sobretot si es té en compte que els assaigs fets no semblava que fossin suficients.

BALTASAR SAMPER

NOTES OFICIOSES

L'ORFEO DE SANTA LLUCIA I LA SEVA SECCIO INSTRUMENTAL

L'anunciat concert d'aquesta important massa choral, composta de ceguetes, que dirigeix d'una manera lloable i pacient el mestre Ildefons Barberà, tingué lloc diumenge passat, al local del Círcol Catòlic de Gràcia.

La primera i segona part fou acompanyada per la secció instrumental amb diferents peces de conjunt i d'altres de piano, violí, violoncel i arpa, mereixent els honors del bis el célebre "Minuetto", de Boccherini, puguin executar tan mestrívol.

Sembla talment impossible que aquestes gentils ceguetes tinguin un programa variat i difícil, fent-se mereixedores de tota mena d'elogis, molt especialment el seu director, l'esmentat mestre Barberà i els professors que l'ajuden en la seva tasca meritòria.

L atercera part, a càrrec de l'Orfeó de Santa Llucià, descabdellà un repertori amb obres de Morera, Sancho Marraco, Amerio, Mendelshon i Alvira. D'aquest darrer cantaren una "Jota" que les cegueles interpretaren amb un art exquisit. Clogué bellament la festa amb "Raimundeta", cançó popular catalana.

ORFEO D ESANS I COBLA BARCELONA

Extraordinari, sota tots aspectes, hem de considerar aquest segon concert dels que ha organitzat pel temps quaresmal la Secció Musical del Círcol Catòlic de Gràcia (Santa Magdalena, 12 i 14).

La importància de l'Orfeó de Sans, que amb tan d'encert dirigeix el mestre A. Pérez Moya, no cal remarcar-la, per ésser prou coneguda de tothom, com així mateix la Cobla Barcelona, d'historial brillantíssim.

El programa confeccionat, interessantíssim en extrem, és prou per a complaure a tots aquells que assisteixen als concerts amb esperit, sempre lloable, d'exigència.

Detalls per programes que facilitarà l'esmentada Secció Musical, a la qual poden dirigir-se tots els que ho desitgin.

CONCERT A TERRASSA

La notable cantatriu Francisqueta Gibert aquesta nit cantarà al Casino del Comerç de Terrassa.

Ha confeccionat un programa d'un gran interès, que interpretarà en collaboració de l'excellent pianista Josefa Tomàs.

CONCERT RUBINSTEIN

Aquesta tarda, a les sis, al Palau de la Música Catalana, celebrarà aquest famós pianista el seu únic concert, amb el següent programa:

"Tocata", Bach-D'Albert;—"Corpus Christi en Sevia", Albéniz.—"La maja y el ruiseñor", Granados;.—"Danza de la mollnera", "Danza del miedo" i "Danza del fuego", Falla.—"Barcarola", "Mazurca" i "Scherzo", Chopin.—"Minuetto" i "Marcha militar", Scubert.—"El Albaicín" i "Evocación", Albéniz.—"Petrouchka", Strawlnsky.

LA POLITICA A LES COMARQUES

A SABADELL

Conferència d'En Lluís Companys

Abans de les nou de la nit del darrer dissabte, els salons del Centre d'Unió Republicana eren plens per complet de socis, correligionaris i amics, dalerosos de sentir l'autoritzada paraula de l'eloqüent ex-diputat a Corts per Sabadell, En Lluís Companys, qui arribà en el darrer exprés d'aquell dia.

Varen ocupar la presidència, amb el senyor Rahola, els individus de la Junta i els regidors i ex-regidors republicans i En Miquel Santaló.

En entrar el senyor Companys a la llotja escènica, fou ovacionat.

El senyor Rahola va presentar l'orador i recordà la ferma i constant actuació del senyor Companys en contacte sempre amb el poble, durant el període cruel de la Dictadura. Evocà l'amistat cordial que l'unja amb l'illustre Layret, vilment assassinat a Barcelona, i les campanyes que junts feren en aquesta província a favor dels nostres ideals. Afegí que estan prohibides les conferències polítiques, recaptà del senyor governador civil l'autorització corresponent per a tractar temes jurídics, per tal de poder escoltar el conferenciant i calmar l'expectació del públic.

Un cop a la tribuna el senyor Companys, novament ovacionat, descabdellà la seva conferència, i va demostrar les seves apreciables dots d'home de ciència en la seva professió de jurisconsult notable, i de polític auster, i vehement, apassionat per un ideal redemptor de la humanitat. Gran part del seu discurs el dedicà a les sentències de pena de mort, les raons en pro i en contra de tan abominable pena a través de la civilització des dels temps llunyans de Roma, on no arribà un altre poble a perfeccionar més la missió del jurisconsult, i cità sobre això diverses opinions d'eminents juristes de França i d'Itàlia i aquell célebre article de Víctor Hugo "La fi d'un condemnat", per demostrar que la pena de mort ha d'ésser esborrada de tots els codis; que no és altra cosa que llei de venjança, com la de Talión, agravada amb la prolongació de l'agonia d'un ésser humà.

Avui dia — afegí — per evitar les protestes de la multitud, que clama contra aquesta pena, i contra la presència del botxí, les execucions es fan en silenci, voltades de misteri, dintre el recinte de les presons. S'ha d'esborrar del nostre Codi no solament perquè el sentiment públic rebutja aquesta condemna, sinó perquè es presta a equivocacions molt de plànyer, com algunes que cità i que produiren emoció a l'auditori. I sempre derivades del dret jurídic, el senyor Companys féu algunes afirmacions i donà altres interpretacions, que alegraren en l'auditori unànimes i forts aplaudiments.

L'acte fou clos amb uns mots del president, que motivaren nous aplaudiments, i pujaren multitud d'amics a la llotja escènica i penetraren a la Secretaria, per tal de felicitar el senyor Companys.

Fou una vetllada cultural agradable, de la qual guardaran bona memòria tots els amics que omplien el saló d'actes, i fins la sala de café, per delectar-se l'esperit amb les coratjoses paraules del nostre volgut amic el batallador ex-diputat a Corts republicà, En Lluís Companys.

A les moltes felicitacions que rebé, unim la nostra ben cordial i sincera.

A SANT FRUITOS DE BAGES

Filiació política dels regidors nous

Els regidors del nostre Ajuntament han declarat la seva significació política, que és com segueix:

Alcalde, Martí Sanmartí, regionalista; tinent d'alcalde, Valentí Tenyà, íd.; dipositari, Josep Sala i Creus, íd.; Joan Altimires, íd.; Josep Noguera, íd.; Isidre Riera, íd.; Pau Carreras, íd.; Sebastià Creus, íd.; Marcel·lí Lluc, íd.; Manuel Bracart, monàrquic; Isidre Galobart, independent.

No es cregui ningú que tots menys un siguin regionalistes perquè ho és l'alcalde, no: tots ho eren abans de caure la Dictadura.

A STA. COLOMA DE QUERALT

Per l'ampliació de l'amnistia

Dissabte dia 8, per unanimitat, l'Ajuntament acordà adreçar al president del Consell de ministres, el telegrama següent:

Excmo. Sr.: Ayuntamiento Santa Coloma de Queralt, ruega ampliación amnistía presos políticos, sociales, restitución Junta Centro Dependientes y revisión causa Garraf."

A TARRAGONA

Tornada ajornada

El governador civil, senyor Salvadores, actualment a Madrid, d'on hom espera que torni amb importants nomenaments per als càrrecs polítics a designar de reial ordre, ha ajornat per un parell de dies la seva tornada a la nostra ciutat.

A CARDONA

Un acord de l'Ajuntament

En una de les darreres sessions celebrades per l'Ajuntament acordà tornar a collocar al saló de sessions el pergamí on consten els noms dels donants de la font, pertanyents a la colònia cardonina de Sabadell, així com també tornar a posar a l'esmentada font la placa commemorativa que fou treta d'ella. També acordà collocar el bust de l'ilustre protector de la població, senyor Manuel Escasany, al saló d'actes del Consistori.

A MANRESA

"Acció Catalana" a Manresa

Llegim a "El Dia", de Manresa:

Entre la llista d'adhesions al manifest d'"Acció Catalana", que publica LA PUBLICITAT, hi hem vist algun nom de Manresa.

Per altra part, tenim notícia que per alguns elements addictes a aquest partit polític, i en el qual ja havien militat abans de la clausura de la Delegació que hi havia en aquesta ciutat, es recullen signatures d'adhesió al susdit manifest de catalanisme a ultrança."

A MOLLET DEL VALLES

Els comptes de l'Ajuntament antic

L'ex-Ajuntament, en deixar els càrrecs, va publicar unes fulles dient el que quedava a la caixa municipal, que, segons vam llegir, eren 9.515'41 pessetes, però el més bonic del cas és que van cobrar tots els arbitris fins al 24 de febrer (darrer dia de manar ells), i van deixar per pagar els funcionaris de l'Ajuntament (el mes de febrer), el segon semestre, de 1.929 pessetes, al senyor Carter, els mestres, els socors dels pobres, i tot el que hi havia del mes de febrer.

Així no és d'estranyar que quan el nou Ajuntament, seguint el costum dels altres, va passar les fulles demostratives del moviment de la caixa, aquesta, en quatre dies (del 24 al 28), hagués minvat de 1.869'78 ptes.

Les darreres obres de la U. P.

La U. P., en la darrera sessió que va celebrar, va acordar: primer, plegar, i després fer lliurament de tot el que tenia a la caixa a la beneficència del poble.

Va fer dues bones obres d'un sol cop, al final de la seva existència.

Pro-amnistia

Un grup de senyoretes i joves que recullen signatures pro-amnistia, han tramès la primera llista a LA PUBLICITAT, que constava de 330 signatures.

Segueixen recollint-ne més, a fi de completar una segona llista.

Pro viduu i fill de Martí Vilanova

Els organitzadors de la recaptació a favor de la vidua i el fillet de Martí Vilanova, en la primera llista que han tramès a LA PUBLICITAT han recaptat 156 pessetes.

Veient que hi ha molts veins d'aquesta població que volen contribuir a aquesta obra, han començat una segona llista.

Nou centre

Es véneu fent gestions per fundar un centre catalanista republicà federal. Hom ignora quin nom li posaran.

Segons es diu, el primer acord que pensa prendre aquest centre és el demanar l'ampliació de l'amnistia.

Canvi de càrrecs

Per ordre governativa han deixats llurs càrrecs de jutge i fiscal els senyors Narcís Santamaria i Ignasi Royo, respectivament.

Actualment exerceixen aquests càrrecs el senyor Antoni Creus, com a jutge, i el senyor Jaume Boix, com a fiscal, càrrecs que ja havien exercit abans de la Dictadura.

UNION SUIZA DE RELOJERIA
RAMBLA DE CATALUNA 17 — Casas en La Chaux de Fonds y Ginebra

A GRANOLLERS

Diari que plega

En el seu número del 12 de l'actual, el diari granollerí "Crònica" anuncia la suspensió de la seva publicació per raons econòmiques.

"Crònica" acabarà de publicar-se el dia 15, al cap d'un any d'existència.

Per l'ampliació de l'amnistia

Com que els plecs demanant l'ampliació de l'amnistia per als presos polítics i socials són nombrosament signats, a fi de donar l'abast per a la recollida de signatures, a més de la farmàcia Gasset, podran ésser complimentats a la rellotgeria [illegible], llibreria Carbó, casa Iglésies i a les merceries Montanyà i Barbany.

A VILANOVA I GELTRU

La definitiva constitució de l'Ajuntament

Se celebrà la segona sessió plenària de l'Ajuntament nou, amb assistència de la quasi totalitat dels regidors i amb les sales del públic abarrotades de concurrència.

En absència del secretari (que diu que ha demanat dos mesos de llicència, després dels quals farà efectiva irrevocablement la renúncia del càrrec que ha vingut exercint), actuà l'oficial senyor Arnabat.

Per telegrama del governador, el Consistori s'assabentà del nomenament d'alcalde a favor del senyor Francesc Puig i Font, el qual en prendre possessió, entre l'aplaudiment del públic, manifestà que està facultat per autoritzar que les tinències siguin nomenades per elecció entre els seus companys regidors. Fet l'escrutini resultaren elegits: per a la primera tinència, Jaume Carbonell, republicà federal, i suplent, Vicents Virella Jacas, també republicà federal; per a la segona tinència, Jaume Martorell Miró, el qual manifestà pertànyer a Acció Catalana, i suplent, Joan Bossich Milà, independent; per a la tercera tinència, Magí Soler Figuercla, republicà radical, i suplent Florenci Nolla Torner, republicà federal; i per a la quarta tinència, Joan Soler Gardós, regionalista, i suplent, Modest Bertran Franquet, republicà nacionalista.

A més el Consistori estarà format pels senyors següents: Joan Ferrer Puig, Agustí Caba Morros, regionalistes; Pau Soler Bertot, Francesc Pujol Unyó, d'Acció Catalana; Miquel Alimbau Rocias, monàrquic independent (sense ésser dels pupins); Joaquim Sas Prats, maurista; Francesc Navarro Carreres, Ricard Ràfols Gassó, Josep Julià Benastre, independents. Queden tres vacants a cobrir, per renúncia d'altres tants regidors electes, un com a major contribuent, i dos per majoria de vots en les darreres legislatures.

A CABANAS

L'Ajuntament nou

L'Ajuntament ha quedat constituït pels senyors següents: Alcalde, Joaquim Torrent Clos; tinent d'alcalde, Teodor Salleres; síndic, Benet Pomés Caritj; regidors, Camil Heras Bosch, Agustí Caselles, Joan Aguer Sucarrat, Rafel Colomer Puig i Josep Gimbernat Teixidor.

La vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Sant Tacià i Sant Ciriac, diaques i màrtirs. Sant Julià, màrtir; Sant Heribert, bisbe, i Sant Abralham, ermità.

Sants de demà. — Sant Patrici, bisbe i confessor; Sant Josep d'Arimatea, deixeble de *Jesús*, i Santa Gertrudis de Brabant, verge.

Quaranta hores. — Avui. Església parroquial de Nostra Dona dels Àngels.

Hores d'exposició. De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà. Església de les Escoles Pies (Diputació, 277), a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui. Basílica de la Mercè.

Demà. Església de Santa Anna.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona del Carme, a les Jerònimes, a Santa Anna o a Santa Maria del Mar.

Demà: Nostra Dona dels Desemparats, a la basílica del Pi, a Betlem o a Sant Agustí.

Adoració nocturna. — Avui: Torn de la Sagrada Família.

Dimarts: Torn de Sant Tarcisi, a la parroquial de Sant Joan, de Gràcia.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Verge del Carme.

Demà: Torn de Nostra Dona del Sagrat Cor.

ELS OFICIS DE QUARESMA A LA CATEDRAL

El senyor bisbe, segons té per costum, en el Sant temps de la Quaresma assistirà demà, diumenge, als divins oficis que se celebraran a la Santa Església Catedral.

LES FINANCES DE LA DICTADURA

El ministre d'Hisenda ha facilitat una nota relativa als pressupostos de 1923-24 a 1929. — Els superàvits del general Primo de Rivera s'han convertit en un dèficit de 2.796.583,417 pessetes, que fou cobert amb emissions de Deute

Madrid, 15. — Al ministeri d'Hisenda han facilitat la següent nota:

"Pido perdón por la extensión de esta nota y agradecería su publicidad en interés de todos.

Comprende la liquidación de los Presupuestos generales del Estado de los ejercicios económicos de 1923-1924 a 1929, ambos inclusive. En un futuro muy próximo comentaré el de 1930, que es el en que yo estoy metido a administrar, y cuyo examen y análisis constituirán mi "acta de arqueo".

Es evidente que en toda Hacienda bien regida no puede haber más que un presupuesto, y este postulado no lo discute ya nadie en el mundo.

Reconocido el error del sistema de la pluralidad de presupuestos, se ha rectificado en 1930, refundiendo el Ordinario con el Extraordinario.

No hago comentario alguno acerca de la labor que supone esta liquidación, ni de los efectos destructores del sistema. A la vista está. Pero estoy seguro de la vitalidad de España y afirmo que esta crisis se salvará sin dificultad, porque el país dispone de reservas orgánicas más que suficientes para dominarla. Su duración dependerá de la energía con que se apliquen los remedios, siendo propósito del Gobierno continuar con mano firme la política emprendida hasta ahora.

Y nada más como comentario. Que lo pasado sirva de enseñanza.

Las Cuentas generales de los Presupuestos del Estado, refundiendo en sus cifras totales, tanto las que afectan a los Presupuestos ordinarios como las relacionadas con el llamado Presupuesto Extraordinario, ofrece, en los ejercicios que a continuación se expresan, los siguientes resultados:

PRESUPUESTOS DE INGRESOS OBTENIDOS, CON EXCLUSION DEL PRODUCTO DE NEGOCIACIONES DE DEUDA

Ejercicio económico	Por corriente	Resultas de ejercicios anteriores	TOTAL
1923-24	2.607.824.876	72.938.834	2.680.763.710
Trimestral 1924	625.895.970	56.107.998	662.003.968
1924-25	2.783.816.870	94.335.486	2.888.152.356
1925-26	2.847.209.088	78.770.171	2.935.979.259
Segundo smtre. 1926	1.408.832.214	50.688.329	1.459.420.543
1927	3.132.279.764	88.431.635	3.220.811.395
1928	3.413.374.892	110.704.007	3.524.078.899
1929	3.627.173.387	97.380.222	3.724.503.609

PRESUPUESTO DE GASTOS.—PAGOS REALIZADOS, CON EXCLUSION DE REEMBOLSOS DE DEUDA

Por corriente	Por resultas de ejercicios anteriores	Por el presupuesto extraordinario	TOTAL
3.054.914.136	201.183.185	—	3.256.097.321
749.858.035	85.589.649	—	835.337.684
3.135.549.227	159.747.832	—	3.295.297.059
3.128.673.943	405.686.109	—	3.534.360.052
1.172.714.981	303.682.155	81.074.538	1.557.471.660
2.817.651.831	426.147.388	312.914.648	3.556.713.867
2.925.134.280	412.878.120	445.931.225	3.783.913.605
3.204.058.932	389.544.208	459.402.768	4.053.005.908

EXCESO DE LOS PAGOS REALIZADOS SOBRE LOS INGRESOS

575.333.611
173.333.716
417.144.703
608.380.793
98.051.117
336.002.482
259.834.706
328.502.299

Sin embargo, los anteriores resultados, aunque ajustados a las cuentas oficiales, no reflejan la verdadera situación de un presupuesto. Een esos resultados están sumadas las obligaciones satisfechas y los recursos realizados durante el año como propios del ejercicio. Los pagos proyectados y los ingresos obtenidos en el curso del mismo procedentes de ejercicios anteriores, que en realidad deben afectar al presupuesto de su origen, ya que en él se contrajeron aunque a su terminación quedasen pendientes, tienen sólo el mero rigorismo de su formalización de cuentas de que en realidad pendieron, además de su efectivo, en pagos e ingresos. En cambio, dejan de afectar al presupuesto que se liquida los recursos y las obligaciones que en la denominación de "Resultas pendientes de ingreso" o "de pago" se legaron al presupuesto siguientes, aun siendo propios del presupuesto que los legue.

No puede sostenerse que recoge un presupuesto los restos de recursos y de obligaciones pendientes del ejercicio anterior y legando al que le sucede los que él mismo deja. Se establece una compensación entre ambos restos, no alterándose, por consecuencia, el verdadero resultado de la liquidación.

La cuantía de estos restos, como demuestra la práctica, no guarda proporcionalidad entre sí. Su mayor o menor volumen no obedece a reglas fijas e inalterables, sino a causas circunstanciales distintas en cada año que pueden determinar, por la diferencia en ellos que se siga en la administración del presupuesto, un mayor o menor desnivel entre los ingresos y los pagos del ejercicio a que la liquidación afecta.

Por eso lo lógico y justo para formarse un juicio lo más aproximado posible, nunca rigurosamente exacto, del resultado ofrecido en su liquidación por un presupuesto, es sumar a los ingresos realizados y a las obligaciones satisfechas, propias exclusivamente del mismo presupuesto, los ingresos obtenidos en el año siguiente, por los restos que quedaron pendientes de realización a la terminación de años anteriores y las obligaciones en ese mismo año siguiente se formalizaron o se pagaron como procedentes también de otros ejercicios, ingresos y obligaciones que fueron cargados en cuenta en los años de su procedencia.

Con arreglo a este criterio, los presupuestos de los mismos años comprendidos en el anterior estado, ofrecen los resultados que a continuación se expresan:

PRESUPUESTO DE INGRESOS

Ingresos obtenidos con exclusión de los productos de negociación de deuda

Ejercicio económico	Por corriente	Resultas del ejercicio siguiente	TOTAL
1923-24	2.607.824.876	36.107.998	2.643.932.874
Trimestre 1924	625.895.970	94.335.486	720.231.456
24-25	2.783.816.870	78.770.171	2.862.587.041
25-26	2.847.209.088	50.688.329	2.897.897.417
Segundo smtre. 1926	1.408.732.214	88.431.631	1.497.183.845
1927	3.132.279.764	110.764.007	3.242.938.771
1928	3.413.374.892	77.330.222	3.510.705.114
1929	3.627.173.387	85.056.495 (1)	3.712.229.982

PRESUPUESTO DE GASTOS

Pagos realizados, con exclusión de reembolsos de Deudas

Por corriente	Por resultas en el ejercicio siguiente	Por el presupuesto extraordinario	TOTALES
3.054.914.136	85.579.649	—	3.140.493.785
749.758.035	159.747.832	—	909.505.869
3.135.549.227	405.686.109	—	3.541.235.336
3.128.673.943	303.682.151	—	3.432.356.094
1.172.714.971	426.147.388	81.074.538	1.675.936.897
2.817.651.831	412.848.120	312.914.648	3.543.414.549
2.925.134.260	389.544.208	445.931.225	3.760.609.693
3.204.058.932	372.456.564	459.402.768	4.036.018.264

EXCESOS DE LOS PAGOS REALIZADOS SOBRE LOS INGRESOS OBTENIDOS

496.560.911
189.274.411
678.648.295
534.458.677
182.773.052
300.430.828
249.904.597
323.788.382

(1) En el año 1929 se han tomado para la determinación de los ingresos y pagos como resultas de los provisionales, por no hallarse rendidas las cuentas definitivas.

S'afegeix que considerant que han Estableciendo ahora una separación absoluta entre los presupuestos ordinarios y el extraordinario que ha regido a partir del segundo semestre de 1926, tendremos que las liquidaciones de los primeros en este segundo semestre y en los años de 1927, 1928 y 1929 ofrecerán, con relación al primer estado, que es reflejo de las cuentas oficiales, los resultados siguientes:

SEGUNDO SEMESTRE DE 1926

Pagos por los dos presupuestos	1.557.471.660
A DEDUCIR:	
Pagos del presupuesto extraordinario	1.476.397.122
Ingresos	1.459.420.543
Exceso en los pagos..	16.976.579

AÑO DE 1927

Pagos por los dos presupuestos	3.556.713.867
A DEDUCIR:	
Pagos del presupuesto extraordinario	312.914.648
Pagos del ordinario...	3.243.799.219
Ingresos	3.220.711.395
Exceso en los pagos...	23.087.824

AÑO DE 1928

Pagos por los dos presupuestos	3.783.913.605
A DEDUCIR:	
Pagos del presupuesto extraordinario	445.931.225
Pagos del ordinario...	3.337.982.380
Ingresos	3.524.079.899
Exceso en los ingresos	186.096.519

De este exceso de ingresos se han aplicado durante 1929, 105 millones de pesetas a la Caja de Amortización de la Deuda pública.

AÑO DE 1929

Pagos por los dos presupuestos	4.053.005.908
A DEDUCIR:	
Pagos del presupuesto extraordinario	459.402.768
Pagos del ordinario ...	3.593.603.140
Ingresos	3.724.503.609
Exceso de los ingresos	130.900.467

No obstante esto sresultados, hay que apreciar y tener en cuenta que en la formación del presupuesto extraordinario se dedujeron de los ordinarios en el segundo semestre de 1926 créditos por un importe anual de 237.442.130 pesetas, que minorando por consecuencia los gastos de ese semestre y de los años sucesivos han determinado una liquidación distinta y favorable para los mismos ejercicios.

En síntesis, procede afirmar:

Primero. — Que en los presupuestos ordinarios correspondientes a los años económicos de 1923-24 al de 1925-26, ambos inclusive, deduciendo de los ingresos y de los pagos, respectivamente, los productos de negociación de Deuda y los reembolsos de esa misma Deuda, se liquidaron en conjunto con exceso de los pagos sobre los ingresos, que ascienden a 1.764.192.823 pesetas.

Segundo. — Que los presupuestos ordinarios del segundo semestre de 1926 y los de los años 1927, 1928 y 1929, considerados sin relación alguna con el presupuest bextraordinario ofrecen en su liquidación los resultados que siguen:

El del segundo semestre de 1926, un exceso de pagos de 23.087.824, el de 16.976.579 pesetas; el de 1927, otro exceso de pagos de 23.087.824; el de 1928, un exceso de ingresos de 186.096.519, y el de 1929, otro exceso de ingresos todavía no definitivos por no haberse rendido las cuentas de cierre del ejercicio, de 130.900.469 pesetas, habiéndose determinado las dichas liquidaciones por haberse deducido de los presupuestos de esos años a partir del segundo semestre de 1926 créditos que por un importe de 237.442.130 pesetas se incorporaron al presupuesto extraordinario.

Tercero. — Que por el presupuesto extraordinario, a partir del segundo semestre de 1926, hasta finalizar el año de 1929, se hicieron pagos por un importe total e 1.299.323.179 pesetas, pagos que sólo estuvieron dotados con emisiones de Deuda.

Cuarto. — Que, por consecuencia de todo lo anterior, sumando a una sola cifra todos los pagos realizados desde el año económico de 1923-2 hasta fines del año 1929, por los presupuestos ordinarios y por el extraordinario, ascienden esos pagos a pesetas 23.872.197.156, y como los recursos obtenidos en ese período de tiempo por toda clase de contribuciones, impuestos, rentas y derechos del Estado, sólo alcanzaron la cifra de 21.075.613.739 pesetas, ha existido una diferencia total en más pagos sobre el importe de esos recursos de pesetas 2.(96.583.417, diferencia que se ha cubierto con emisiones de Deuda.

Quinto. — Y que de esta diferencia deben restarse 105 millones de pesetas que durante el ejercicio de 1927 y con cargo a los excesos de ingresos obtenidos en el año 1928, se destinaron a la Caja de Amortización de la Deuda pública.

Comentaris de la premsa: "La Nación" vol discutir

També "La Nación", en un solt, la part principal del qual apareix censurada, comenta la nota del ministre d'Hisenda, dient:

"Nos limitamos a publicar íntegramente, a pesar de su extensión, la nota del ministro de Hacienda, lamentando què esté redactada en la forma en que aparece.

A nosotros, que tenemos mejor concepto de la situación de nuestra Hacienda, suponemos que se nos permitirá discutir los argumentos que contiene la nota que acaba de facilitarse. Lo haremos sin prisa y serenamente."

Al dèficit que assenyala la nota cal afegir-hi encara 2.000 milions del pressupost especial de Ferrocarrils

Madrid, 15. — Referint-se a la nota facilitada pel ministre d'Hisenda, diu "La Voz":

"Debemos hacer notar al lector que la liquidación que contiene la nota no comprendre más que estrictamente las cifras del presupuesto ordinario y del extraordinario.

Como es sabido, este último no fué más que un simple desglose del presupuesto ordinario, del extraordinario.

Pero hay, además, el presupuesto especial de Ferrocarriles, cuya ejecución corre a cargo de la Caja Ferroviaria, y que ha obligado a emitir Deuda por valor de más de 2.000 millones de pesetas.

De estos gastos no hace mención el señor Argüelles, com tampoco de los realizados por las Confederaciones Hidrográficas."

Les equivocacions de la Dictadura

Sobre el mateix assumpte, diu "Informaciones":

"La nota del señor Argüelles tiene un mérito fundamental, y es que posee la garantía de la rectitud y de la seriedad del actual ministro de Hacienda.

Todo el mundo verá en la nota el reflejo desapasionado de la verdad.

Lo que dice la nota es la situación de la Hacienda con relación al presupuesto del Estado.

No son las obras públicas lo grave de la Dictadura; lo grave ha sido la política desastrosa del Ministerio y Consejo de Economía, los avales, la incomprensible y poco meditada actuación del Ministerio del Trabajo y del más castizo parasitismo; y los dos errores graves que — entre muchos aciertos como administrador — hay que reprochar al señor Calvo Sotelo: la intervención en los cambios, con su secuela el empréstito oro, y el monopolio de petróleos."

El plet dels metges amb l'Ajuntament de la Dictadura

El Ple de la Comissió que dirigeix la campanya de protesta, visità l'alcalde, senyor comte de Güell, per oferir-li els seus respectes i informar-lo del plet que sostenen fa cinc anys.

Comenà per manifestar, el metge que prengué la paraula, que, no sense emoció, saludaven com a barcelonins el primer magistrat de la ciutat, puix que, des de l'any 1926 no havie nposat els peus a l'Ajuntament, ja que es veieren obligats a trencar tota classe de relacions amb qui. els manifestaven llur sentiment per l'ocorregut per un costat, mentre, per l'altre, obstruccionaven amb la major insistència el tràmit del recurs contenciós interposat i apellaven a la maniobra política per a desfer un grup de ciutadans atropellats, que només demanava justícia.

Se li exposaren després les nombroses infraccions legals comeses, que afecten, les unes, el tràmit de l'expedient administratiu, i les altres la resolució d'aquest, així com els més ressonants incidents governatius i judicials ocorreguts, ja que en detall era impossible fer-ho per falta de temps.

L'alcalde, davant la magnitud dels fets que es denunciaven, donava reiterades ordres al seu secretari perquè en prengués nota, però, degut al gran nombre, complexitat i gravetat, es convingué resumir-li tot escrit i se li lliurà l'oportuna nota hores després.

Finalment, es féu notar al comte de Güell, que els comissionats el visitaven en nom dels dinou mil companys de la resta d'Espanya, adherits a la campanya, en prova d'això li mostraren els corresponents oficis rebuts, dels quals quaranta-nou Col·legis oficials d eMetges avalats amb les signatures dels presidents i secretaris i amb el segell de les corporacions respectives, i insistint que ells no anaven a dir si tenien raó ni fer una petició personal, sinó a demanar amb respectuosa energia, com a ciutadans, que es revisés l'expedient perquè es restablís el dret i es fés justícia a qui ho mereixia.

L'alcalde, qui estigué deferentíssim amb la Comissió, prometé ocupar-se personalment de l'assumpte.

Acte seguit, els comissionats es traslladaren al Govern Civil, on exposaren el mateix al general Despujol, en detinguda entrevista. Oferí l'autoritat governativa cursar telegrames al President del Consell i al Ministre de la Governació trametent-los el prec fet oficialment pels metges de què es depurés tot l'ocorregut en aquest antic plet.

Per la seva part, el president de la *Comissió* que dirigeix aquest moviment cívico-professional, des de l'any 1925, ha elevat un extens document al *President del Consell de Ministres*, en el qual denúncia, sota la seva signatura, les greus infraccions administratives, governatives i judicials perpetrades, fent ressaltar les consideracions que es desprenen d'algunes d'elles. Acaba el seu alegat, demanant que s'exigeixin estretes responsabilitats.

Els Tribunals

UN FILM EN ACCIO

En una botiga del carrer de Viladomat, propietat d'Angela Ordeig, entraren dos desconeguts fent veure que anaven a comprar.

Els compradors passaren un mocador per la cara de la mestressa, que devia contenir algun narcòtic. La mestressa va quedar sense sentits, de la qual cosa s'aprofitaren els desconeguts per a emportar-se'n quatre-centes pessetes que hi havia al calaix del taulell.

EXPOSICIÓ DE BARCELONA - 1930

OBSERVACIONS PER AL CONCERT D'AVUI A LPALAU NACIONAL

Per a la més gran brillantesa del concert anunciat per a avui, diumenge, a la tarda, al Palau Nacional de l'Exposició, es prega al públic que, pel que es refereix a la circulació de peatons i de vehicles, s'atingui a les indicacions que els facin els guàrdies de l'Exposició i autoritats facultades per al cas.

Els carruatges que es dirigeixin al Palau Nacional entraran a l'Exposició per la porta de la Plaça d'Espanya, seguiran per les Avingudes de Maria Cristina, Rius i Taulet, fins a Plaça de les Diputacions, Avinguda Muntanyans i Palau Nacional, porta principal, i es retiraran per la carretera que condueix a la Font del Gat, sortint per la porta del carrer de Lleida.

No es permetrà l'estancament de vehicles pels voltants de la porta principal del Palau Nacional.

Els guàrdies de servei en la dita porta indicaran, en cada cas, el lloc destinat a estancament de vehicles.

La circulació de peatons dins el recinte no està subjecta a cap regla.

L'entrada del públic al Palau Nacional es farà per la principal, porta de la dreta conforme es mira des de fora l'edifici, i la sortida pe: la porta de l'esquerra, de la mateixa entrada.

S'adverteix el públic que s'executarà cap número fora del programa anunciat a la premsa.

—o—

El concert de l'Orfeó Català serà retransmès per ràdio, i, per tant, serà sentit per tots els que es trobin dins del recinte de l'Exposició i que no s'hagin pogut proveir de localitat per a entrar al Palau Nacional.

• • •

El governador va manifestar ahir a la nit, a preguntes d'un periodista, sobre els rumors d'uns possibles incidents produïts per elements estranys, pendent la celebració del concert de l'Orfeó al Palau de l'Exposició, que confiava que no passaria res, degut al bon sentit del públic que hi assistirà.

SESSIO DEDICADA A RUBIO I ORS

Avui, diumenge, hi ha a la Casa de la Premsa una sessió d'art dedicada a Joaquim Rubió i Ors, l'immortal "Gayter del Llobregat". Aquesta sessió ha despertat un interès especialíssim per tractar-se del gran renaixentista primer redreçador de la llengua catalana.

Farà la semblança de Rubió i Ors l'il·lustre periodista J. Burgada i Julià, director del "Diario de Barcelona", a les pàgines del qual va aparèixer, fa 91 anys, la primera poesia de "Lo Gayter del Llobregat". També hi col·laboren la liederista Josefina Paulet amb la professora Onia Farga, així com l'actor Josep Soler, del teatre Novetats.

A aquesta sessió hi assistirà el fill de l'homenatjat, l'eminent [illegible] A. Rubió i Lluch.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

Ha estat closa la inscripció al banquet d'homenatge als advocats perseguits per la Dictadura

A darrera hora ha estat a la nostra redacció un dels membres de la Comissió Organitzadora, el qual ens ha manifestat que han estat retirats els tiquets que encara quedaven a l'Ateneu Barcelonès, i que no es reservaran més que aquells que ja han estat demanats a hores d'ara. Als que no l'hagin demanat no se'ls podrà proporcionar, puix que al local on se celebrarà el banquet no hi ha possibilitat d'installar-hi més comensals.

Han estat venuts més de cinc cents tiquets i han anunciat que assistiran al sopar un grup d'advocats madrilenys, que volen associar-se al justíssim homenatge.

Com es pot veure, l'èxit ha estat esclatant.

TEATRE ROMEA

Ahir a la nit s'hi celebrà la cinquena sessió de Teatre Selecte. Hi fou represa la comèdia de Miquel de Palol "L'enemic amor", obra ja coneguda del nostre públic, notable sobretot per la pulcritud del seu diàleg. La companyia del Teatre Selecte la treu amb un bon conjunt. Especialment els senyors Tor i Lluelles i les senyores Anna Peris i Elvira Coma es distingeixen en els seus papers respectius.

A continuació s'hi estrenà "Ell i Ella", de Josep Lleonard. Sentíem veritable curiositat per veure aquesta obra, ja que és la primera temptativa teatral de Lleonard que s'ha posat a escena. A través, no obstant, de la representació del Teatre Selecte, gairebé no ens n'hem pogut fer càrrec. L'afectació, la lentitud, el fals patetisme i fins sovint l'obscura modulació d'algun dels actors li donaven una tal monotonia, que era impossible de seguir amb atenció. Per fer-ne un judici caldrà esperar, doncs, que l'obra sigui publicada. Potser realment "Ell i Ella" —no ens atrevim a afirmar-ho— és més a propòsit per a la lectura que per a la representació. Hi ha innegables belleses de diàleg, però ens sembla que li manca vitalitat i moviment escènic.

L'obra, que consta de tres quadros i un epíleg, és ben presentada. Sobretot el decorat de l'epíleg—degut, com tots els altres, a Angel Fernàndez—fa molt bon efecte.

D. G.

DE MADRID

DESPRES DE LA PUBLICACIO DE LA NOTA SOBRE ELS PRESSUPOSTOS DE LA DICTADURA

Madrid, 15. — El ministre de Finances ha rebut aquesta nit els periodistes no amagant-los la seva satisfacció per les felicitacions que ha rebut amb motiu de la publicació de la seva nota oficiosa.

—Jo—ha dit—sempre que compleixo amb el meu deure estic satisfet, i més ara en què he donat lloc al país perquè conegui la gravetat de l'estat de l'Hisenda.

Aviat (no puc precisar la data) facilitaré una altra nota respecte a l'estat de la Caixa ferroviària, i posteriorment una altra exposant el descabdellament del pressupost en curs.

Vull que el país—ha acabat dient—sàpiga tota la veritat respecte a l'estat de la Hisenda.

DIFICULTATS PER FER ELECCIONS

Madrid, 15. — La Junta del Cens electoral, en la reunió celebrada avui, ha examinat detingudament el decret de rectificació del Cens.

Aquesta rectificació no pot fer-se, àdhuc abreviant-ne els terminis, com vol el Govern, fins al dia 27 de novembre.

La causa principal d'això és la vigència de l'Estatut Municipal; si ha d'ésser respectat, puix que estableix el vot de les dones i l'arbitri als Ajuntaments.

Com que aquestes qüestions no han estat votades per les Corts, es possible que abans se celebrin les eleccions de diputats que les municipals, amb l'objecte que les Corts resolguin en el cas que el Govern no derogui les dites disposicions dictatorials.

EL DESBORDAMENT DE L'EBRE

Saragossa, 15. — Els pontoners han efectuat nombrosos salvaments de persones amenaçades per la inundació, a Almaçara, Torrealbenis i d'altres poblacions. A Padilla hi ha dues cases inundades.

L'aigua ha arribat a tenir quatre metres d'alçària, i a la nit seguia la crescuda amb caràcter alarmants.

ELS ESPORTS

FUTBOL

UNA NOTA POC ENCERTADA DE LA JUNTA DEL FUTBOL CLUB BARCELONA

No perquè la considerem gens encertada, però simplement a títol d'informació, donem la següent nota oficiosa de la Directiva del Futbol Club Barcelona, que trobem poc a tenor de les circumstàncies que passa el Club:

"El Consell Directiu del Futbol Club Barcelona, enrobustit en la seva autoritat pel vot de confiança que va concedir-li l'Assemblea del dijous passat, i davant la gravetat del moment, per la inqualificable actitud de bon nombre de jugadors dels nostres equips de futbol, ha d'adreçar-se als associats per tal de donar-los plenes garanties que la disciplina serà restablerta i que seran sancionats com cal i amb fermesa els fets atemptatoris a l'esmentada disciplina comesos pels esmentats equipiers. En un afer de tanta transcendència, cal no actuar amb precipitacions, que impedirien escatir com cal les responsabilitats amb la gradació necessària. Per tant, el Consell Directiu s'emprarà, en un marge de temps convenient, a esbrinar el procés seguit en ordre a la projecció de la collectiva disciplina.

Malgrat això, i de moment, el Consell Directiu ha de penyorar amb catorze dies de suspensió de sou els signants de la lletra que li fou tramesa, amb injustícia i incorrecció ben paleses — sanció que per ara no fa extensiva als que sense signar-la apareixen com a tals signants en els periòdics —, tota vegada que per diverses lletres arribades a aquesta Direcció pot dubtar-se de llur adhesió a la protesta i rebellió tan injustificadament exterioritzades.

En les futures sancions el Consell Directiu s'atendrà, més que a les ofenses que li han estat inferides, al perill que per a la vida i glòria del F. C. Barcelona podria representar l'arbitrària i violenta imposició dels que han d'emprar tot llur ordenat esforç a profit del Club i amb subjecció a les autoritats elegides pels associats."

TORNEIG DE LLIGUES

PARTITS PER A AVUI

Primera divisió

A Barcelona
Espanyol - Arenas.
A Bilbao
Athletic - Barcelona.
A Madrid
Madrid - Europa.
A Santander
Racing - R. Unión.
A Donòstia
R. Sociedad - Athletic Madrid.

Segona divisió

A Saragossa
Ibèria - D. Alavés.
A León
Cultural - D. Coruña.
A Sevilla
Sevilla - València.
A Múrcia
Múrcia - S. Gijón.
A Oviedo

TORNEIG D'ELIMINACIÓ

PARTITS PER A AVUI

A Barcelona
Gràcia - Palafrugell.
A Sabadell
Atlètic - Terrassa.

TORNEIG DE "LA RAMBLA"

PARTITS PER A AVUI

A Sabadell
Sabadell - Martinenc.
A Mataró
Iluro - A. Obrers.
A Manresa
Manresa - Santboià.

COPA BARCELONA

PARTIT PER A AVUI

A Badalona
Badalona - Barcelona.

AQUESTA TARDA A LES CORTS RUGBY I FUTBOL

A les tres d'aquesta tarda, dos equips infantils del F. C. Barcelona jugaran un partit de futbol, amistós.

Tot seguit d'acabat en jugaran un de rugby, corresponent al Campionat de Catalunya, els primers equips del Rugby Club Universitari i F. C. Barcelona.

Durant al celebració d'aquest encontre es donaran al públic contínues notícies del partit de Lliga que jugaran a Bilbao els equips de l'Athletic i Barcelona.

L'entrada al camp de Les Corts, aquesta tarda, estarà reservada als socis del F. C. Barcelona i persones per ells invitades i acompanyades a l'entrada.

U. E. DE SANT ANDREU - C. D. EUROPA

Iñesta, Peix, Ibáñez, Iranzo, Carten, Mauricio, Pelisser, Plequer, Miró, Colls i González són els jugadors que formen la selecció del C. D. Europa que ha de jugar al camp andrenenc avui, a les quatre de la tarda, contra el primer equip de la U. E. de Sant Andreu.

La Comissió Esportiva d'aquesta entitat, que amb tan bon encert ha concertat aquest partit, ens anuncia que l'equip vermell adoptarà la següent formació: Palau, López, Soler, Batet, Ferrer, Inglan, Carpio, Besoll, Compatty, Sánchez i Comes.

Posats d'acord aquests dos clubs, arbitrarà l'encontre el collegiat senyor Espelta.

DEL PARTIT ATHLETIC DE BILBAO - BARCELONA

Tal com anunciàvem, ahir, divendres, al matí, sortiren cap a Bilbao els jugadors designats per representar el Barcelona en el partit contra l'Athletic de Bilbao.

Després del manifest que aquests darrers dies ha publicat la premsa hi havia força expectació per constatar si tots els jugadors convocats sortien. Tots sortiren, però fins ara s'han produït dues baixes. La primera fou la de Sastre, que en arribar el comboi que els conduïa a Reus baixà i tornà cap a Barcelona, segons es diu perquè estava indisposat.

Ahir al matí el representant del Barcelona que acompanya l'equip trameté un telefonema a la Directiva notificant que Martí es veuria impossibilitat d'actuar, a causa d'un flemó.

Ahir a la tarda, junt amb el delegat de la Directiva que marxava per presenciar el partit, sortí Font, que jugarà al lloc de Martí.

L'EUROPA A MADRID

Ahir al matí va sortir cap a Madrid, on ha de jugar contra el Madrid, l'equip de l'Europa.

Els jugadors que sortiren foren: Florença, Soligó, Vigueres, Obiols, Laiola, Gàmiz, Ramonzuelo, Bestit, Cros, Escrits i Gironès. De suplents hi van Altés i Mauri. Acompanya *els jugadors* el directiu En Pau Bertran.

El futbol a les comarques

A GAVÀ

Gavà F. C., 2; F. C. Badalona, 1

Gavà. — Diumenge, per a jugar contra el primer local, ens fou presentat l'excellent tercer del Badalona. Cal dir que no defraudà gens. L'encontre fou mogudíssim i abundant en belles jugades, mantenint l'interès fins al darrer moment.

Arbitrà Fulquet. Eren els equips: Gavà: Castélls, Rossich, Jaques, Cristià, Domingo, Navarro, Ros, Cristià, Vila, Soler i Oriol.

Badalona: Martí, Ferrer, Gual, Roca, Vélez, Garcia, Cambias, Garcia, Pedrós, Gómez i Garcia.

Ja a la sortida l'equip foraster, amb ràpides i precises jugades, s'ensenyorí uns moments en el terreny local. Vingué, però, la reacció dels blau-grana locals, i fou en una d'aquelles freqüents incursions als dominis contraris que Domingo, aprofitant una passada retardada, marcà el primer gol gavanenc.

Fou a la segona part, però, que la davantera local donà mostres d'entendre's verament; els perills per a la porta dels blaus es multiplicà, i ja Vila o Soler o bé Ros amb un xut travessat des de l'extrem, formidable, feren destacar encara més la meritíssima tasca de Martí, jovenissim, amb parades que acrediten; no pogué evitar, però, amb tot i la seva estirada, que un xut collocadíssim de Vila li arribés a la xarxa. Això féu doblar els esforços dels badalonins, i Castells hagué d'efectuar algunes arriscadíssimes sortides, amb fortuna. Finalment, els blaus aconseguiren llurs propòsits: Gómez, oportú, aconseguí batre la porta local. L'encontre acabà amb el resultat esmentat de 2 a 1 favorable al Gavà F. C.

A LLAGOSTERA

U. E. Penya "La Nau", 5
U. O. S. A. F. A., 1

Llagostera. — Aquest partit finí amb una gran victòria del color local. Els de la U. O. S. A. F. A., de Blanes, que formen actualment un equip molt potent, foren dominats pels de la Penya, que cada dia van jugant millor.

Els locals jugaren sempre posseïts d'una moral molt envejable. Si alguna distinció cal fer, serà a favor de Clara, que fou l'ànima de l'equip. Grau I, a la línia de mitjos, féu també un bell partit.

Els gols foren marcats per Clara, 4, i Sais, 1, i per la U. O. S. A. F. A., Grau.

Jugaren per la S. A. F. A.: Solay, Boixeda, López, Romero, Manyach, Baltrom, Recio, Maresma, Tartats, Torrent i Grau.

I per la U. E. Penya "La Nau": Prat, Maimí I, Bellvehí, Grau II, Grau I, Oliveres, Joan, Maimí II, Clara, Sais i Tarines.

Arbitrà el senyor Ferran, perfectament bé.

El futbol amateur

PARTIT BENÈFIC

Avui, diumenge, a dos quarts de deu del matí, tindrà lloc al camp del Gràcia F. C. un interessant partit de futbol entre el primer equip de la A. F. "El Barato", reforçat amb valuosos elements, i una forta selecció de jugadors de diversos clubs d'aquesta capital, a benefici del company Daniel Ballot, lesionat en un accident ocorregut el passat gener.

Aquest partit havia de celebrar-se el passat dia 2 del corrent, però hagué de suspendre's, a causa de la pluja.

Per a arbitrar-lo s'ha ofert desinteressadament el collegiat català senyor Rius.

Donada la qualitat dels contendents i el fi benèfic del partit, espera veure's molt concorregut el camp del Gràcia avui al matí.

STUDEBAKER CLUB, 5 F. C. CHRYSLER, 2 (Segons equips)

Dissabte passat els voluntariosos reserves de Studebaker sumaren una nova i brillant victòria a les que porten aconseguides en vèncer l'equip de la seva categoria Chrysler F. C. en un partit molt anivellat, en el qual, després d'ésser-los favorables les primeres fases de l'encontre, en què aconseguiren tres gols, hagueren de sostenir la forta rèplica que els infligiren els minyons del Chrysler, els quals aconseguiren dos gols en pocs moment. La primera part acabà amb el resultat de tres a dos. A la segona part Studebaker assegurà la victòria amb dos gols més, mentre els seus contraris, per indecisió dels seus davanters, no pogueren marcar, malgrat el lleuger domini que exerciren.

RUGBY

Del Campionat de Catalunya, avui jugaran a Les Corts el Barcelona i l'Universitari. Al Sol de Baix, Olímpic i Ateneu. I a Sant Boi, Santboiana i Sans.

La jornada d'avui es presenta bastant interessant, destacant per damunt de tot el match que lliuraran a Les Corts el Barcelona i l'Universitari.

Tot i reconeguent que els estudiants tenen grans probabilitats en la victòria, el fet que aquests hagin de presentar-se amb algunes baixes en l'equip, fa que creguem que el partit ha de decidir-se amb una victòria blaugrana, esperant, però, veure un gran partit per les característiques de joc overt que practiquen ambdós equips.

El partit començarà a dos quarts de cinc de la tarda, tenint cura de l'arbitratge el senyor Cuyàs.

Els equips és probable que s'arrenglerin com segueix:

F. C. Barcelona: Fòich, Witty, Torres, Aguilar, Ducròs, Puigdevall, Isart, Xicota, Fuster, Baiées, Miquel, Rossini, Broggi, Ruiz i Masdeflol.

R. C. Universitari: Vàzquez, Sugranyes, Bol, Sabràs, Millan, Dalés, Oliver, Velasco, Manolof, Guardiola, Barbat, Luque, Farando, Ornat i Giné.

* * *

També es presenta interessant el partit que aquest matí, a les onze, disputaran al Sol de Baix els quinzes de l'Olímpic i de l'Ateneu, i si bé, sobre el paper, sembla que ha de sortir guanyador l'Olímpic, hem de recordar que en el partit corresponent a la primera volta del campionat que lliuraren aquests dos equips, va anar d'un no-res que els atenelstes obtinguessin la victòria.

Es per això que no ens tranyaríem que aquest partit ens donés una sorpresa.

L'arbitratge d'aquest partit anirà a càrrec del senyor Pasqual.

* * *

En un pla secundari es presenta el partit que a Sant Boi han de jugar els primers equips de la U. E. Santboiana i de la U. E. de Sans, puix que de bell antuvi podem donar per guanyadors els propietaris del terreny.

El partit començarà a les quatre de la tarda i l'arbitratge anirà a càrrec del senyor Aleu.

Carnet de l'excursionista

A. d'A. I E. DE L'ESCOLA ABAT OLIVA

Continua oberta a la Biblioteca de l'Agrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliva l'exposició fotogràfica del seu consoci senyor Narcís Costa. Aquesta exposició pot visitar-se tots els dies feiners, de set a nou de la vetlla, i el local social està situat al carrer del Marquès de Santa Anna, número 4 (Sant Gervasi).

L'Agrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliva està preparant per la propera Pasqua Florida una sortida de turisme a Capdella, Camarassa i La Pobla de Segur. A tots els que els interessi la dita excursió, que durarà quatre dies, poden passar per la secretaria de l'Agrupació (Marquès de Santa Anna, 4), de set a nou de la vetlla dels dies feiners, que se'ls donarà tota mena de detalls.

CENTRE EXCURSIONISTA DE SANT GERVASI

En la reunió general que celebrà el Centre Excursionista de Sant Gervasi el diumenge passat, dia 9, quedà constituïda la Junta Directiva de la següent manera:

President, J. Tarragó; vice-president, R. Domènec; secretari, M. Gifra; vice-secretari, J. Barenys; tresorer, A. Gimeno; comptador, J. Vallverdú; bibliotecari, J. Fernàndez, i vocals: M. Abella, T. Elipe, J. Clapera i J. Santmartí.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Secció de Fotografia

Atès que un nombre de socis de la Secció de Fotografia del Centre Excursionista de Catalunya posseeixen aparells de filmació, es constitueix un grup cinematogràfic dintre la mateixa Secció.

El trens especials a La Molina

Aquests trens continuaran circulant els diumenges en la forma anunciada.

Els dies 19 i 25 del corrent mes de març, festes de Sant Josep i de l'Anunciació, no n'hi haurà per trobar-se impossibilitats d'utilitzar-los bon nombre d'excursionistes que desitjaven fer-ho.

Revistes rebudes

"Minerva", portantveu del Centre Excursionista Minerva, corresponent al mes de febrer, insereix el següent sumari:

Propòsits. — Memòria de secretari. — Esmena. — Programa. — Origen de la Boqueria. — Consell Directiu. — Nòtula.

"Mai Enrera", butlletí del C. E. de Gràcia, del mes de gener. Heus-vos ací el seu sumari:

Memòria. — Sant Jordi i Sant Marc, Ariel. — Exposició de dibuixos per En Camil Puig, J. Barrillon. — "Els Amics del Llibre", L. Jordana. — Biblioteca. — Crònica. — Noves. — Programa. — Gravats.

"Butlletí", de l'A. E. Fotogràfica, dels mesos de març-abril, publica el sumari següent:

El I Certamen Fotogràfic del Camp de Tarragona. — El revelat del negatiu. — Expansió de l'Excursionisme, per F. Blasi i Villespinosa. — Susceptibilitat malaltissa, per A. Gelabert i Punsoda. — Crida. — Consultori de l'aficionat. — Nòtules. — Programa. — Gravats.

"Butlletí" de l'A. E. Catalunya, dels mesos de març-abril, amb el següent sumari:

En Joan Navarra, és mort. — Cal fer obra positiva, per Emili Jover. — *Clixé*, de C. Roca. — Una excursió. — Programa. — Catàleg. — Notes.

PILOTA BASCA

FRONTO NOVETATS

Dijous a la nit per primera vegada veiérem jugar els dos saguers que "El Gràfico" de Mèxic havia proclamat com a primer i segon del món. No cal dir que l'expectació entre els nostres aficionats arribà al punt màxim i que la catedral de la pilota petita es veié insuficient per a donar cabuda al nombrós públic que volia presenciar la palestra. En realitat el joc emprat pels quatre contendents fou de la millor factura i per molts dies perdurarà a la memòria de tots els que el presenciaren. La rivalitat entre els dos joves saguers queda al nostre entendre resolta favorablement a Berrondo, el qual en tot moment dominà el seu contrincant i el superà en els aspectes de la lluita. Únicament podem apuntar favorable a Guillermo la colpida que sense dubte és molt més potent que la de Berrondo. Així i tot, tenint en compte que és el primer partit que juguen junts i essent la cinquena actuació de Guillermo, podem dir en el seu descàrrec que Berrondo fins després de set o vuit partits no convencé a ningú, i hi ha alguna collega que fins dubta de la seva classe. La veritable revelació fou Ituarte, que acompanyava a Guillermo; ell sense dubte fou qui resolgué la victòria pel seu bàndol, ja que desplegà un joc totalment desconegut per a nosaltres i que desorientà Larruscain. El dia que debutà aquest jugador recordem que en fer el comentari dèiem que si el que apuntà en aquell encontre es convertia en realitat, sense dubte que el veritable substitut d'Eusebi Erdoza, i després d'haver presenciat l'actuació de dijous, ens atrevim a dir que avui és el primer davanter del quadro de Novetats. Larruscain comença a decaure en aquells darrers encontres que jugà contra Jauristi I i encara no està ni molt menys en plenitud de forma. Ell fou qui perdé major nombre de punts i el causant que Berrondo sortís derrotat d'una palestra que per la volumtat i el joc que desplegà no s'ho mereixia.

JOSEP M. OROMÍ

ELS PARTITS DELS CAMPIONATS DE CATALUNYA

La primera jornada d'aquest Campionat, organitzat per la Unió Catalana de Pilota, que havia de celebrar-se diumenge passat i que per causa de la pluja no pogué tenir efecte, imperiosament ha d'ésser recuperada per no quedar cap data lliure per ajornar-la, ja que el dia *6* d'abril vinent han d'estar proclamats els campions regionals de les diferents especialitats.

Per això el Club Manista, imposant-se un esforç notori, haurà de jugar de campionat per partida doble demà, diumenge.

Al matí, al seu Frontó del carrer d'Amàlia, se celebrarà el partit contra el Club Atano, ajornat diumenge anterior. A la tarda, al Frontó Nacional d'Hospitalet, el propi Club Manista jugarà contra el Club Basc, d'aquella localitat, el partit corresponent a la segona jornada dels esmentats Campionats de Catalunya.

Es, doncs, per al simpàtic Club Manista un dia de veritable prova, ja que els contraris són tots ells d'una gran qualitat.

Per al matí el Club Manista ha completat el programa amb els següents partits entre els seus socis:

Primer partit, a les deu del matí: Muños i Peris, vermells, contra Salvador i Montón, blaus.

Segon partit: Júlvez i Argilés, vermells, contra Pastor i Segalà, blaus.

Tercer partit: Tena i Quiles, vermells, contra Deforre i Castillo, blaus.

Quart partit, del Campionat de Catalunya: Vermells: Almelal i Ríos, del Club Atano.

Blaus: Ballester i Roura, del Club Manista.

PARTITS PER A AVUI AL MATÍ CLUB BASCONIA (FRONTO PRINCIPAL PALACE)

Primer partit, a cistella, entrenament. A les deu del matí: Oliveres-Escudero P., contra Martínez Gil-Viladomiu J.

Segon partit, a pala, de concurs: Iñarra-Hormaeche, contra Aguirreurreta-Iñiguez.

Tercer partit, a cistella, entrenament: Giménez-Arís, contra Berrondo-Tinoré.

Quart partit, a cistella, Campionat de Catalunya. Club Barcelonès contra Club Bascònia: Blas-Camps, contra Recalde-Steegmann.

CICLISME

Aquest matí, al Velòdrom de Sans, s'efectuarà la segona jornada del Torneig Interclubs

Els equips que els hi correspon aquest matí disputar la segona jornada del Torneig Interclubs, són el Barcelona, C. C. Sant Martí, S. C. Català i P. C. Tiberghien, que estaran formats pels següents corredors amb el corresponent número de dorçal:

F. C. Barcelona: Valent, 1; Murall 2; Martret, 3; Espanyol, 4; Marín, 5.
Sprinter: Martret, 3.
C. C. Sant Martí: Costa, 6; Aubalat, 7; Ortega, 8; Puigdomènech, 9; Borràs, 10.
Sprinter: Costa, 6.
S. C. Català: Capdevila, 11; Prats, 12; Membrado, 13; Plana, 14; Camafies, 15.
Sprinter: Prats, 12.
P. C. Tiberghien: Ruiz, 16; Castel, 17; Izquierdo, 18; Belda, 19; Astor, 20.
Sprinter: Astor, 20.

Per al càrrec de jutge-àrbitre han estat designats els entusiastes i intelligents aficionats: Esteve Martí, per a l'encontre S. C. Català-P. C. Tiberghien, i Marius Barbé per al F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí. Actuaran de comissaris els senyors Viladomice, Siscart, Estrems i Mas.

L'ordre del programa és el següent:

Primera part. — 1. Carrera a la italiana, entre S. C. Català-P. C. Tiberghien.
2. Primera mànega de velocitat, F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí.
3. Primera mànega de velocitat, S. C. Català-P. C. Tiberghien.
4. Persecució australiana, S. C. Català-P. C. Tiberghien.
5. Persecució per equips, F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí.
6. Carrera 60 voltes amb puntuació individual, S. C. Català-P. C. Tiberghien.

Segona part. — 1. Italiana, F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí.
2. Velocitat, S. C. Català-P. C. Tiberghien.
3. Velocitat, F. C. Barcelona-C. S. Sant Martí.
4. Australiana, F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí.
5. Persecució, S. C. Català-P. C. Tiberghien.
6. Individual, R. C. Barcelona-C. C. Sant Martí.

Els desempats de velocitat, si es produeixen, es disputaran després de la persecució per equips.

Les carreres començaran a dos quarts d'onze del matí, i els corredors hauran d'ésser-hi mitja hora abans per tal de signar la fulla de sortida i recollir el dorçal.

Els socis de les entitats inscrites en el torneig gaudiran d'una bonificació del 50 per 100 en el preu de les entrades.

FRONTO NOVETATS
Aquesta nit
Gabriel - Guillermo
contra
Larruscain - Gómez

ATLETISME

EL FESTIVAL DE VILASSAR

El festival poli-esportiu que el dia de Sant Josep se celebrarà a Vilassar de Mar serà el primer que oficialment hi prenguin part senyoretes. Tots els seus resultats, per inferiors que de moment semblin, seran homologats com a rècords de Catalunya i d'Espanya, dons els que fins ara han aconseguit les senyoretes madrilenys han estat en camp tancat i sense la presència dels elements federatius reglamentaris.

* * *

Els organitzadors han rebut diferents premis, entre els quals destaquen dues magnífiques copes, una ofrenada per l'actual Ajuntament popular per a lliurar al vencedor total del "Pentathlon", i una altra de la Junta del círcol local per a l'entitat que tingui tres atletes millor puntuats. Artístiques medalles seran lliurades als guanyadors de cadascuna de les cinc proves i a totes les senyoretes participants com a record de la festa.

Són molts els clubs que ja han tramès la seva inscripció per tal de facilitar el treball dels organitzadors, per la qual es pot veure que una bona part dels millors atletes catalans faran acte de presència.

El "Pentathlon" consta de les següents proves: salt de llargària, llançament del javelot; 200 metres llisos, llançament del disc i 1.500 metres llisos. No es faran eliminatòries i les classificacions de les carreres seran fetes al cronòmetre.

Per tal d'homologar reglamentàriament aquest concurs i totes les altres proves masculines i femenines hom ha sollicitat el concurs dels elements federatius, perquè no sigui endebades l'esforç ocasionat pels vencedors.

El festival es començarà a les quatre en punt. Surten trens de l'estació de França a les tres i a les quatre.

LA V VOLTA A BARCELONA A PEU DE LA NOVA GERMANOR

L'entitat Nova Germanor recorda a tots els círcols que vulguin participar en la carrera que té anunciada per al dia 30 del corrent, a les onze del matí, que han de subjectar-se a totes aquelles instruccions que predisposa la Federació Catalana d'Atletisme per a aquesta classe de proves, o sigui que els atletes pertanyents a les categories de seniors i juniors hauran de posseir la llicència d'aficionat estesa per la Confederació Espanyola d'Atletisme, la qual queden exceptuats de posseir-la els inscrits com a debutants.

Les inscripcions hauran de formalitzar-se per escrit a l'estatge social de l'entitat organitzadora, Aribau, 21, interior, o bé a la Federació Catalana d'Atletisme.

ACABA DE SORTIR:

PEL PAIS DELS FJORDS

Viatge per Noruega
per
P. GABARRO GARCIA
Pròleg de Lluís Nicolau d'Olwer
Un volum illustrat amb més de 60 fotografies
Preu: 5 pessetes
Administració i venda:
LLIBRERIA CATALONIA
Plaça de Catalunya, número 17.—BARCELONA

AVIACIÓ

ELS VOLS D'AVUI I DE DIMECRES A L'AEROPORT

Com de costum, avui i dimecres, diada de Sant Josep, a l'aeroport se celebraran les reunions aeronàutiques que tots els dies festius tenen lloc.

Els concorrents al nostre primer aeròdrom que, a més de visitar les installacions de l'Aeronàutica Naval i els grans trimotors del servei regular Barcelona-Madrid-Sevilla, vulguin fer algun vol, podran satisfer llur desig inscrivint-se al camp mateix.

Els dos dies els autòmnibus pel públic sortiran de la Plaça de Catalunya, davant l'estació de Sarrià, entre dos quarts de deu i les deu del matí, i a les tres de la tarda.

EL MOVIMENT A L'AEROPORT

Del dia 7 al 13 del corrent, el moviment de l'aeroport ha estat el següent:

Línia Madrid-Barcelona

Sortides i arribades d'avions: 6. Passatgers: 52. Mercaderies: 598 kgs.

Malgrat el vent fuiós d'aquests darrers dies, el servei aeri entre la nostra ciutat i Madrid no ha tingut d'ésser interromput.

Línia Marsella-Barcelona

Sortides i arribades d'avions: 9. Passatgers: 28. Mercaderies: 1.753 kg.

L'afluència de passatgers ha estat en aquesta línia més gran que de costum, i això ha obligat a establir un servei extraordinari, el qual ha funcionat amb regularitat perfecta malgrat les inclemències atmosfèriques.

Servei turístic de vols

Baptismes de l'aire: 11. Vols de turisme: 5. Vols diversos: 17.

Ha obtingut el
GRAN PREMI
la més alta recompensa en l'EXPOSICIO INTERNACIONAL DE BARCELONA 1929

Diputació

MENTRE EL SENYOR MILÀ I CAMPS DESPENIA MILERS DE DUROS EN QUINES, VAIXELLES I UNIFORMES LLAMPANTS, PER ALS DEMENTS NO HI HAVIA LLOC ON ESTATJAR-LOS

El vice-president de la Diputació, acompanyat del ponent de Beneficència, senyor Bastardes, i de l'arquitecte dels serveis municipals, senyor Rubió, ha visitat l'edifici existent a la Rabassada, que en una meitat posseeixen les Cases de Caritat i de Maternitat, i que els fou llegat pel propietari que el va construir, per veure si és possible d'installar-hi provisionalment alguns asilats que resolguin el conflicte de la manca de llocs de reclusió.

Amb el mateix objecte van conferenciar amb el senyor comte de Güell el dit ponent de Beneficència i l'inspector del Servei de Dements de la Diputació, doctor Busquet.

No és possible que mentre la Diputació ha actuat amb gran esplendidesa i hagi estat installada amb un luxe inapropiat, hi hagi 150 dements apilotats a l'Asil del Parc o retinguts difícilment en llurs cases en espera de torn per a ésser reclosos.

La Mancomunitat, que actuava amb severa austeritat — el senyor De Riba en fou justament el darrer ponent de Beneficència — resolia el problema entre els diferents Manicomis a Catalunya, però preveient la progressió ascendent de les dolences mentals, va comprar la finca "Torribera", de Santa Coloma de Gramanet, va iniciar els treballs de la Clínica Mental, que encara no és utilitzable i que és indispensable utilitzar tot seguit en la part que es pugui, per la qual cosa el ponent de Beneficència, senyor Bastardas, i el doctor Busquet estudien el pla a seguir, però és precís, àdhuc amb el criteri d'economies de la present Diputació, anunciar la subhasta de les obres que falten.

Aprofitant l'edifici de la Rabassada, que fa set anys que està deshabitat, però en molt bon estat de conservació, dintre de poc pot ésser alleujat el problema actual.

La Comissió provincial, junt amb el president, cas de trobar-se restablert, visitarà la Clínica Mental demà, dilluns, a la tarda, per a examinar l'estat de les obres.

EL PRESIDENT NO HA DE VEURE PER RES EL NUNCI

Pel secretari particular del senyor Maluquer i Viladot, ahir va ésser facilitada la següent nota:

"No és cert que el senyor Maluquer i Viladot, president de la Diputació, es proposi, en tornar a Madrid, visitar el Nunci per a ver-se portaveu dels catòlics catalans, per tal d'obtenir determinades rectificacions, com diu "El Matí" d'avui.

El senyor Maluquer i Viladot no pot fer altra cosa que actuar de la manera que les obligacions del seu càrrec imposen."

EL SENYOR MALUQUER ESTÀ MOLT MILLOR

El senyor Maluquer es troba molt millorat.

Avui, probablement, reprendrà la seva vida normal.

CINEMA

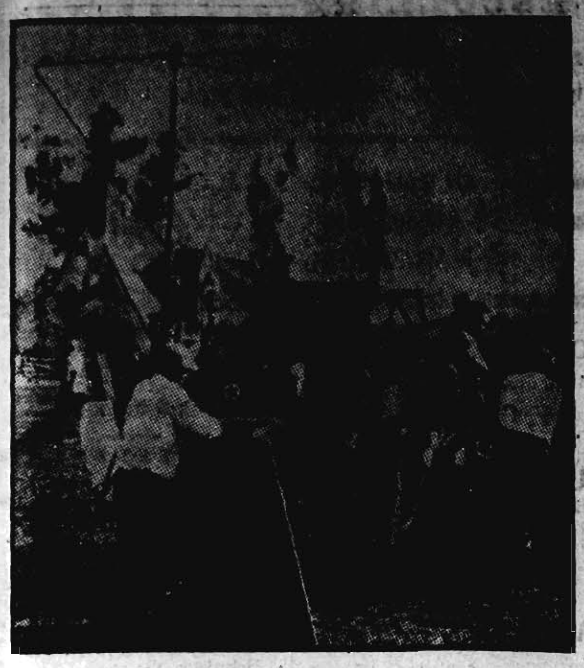

Com es pren el soroll dels avions. El micròfon ve damunt mateix dels aparells en una escena del film de Ruddy Rogers "Young Eagles". L'actor es troba al centre, a la dreta del s

CINEMA AMATEUR

Els subtítols a les pel·lícules de viatges, esport i noticies

(Continuació)

Encara que en els films de viatges, per similitud de la matèria o per conveniència, s'hi incloguin sovint vistes de belleses naturals i ja que seria convenient d'editar les dues menes de films separadament, parlarem d'aquests films com si fossin editats amb l'únic propòsit d'explicar l'argument d'un viatge.

En escriure els títols dels films de viatge el fet que els redacten per l'entreteniment d'un públic continua amb tota la seva eficàcia i cal emprendre la tasca des d'aquest punt de vista. Us posareu, doncs, tant com sigui possible, com a un membre del públic.

Considerarem primer un film d'un curt viatge per la contrada. Desitjareu segurament presentar un resum de l'itinerari en els títols. Immediatament ens trobem amb la mateixa dificultat de la qual tractarem en parlar dels films de paisatges, que és de retolar les escenes amb una o dues paraules sense interès, especialment els noms de les poblacions visitades. Aquests rètols, insípids, produeixen un efecte d'incoherència damunt tot el film. El primer pas per millorar-los és de considerar acuradament que no hi ha absoluta necessitat de consignar el nom de la població. Sovint les escenes són tan curtes que el títol no dóna al públic altra idea del lloc sinó que hi haveu passat; en canvi serà bo d'anomenar la localitat quan d'ella n'heu tret algunes escenes interessants. Atnuc en aquest cas, però, s'evitarà de donar el nom de la població sol, sinó afegir-hi informació addicional.

Heus ací alguns exemples, bons i dolents: "Barcelona, 1929" és l'exemple més horrible, puix que no és més que una etiqueta amb una data i res més. Dateu les capses dels rotlles i reserveu els espais del títol per quelcom de major interès. El millor títol, naturalment, serà el que es basi en les escenes preses, per exemple, "A través del port de Barcelona", o bé algun que individualitzi, com "No tan pintoresc com en la realitat, però més net i més artistic", posat abans d'unes vistes del Poble Espanyol de l'Exposició.

El títol "Martorell, on dinarem" és un altre exemple dolent; el fet de cinar a Martorell no té cap importància i no val la pena de recordar-lo; en canvi "El vent passa acanalat pels carrers de Port-Bou", no solament té més interès, sinó que estimula la imaginació dels que el llegeixen. El títol "La tomba de Balmes. Balmes és enterrat ací" es ple de redundància i sense interès.

En posar títols als films de viatges i en els de paisatge, ens trobem sempre amb la temptació de barrejar-hi elements personals i aleshores apareixen títols com "La tia Lluisa i la font de Sant Jordi a la Generalitat" o "L'oncle Pere amb Pedra-Forca al fons". Es probable que la major part del vostre públic reconegui els vostres parents i aleshores és innecessari dirne el nom. Si el film és de persones la cosa és diferent, però si és un film de viatge que es projecta davant d'amics i de convidats ocasionals, aquests títols són molt dolents. Sempre que podreu féu sortir amics i parents en les pellicules d'excursions. L'element humà fa sempre més interessants les escenes i la presència del moviment hi ajuda també; però no els féu sortir indegudament en els títols. Ells ja l'hi reconeixeran, vosaltres ja els coneixeu, i si és necessari, podeu dir de paraula qui són al vostre públic.

L'ús de mapes en els films de viatges es justifica només quan es fa un film d'un territori poc visitat o bé d'un interès científic o instructiu. Quasi tot el públic que rebreu familiarment a casa vostra coneixerà la contrada que haveu filmat, sinó per haver-hi estat personalment, a través dels llibres, noticiaris cinematogràfics o altres fonts. Els títols detallats amb itinerària, els que donen el nom de cada població, castell o ermita, o bé els mapes animats d'Europa o d'altres llocs, no faran altra cosa que cansar el públic amb una lectura forçada. Sempre hi ha el perill de portar massa lluny aquesta qüestió dels títols perquè, acabats d'arribar del viatge i plens d'entusiasme i d'impressions fortes, volem fixar-ho tot sense deixar escapar res i provem de fixar-ho en els títols fent llistes de ciutats i llocs visitats com en una mena de crònica cultural.

Però això fa malbé la mateixa bona intenció; és molt millor de presentar la pròpia personalitat en aquests títols i expressar els propis sentiments per la bellesa o la història dels llocs visitats. Aleshores és quan el posar títols és una bona distracció i aquests són molt més interessants tant per a l'autor com per al públic. Un amateur (mericà, Chaplain Raymond C. Knox, ha posat el títols "On les llegendes de les muses semblen veritat", per una sèrie presa a Atenes; "En la calitja i el fum del Vesubi" per escenes de Nàpols, i "Constantinoble voltada de les seves boires matinals", per una entrada de bon matí en aquell port. Aquests títols estimulen la imaginació i reflecteixen la personalitat de l'escriptor.

(Continuarà)

AVUI
darrer dia, als SALONS
Kursaal-Catalunya
de
EGOISMO
EGOISMO
EGOISMO
14 - Projeccions - 14 - Plens - 14
EXIT de Cinematogràfica Almira

NOTES OFICIOSES

PARIS I RIALTO

Demà, dilluns, tindrà lloc en aquests afavorits salons la presentació de la deliciosa ingènua Kate de Nagy, artista cridada a conquerir una ràpida popularitat, com a protagonista de la formosa producció "Los fugitivos".

Es aquesta una comèdia lleugera, a la qual presten interès algunes pinzellades sentimentals, un assumpte pregonament humà, encara que l'amenitat del seu descabdellament li tregui transcendència i li afegeix escalf vital.

Kate de Nagy realitza una perfecta creació, i la secunden Vivian Gibson, Jean Dax i el simpàtic galan H. Brausewetter.

ELS GRANS EXITS DEL CINEMA SONOR

En el curs d'una entrevista celebrada per un periodista de Los Angeles amb Mr. Carl Laemmle, president d ela Universal Pictures Corporation, el magne productor va afirmar que l'argument és el més important a una pellícula, i va afegir en ajut de les seves afirmacions:

—Sé que moltíssimes pellícules, basades en bons arguments i sense estrella ni astre de renom, que han triomfat per tot el món. En canvi, no conec una sola cinta interpretada per artistes de fama, però amb argument fluix, que no hagi resultat un fracàs.

En realitat, Mr. Laemmle ha estat sempre conseqüent amb aquest criteri; ell va ésser qui portà a la pantalla les més famoses obres de la literatura amb èxit extraordinari. Ara la Universal acaba de llançar al públic una nova super-producció que aviat s'estrenarà a Espanya, titulada "Broadway".

"Broadway" és un drama realista gairebé fantàstic. En aquest sentit recorda certs aspectes del realisme literari d'alguns novelistes russos; e del torturat autor de "Los Hermanos Karamazoff", sobretot, ancara que en realitat, com obra d'art, "Broadway" pertenein a una escola molt més moderada i es descabdella dins d'un ambient de riquesa que no ha somniat ni tan sols Dostoyusky.

Especialment, en la pellícula tot és esplendorós i molt d'época actual i en alguns casos futurista. La manía de faust, disipació i infantil bogeria que domina a la humanitat, i que l'arrastra a vegades al crim, brinden emotivitat i profund gust dramàtic a l'obra.

Però, a part del mèrit extraordinari de l'argument, "Broadway" compta amb un repart brillant al que figuren estrelles de primera magnitud, tals com Evelyn Brent, Glenn Tryon, Merna Kennedy, Robert Ellys i Otis Marlan. A més, els chors que figuren a ella han estat seleccionats entre els millors que actuen als teatres de Nova York, Xicago i Los Angeles.

Moltes escenes, les més luxoses, han estat fotografiades per mitjà d'un procés especial de tecnicolor, que fa pensar en quelcom maravillós i fantàstic.

LAURA LA PLANTE NO ES DIVORCIA

Contra el que s'ha vingut afirmant reiteradament, no és cert que Laura La Plante, la simpàtica estrella de la Universal, pensa divorciar-se. Ella mateixa acabà de desmentir-ho categòricament, i afirma que no li queda temps de renyir amb el seu espòs, després de l'incessant treball, que distribueix equitativament entre la pantalla i la

LA MUSICA EN DISC

"Le Sacre du printemps", per l'Orquestra Simfònica de París i Igor Strawinsky, en discos "Regal" (D 15213 a 15217).

La impressió fonogràfica del "Sacre du Printemps" al costat de la realitzada amb "Petrouchka", és un esdeveniment per als discòfils i els musicòfils, que veuen en aquesta obra de Stransvinski el punt de màxima altura en l'evolució musical de l'avant-guerra. ¿Qui gosaria senyalar en la producció posterior una obra que hagi influit amb més força en la generació darrera? El "Sacre" és ara una obra modèlica, i Strawinsky amb la seva clenxa cirada i el seu monocle ja és gairebé un clàssic de la música. Les seves darreres obres — com una detonació violenta — fan un agre enrenou, però les compreses entre la simfonia i el "Sacre" ja són incorporades al repertori oficial.

Es un document inestimable la versió — recollida per la cera ta nfidelment com ho faria un notari — d'una obra de Strawinsky, tal com ell vol que arribi a les oides de la posteritat. Heu-vos ací un avantatge que de poc temps ençà s'ofereix als nostres compositors i als mestres directors. Si el fonògraf s'hagués inventat dos segles abans, podríem ara estalviar-nos més d'una execució enlluernadora i trepidant de la "Cinquena Simfonia"; alguns *asos* de la batuta no tindrien altre remei que sotmetre els seus moviments a una mena de llei de gravitació que estaria calculada i fixada per sempre més en el disc. Podríem judicar amb més certesa de moltes interpretacions personals, i la paraula *estil* en música tindria un sentit que ara no té.

En el cas del "Sacre du Printemps", la seva impressió fonogràfica ve a destruir d'una manera definitiva la llegenda amb què l'havien embolcallada—com una negríssima i densa fumera — alguns critics que s'esveraven en sentir allò que ells anomenaven caos musical. I entre nosaltres, que anem en aquest ram amb uns quinquennis de retard, no cal dir com aquella obra motivà tres anys enrera un seguit d'errors que ara l'audició en disc podria corregir; perquè la impressió dominant és la fàcil percepció de la musicalitat del "Sacre". Per què?

En primer terme perquè Strawinsky disposa, per a la impressió fonogràfica, d'una orquestra magníficament disciplinada. La complexitat de la composició instrumental i l'intrincament i variació de motius no són obstacle perquè, sota la batuta de l'autor, cada instrument intervingui, en el seu moment, amb una precisió absoluta. I en segon lloc perquè la interpretació que dóna Strawinsky a les seves obres és tan personal com elles. Es precís, dur, d'una energia incomparable. Imposa violentment el ritme als seus instrumentistes. Arriba així a una igualtat d'accentuació i de moviment, sostinguda en les execucions successives d'una mateixa obra. Fa la impressió d'una exactesa mecànica, qualitat que augmenta la valor documental dels discos que impressiona.

També cal tenir en compte, que la instrumentació de Strawinsky es distingeix per l'ús de timbres instrumentals purs. Cerca l'efecte caloristic dels contrastos, de les oposicions ben acusades. D'aquí la impressió de cruesa que dóna a l'oida poc avesada a la percepció d'aquest estil polifònic. Algú ha dit de la música de Strawinsky que no podia evocar-se amb sensacions visuals, com si fos una música pura, neta de tot pòsit romàntic, despullada de tota deixalla impressionista. I per això una obra com el "Sacre" ha pogut traduir-se visualment en dues composicions coreogràfiques tan diverses com la de Nijinski i la de Mossine. Si l'un s'esforçarà a reconstituir un ambient, l'altre el suprimia per a enquadrar els moviments dels ballarins en una rigidesa de ninots mecànica.

En la impressió d'una obra com el "Sacre" és on es fa sensible el miracle del gramófon. En unificar els timbres i reduir els contrastos i oposicions, apareix la construcció musical neta i definida a través dels instruments, com si la instrumentació es fés per grups de violins, de cellos o de clarinets i no per timbres pura.

Strawinsky ha procurat, abans que altra cosa, que el disc traduís amb la màxima nitidesa la claredat de la seva música. No creieu que en posar el disc sota l'agulla del diafragma sentireu una formidable conjunció de sonoritat, amb les estridències del metall i amb contundents efectes de percussió. La partitura del "Sacre" no s'adapta a una reproducció *orquestral*, amb un efecte semblant al que us donaria en una sala de concert. Pierre Monteux, un dels millors interpretadors de l'obra de Strawinsky, va proposar-s'ho (discos "gramophon") però la seva versió fonogràfica va resultar confusa, per ofegar-se una timbres amb els altres.

Aquests discos que ha editat "Regal" són d'una sonoritat atenuada, que permet de seguir la trama de la instrumentació millor que en una audició directa. Per accentuar el so cal disposar d'un aparell elèctric d'amplificació graduable. El fragment de realització *més perfecta* és el de la introducció de la segona part i l'escena del sacrifici. En el fragment de la dansa sacra, una de les pàgines més difícils de la música moderna, l'efecte és d'una admirable justesa.

Cal felicitar a "Regal", filial de "Columbia", per haver editat aquest poema de la Rússia pagana, aquesta obra de Strawinsky que tanca un període en l'exhibició del seu art extraordinari. Abans de desprendre's dels elements raciais, Strawinsky volgué descriure amb una abassegadora amplitud polifònica l'esperit primitiu de la seva terra. No és una vida individual sinó el batec d'una multitud moguda per un terror sagrat, amb l'exaltació mística i el deliri dels sacrificis de les religions i els pobles que neixen. Potser, si sovint es retien al seu autor la qualitat de fer una música pura i objectiva, caldria remarcar en el "Sacre du Printemps" les senyals acusades d'una visió interior, d'un impuls líric, és a dir, d'un subjectivisme innegable. Si escolteu aquesta sèrie de discos potser ens donareu la raó, i per poc que cloqueu els ulls veureu definir-se en l'ombra la silueta àgil del músic rus, ondulant com un signe d'interrogació, enèrgic i precís en el seu frac negre, amb la cara allargada entre el coll d'ales lluents i amb un ull verd, de reflexos grisos d'aiguamarina rera el vidre del monocle.

DISCOFIL

Esmalts i esmalteria

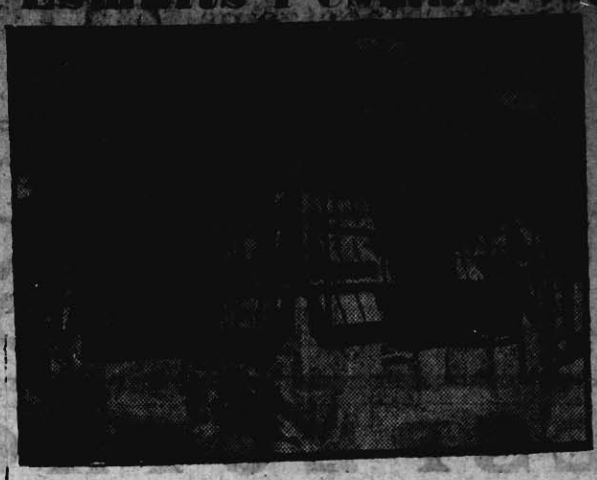

Molt ha sorprès el públic la inauguració de la nova botiga d'esmalts i ensenyes que el senyor Francesc Llasuy ha obert a la Plaça de la Universitat, 11, cantonada a la Ronda de la Universitat, número 1.

Aquesta és la primera botiga d'aquest gènere que existeix a Barcelona. Fins avui, es creia que solament l'estranger podia produir treballs a l'esmalt, però hem de rectificar el nostre criteri davant l'evidència: les vitrines i mostradora de la casa Llasuy ens demostren que no és pas necessari recórrer a l'estranger per a obtenir tota mena de treballs a l'esmalt, puix que aquesta casa ens els ofereix amb l'avantatge de què ha sabut harmonitzar el bon gust amb la màxima economia en els seus preus.

En les vuit vitrines d'aquest nou establiment estan exposades les ensenyes de gairebé tots els Clubs de futbol, marques d'automòbils, ensenyes reclam de diverses i importants cases comercials de la nostra ciutat, així com tota mena d'objectes de bisuteria.

En resum: dóna la impressió d'una casa que, si bé es dóna a conèixer públicament tot just ara, no era desconeguda pels principals comerciants de Barcelona.

Es important saber que tots els treballs que exposa i vensón fabricació de la casa, la qual té la fàbrica a Barcelona, Plaça de Comes, 1 (Les Corts).

El senyor Llasuy és persona perita en l'art de l'esmalt i el domina a la perfecció. De molt jove, i un cop dominà el dibuix artístic i lineal, es dedicà de ple a l'art de l'esmalteria, i afavorit per certes circumstàncies es traslladà a l'Argentina, on fundà, a Buenos Aires, una fàbrica de rètols esmaltats (plaques esmaltades). Després fou contractat a Montevideo (Uruguay) per assessorar una fàbrica que s'havia fundat, la raó social de la qual era Belloso Talamoni i Companyia.

Fou sollicitat després per l'Escola Nacional d'Arts i Oficis com a professor del seu art.

Des de 1916 és a Barcelona, la seva ciutat natal, i des d'aquesta mateixa data és fundador i cap tècnic de la Secció d'Esmalteria Industrial de la Gran Fàbrica S. A. Girbau, i hem tingut ocasió d'admirar els seus treballs industrials, i podem confessar que fins ara no haviem vist tanta varietat de jaspejats i colors esmaltats sobre ferro fos corrent.

A part de tota contrastació queda la *fabricació* d'Esmalteria Artística Mercantilitzada, com l'anomena el senyor Llasuy, donant la impressió de conjunt que domina perfectament les seves especialitats, i que ha aconseguit per procediments mecànics, i alguns de la seva invenció, fer produccions per a satisfer totes les exigencies a l'engròs.

El senyor Llasuy lamenta la confusió que, tractant-se d'esmalteria, fa el públic entre els esmalts al foc i els vernissos i pintures dits esmalts, pel sol fet de tenir aquestes l'aparent i interina brillantor dels esmalts al foc. Es plany, també, del poc que aquest art s'ensenya en les nostres Escoles d'Arts i Oficis.

No cal dir com desitgem que el nou establiment obtingui l'èxit més falaguer.

Les Sardanes

CARNET D'AUDICIONS PER A AVUI

Al matí:

Foment de la Sardana de Barcelona. Plaça de la Cascada del Parc. Cobla La Principal Barcelonina.

Programa:

"Entre ginestes", Claudi Soler; "Lluny de la Pàtria", Casademont; "Romàntica", Molins; "Polsim d'or", Serra; "Capvesprada", Grtaoós; "L'hereu Vilosa", Gravalosa.

Montjuïs, a l'esplanada de dalt de tot del funicular. Cobla Barcelona.

Agrupació Sardanista de Sant Gervasi. Plaça de la Bonanova. Cobla Empòrium.

Programa:

"Nadal", Botey; "La sureda fosca", Bonaterra; "Dintre el bosc", Pérez Moya; "Merconeta", Bou; "Florida", Pujol; "Ponzellina", Saderra.

Foment de la Sardana de Montcada. Al pati de les Escoles Cristianes. Cobla La Principal del Vallès.

Programa:

"Gelosia", Estela; "Banyolina", Saderra; "Barcelonina gentil", Sans; "La plaça del firal", Vicents; "Dansant balets", Subirà; "Cantant la festa", Rimbau.

Terrassa. — Circol Egareno (organitzada pel Foment de la Sardana de Terrassa). Cobla La Principal de Terrassa.

A la tarda:

Foment de la Sardana de Barcelona. Ateneu Democràtic del Poble Nou. Cobla Empòrium.

Programa:

"Les nenes de l'Amigó", Duran; "Llicorella", Garreta; "A les noies de Farnés", Moner; "Encantament", Blanch; "Festa alegre", Casademont; "Soc gironina", Baró.

Ateneu Obrer Martinenc. Ballada organitzada per la Joventut Sardanista Pep Ventura i Agrupació Cultural Atlàntida. Cobla La Principal Barcelonina.

Grup Reinaxement. Tapioles, número 2. Cobla Barcelona Albert Martí.

Agrupació Sardanista de Barcelona. Cobla Nova Catalònia.

Sabadell.—Amics de la Sardana. Plaça Major. Cobla La Pirncipal de Terrassa.

A la nit:

Orfeó Gracienc. Cobla Barcelona.

Agrupació Sardanista de Barcelona. Cobla Popular.

Centre Cultural Sardanista de Barcelona. Muntaner, 4 (Sala Empòrium). Cobl aBracelona Albert Martí.

Ja és imminent!!!
l'estrena al
Coliseum
El desfile del amor
Maurice Chevalier i Jeanette Mac Donald

VEUREU
ESCOLTAREU
FILM SONOR PARAMOUNT

KATE DE NAGY - KATE DE NAGY
KATE DE NAGY
l'artista que conquerirà una ràpida popularitat, és la ideal protagonista de la bella producció
Los fugitivos
on apareixen també Vivian Gibson i Jean Dax, dos ferms valors del lleng blanc
SELECCIO IRIS GAUMONT
Aneu-la a veure DEMA, DILLUNS, als salons
París i Rialto

Grans Magatzems
Carrer de Casp, números 1 i 19
(davant del Teatre)

TIVOLI

FABRICACIO PROPIA — A L'ENGROS I AL DETALL

Present del DILLUNS, dia 17 de març
A ESCOLLIR
Mitja dotzena de mocadors, de senyor, per 3'00 ptes.
Mitja dotzena de mocadors, de senyora, per 1'90 ptes.

CAMISERIA
MOCADORS
TOVALLOLES
JOCS DE LLIT

Tota mena d'articles propis per a presents pràctics de

SANT JOSEP

els trobareu en aquests MAGATZEMS

JOCS DE CAMISA I PANTALON
VANOVES
EDREDONS

CADA DIA PRESENT DE GLOBUS ALS NENS

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
COMPANYIA CATALANA
Direcció: [illegible]

A dos quarts de quatre. L'obra mestra d'en Folch i Torres,
LA VENTAFOCS
A tres quarts de sis, i nit, a les deu, a riure, a riure:
PARENTS, AMICS I CONEGUTS
4 actes de gran broma, de M. Duran, de València.
Dimecres, festa de Sant Josep. Magnífics programes. A dos quarts de quatre, darrera representació de
LA VENTAFOCS
A tres quarts de sis, i nit. Programa Rossinyol. L'exitàs
[illegible]
i reestrena del sainet del mestre, molts anys no es representà,
A CAL ANTIQUARI
Divendres, En Folch i Pagès estrena
VIVIM A LES PALPENTES
tres actes de comèdia.
Es despatxa a Comptaduria.

GRAN TEATRE LICEU
Aquesta tarda, a un quart de sis. Segona de propietat i abonament a tardes. Darrera audició de l'Oratori escenificat en tres parts, música del Reverend Pare Massana, JAVIER. Hi prendran part solistes, solcrs, Orfeó. Nou decoracions noves. Dijous: darrer Concert de la temporada, sota la direcció de l'eminent mestre MOWINCKEL, amb la cooperació del famós tenor Erling KROG.
Es despatxa a comptaduria.

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA DRAMATICA
RICARD CALVO

Avui, diumenge, tarda, a un quart de sis. El drama en quatre jornades, en vers, d'Eduard Marquina,
EN FLANDES SE HA PUESTO EL SOL
Nit, a un quart d'onze. El drama en cinc actes, de Pedro Calderón de la Barca,
LA VIDA ES SUEÑO
Demà, dilluns, tarda: La vida es sueño. Nit: Reinar después de morir.

VOLEU RIURE?
Avui, tarda i nit, al Novetats
PARENTS, AMICS I CONEGUTS

TEATRE CATALA ROMEA
Companyia VILA - DAVI
Avui, diumenge, tarda, a les 3'30. Teatre d'infants: LA PRINCESA BLANCANEU. A les 5'45 i 10 nit. Darreres representacions en festiu del sorollós èxit
VERA MIRZEWA
Demà, tarda, VERA MIRZEWA, a preus populars. Nit. Benefici Ventayols: i úniques representacions.
Dimarts i dimecres, tarda i nit, L'ARLESIANA. Divendres, LA DOLOROSA. Es despatxa a Comptaduria.

!! COLISEU POMPEIA !!
Travessera, 10. Telèfon 73[illegible]
COMPANYIA PUJOL-FORNAGUERA
Avui, tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'30:
NIT UNICA
TORTOSA Y SOLER

POUS I PAGES
estrena divendres al Novetats la comèdia
VIVIM A LES PALPENTES

Gran Teatre Espanyol
Companyia de vodevil i grans espectacles de JOSEP SANTPERE. Primers actors i directors: Josep Santpere i Alexandre Nolla. Primera actriu: Maria Fortuny
Avui, diumenge, tarda, a les 4'15, i nit, a les deu:
El procés de Mary Dugan
Es innocent o culpable?

TEATRE POLIORAMA
Companyia còmica Sepúlveda i Mora
Avui, diumenge, grans funcions. Tarda, a dos quarts de quatre:
SIXTO SEXTO
A les sis, i nit, a un quart d'onze,
¡ATREVETE, SUSANA!

OLYMPIA
Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a un quart d'onze. Exit immens de
GOLDEN DANCER
amb el seu fantàstic BANY D'OR. Unic al món. Formidable conjunt d'atraccions. Demà, dilluns, GRAN FUNCIO.
Al cafè: Consumacions selectes. Presents als consumidors. Concerts escollits. Vermouts amb extensa varia de "tapas".

TEATRE NOU
Gran companyia de sarsuela castellana i catalana de C. CAMARASA SORT sota la direcció de JOSEP LLIMONA i MARTINEZ VALLS en la qual figura el notable tenor JOAN ROSSICH
Avui, tarda, a les 3'45. La divertida sarsuela en un acte KI-KI-KI i l'èxit monumental de la temporada:
LA LEGIO D'HONOR
pel tenor JOAN BARRADES.
Nit, a les deu: ENRIQUE QUIERE UN HIJO i
LA LEGIO D'HONOR,
pel tenor JOAN ROSSICH
OVACIONS CONTINUES
Demà, tarda, preus populars: EL BARQUILLERO, MOLINOS DE VIENTO i KI-KI-KI. Nit, debut del notable tenor ADOLF SIRVENT amb l'èxit del dia: LA LEGIO D'HONOR.

NOVETATS
Avui, tarda i nit,
PARENTS, AMICS I CONEGUTS
Tres hores de rialla contínua

ROMEA - Avui, tarda i nit
VERA MIRZEWA
Darreres representacions en dia festiu

TEATRE TALIA
Companyia de vodevil i teatre modern
Primera actriu: Mercè Nicolau. Director: M. Salvat. Primeres actrius: Visita López i Dolors Pla. Primers actors: S. Sierra i M. Giménez Salas
Avui, diumenge, tarda, a les quatre. Nit, a un quart d'onze, èxit grandiós del vodevil
L'ESCANDOL DEL 22
La funció de la tarda començarà amb la divertida comèdia DE QUI ES EL FILL. — Demà, dilluns, tarda, a les 5: LA DONA, EL VALENT I EL MARIT. Nit, a un quart d'onze,
L'ESCANDOL DEL 22

DIVENDRES
al Novetats
Pous i Pagès estrena
VIVIM A LES PALPENTES

Demà, al ROMEA. Gran esdeveniment
L'ARLESIANA
5 úniques representacions, 5

TEATRE VICTORIA
Companyia lírica de TOMAS ROS, en la qual figura PAU GORGE. — Avui, diumenge, dia 16, tarda, a les 3'30, BUTAQUES A 4 PTES. I: LOS CLAVELES. II: GLORIAS DEL PUEBLO. III: COPLAS DE RONDA. Nit, a les 9'45. I: LA REJA DE LA DOLORES. II: COPLAS DE RONDA.

TEATRE GOYA
Avui, tarda, a les cinc. Nit, a les deu. El grandiós èxit de l'"acte de varietés a l'estil 1931", llibre de Rodríguez Grahit, música del mestre Quirós,
HAI-KAI
Vedette: Liana Gracian
Intèrpret: XALMA
(El Chevalier espanyol)
Tenor: JOAN RIBA. Un poniell de cares boniques. PEPITA MARQUEZ, violinista i ballarina, i la genial creadora de la cançó,
MERCE SEROS
Demà, dilluns, tarda, a les 5. Popular. Butaques a 2 pessetes.
Cada dia, tarda i nit, l'èxit indescriptible de HAI-KAI i de tots els artistes del GOYA.

CINEMES

COLISEVM
Avui, tarda, dues sessions. A les 3'30 i a les 6'05, ESPECIAL NUMERADA. Nit, a les 10, darreres projeccions d'aquest programa:
ALFRED CUADRA en dues de les seves creacions.
(Tarda: 3'33 i 6'08. — Nit: 10'03)
"REVISTA SONORA PARAMOUNT"
i Bebe conquistador (dibuixos)
(Tarda: 3'30 i 6'13. — Nit: 10'08)
LOS AMORES DE UNA ACTRIZ
(Producció sonora Paramount) per POLA NEGRI
(Tarda: 4'11 i 6'46. — Nit: 10'41)
Demà, MENDIGOS DE VIDA, per Richard Arlen, Louise Brooks i Wallace Beery. Producció sonora Paramount.

CINE PARIS
Orquestrina V. Granados
Tel. 14544. Matinal d'11 a 1. Tarda, 3'30 i 6, especial. Nit, 9'30: Revista Gaumont; Los dos amigos, per Buzz Barton; Còmica i el gran èxit d'Anny May Wong, Gosta Ekman, Jacques i Louis Lerch en
FERIA DE CORAZONES
Es despatxa per a l'especial de la 6

TIVOLI — CINEMA SONOR amb aparell "PHOTOPHONE"
Avui, matinal a les 11. Tarda, a les 3'30 i a les 6'15 (especial), i nit, a les deu: Darreres de CASADOS EN HOLLYWOOD i Noticiari Fox Movie.
FEMINA — CINEMA SONOR amb aparell WESTERN ELECTRIC
Avui, tarda, a les 3'30 i a les 6 (especial), i nit, a les 10: EXIT CREIXENT de la grandiosa revista HOLLYWOOD REVUE. Diari Sonor Hearts.
KURSAAL — CATALUNYA
Avui, matinal a les 11. Tarda, a les 3'30 i a les 6 (especial), i nit, a les 9'30, darreres de RECIEN CASADOS, i de la cinta Amaura EGOISMO.
CAPITOL i LIDO CINEMA
Avui, matinal a les 11. Tarda, a les 3'30 i a les 6 (especial), i nit, a les 9'30, darreres de la cinta LA CAIDA DE EVA i de LA CONDESITA MIMI.
PATHE PALACE — EXCELSIOR — MIRIA
Avui, matinal: EL PECADO SINTETICO i EL PRIMER AMOR. Tarda, amb Còmica i Revista. Nit, estrenes: EL LOCO CANTOR i ESPEJISMOS.
CINEMA RIALTO
Avui, tarda i nit, FERIA DE CORAZONES, LOS DOS AMIGOS i Còmica.
MONUMENTAL — BOHEMIA — IRIS PARK — [illegible]
Avui matinal: EVANGELINA i RAPSODIA HUNGARA. Tarda, amb Còmica i Revista. Nit, estrenes: JAZZ-BAND i EL ULTIMO ASALTO, per Mac Coy.
DIANA — COMTAL — WALKYRIA — ROYAL
Avui, matinal: EL INTRUSO i EL PIEL ROJA. Nit, "La trampa amorosa".
ARGENTINA — BARCELONA — COLON
Avui, tarda, LOS VIEJOS O MANO DE HIERRO, EL CHAMPAGNE TUVO LA CULPA; Còmica i Revista. Nit, LA FORTUNA QUE MATA, i Ocho cilindros.

TRIOMF, MARINA I NOU
Avui, grandiós programa: ESTRELLAS DICHOSAS, estupenda cinta per Janet Gaynor i Charles Farrell; [illegible], de gran interès. La divertida UN VIAJE EN COCHE CAMA, per Stan Laurel i Oliver Hardy; Rev. GAUMONT. Nit, ESTRENA: [illegible], per Joan Crawford.

SPLENDID CINEMA
C. de Cent, 317. Telèfon 30615
Avui, diumenge, tarda, dues sessions contínues: Revista, Periquito i Pelícano, Leon Mathot; LA SEÑORITA [illegible], Dolores Costello. Nit, estrenes: EL [illegible] NEGRO; MAS ALLA DE LAS SIERRAS.

CONCERTS

RUBINSTEIN
Aquesta tarda, a les 6. Unic concert.
Palau Música Catalana
Interpretarà la cèlebre obra de Strawinsky
PETROUCHKA

Cada any el gran artista
FRANCESC COSTA
ens ofereix en els seus concerts unes veritables festes d'art i d'emoció. Però difícilment podrà superar-se l'interès excepcional dels seus pròxims concerts. (Diumenges 23 i 30 març, TARDA. Palau Música Catalana.)
Demaneu programes detallats d'aquests dos esdeveniments musicals
Localitats: Unió M. Espanyola, Passeig de Gràcia, 34 (Aragó). Concerts Blaus.

LES GRANS MANIFESTACIONS MUSICALS. — Dia 25 març tarda.
Dues estrenes a Espanya.
Dues obres de violí i orquestra
Concertstuck en do major
BEETHOVEN
Concert núm. 2, op. A. 26
MANEN
Altres obres violí i piano.
PALAU MUSICA CATALANA

AQUESTA TARDA. UNIC CONCERT
RUBINSTEIN
el gran intèrpret dels nostres compositors
ALBENIZ - GRANADOS - FALLA
Palau Música Catalana

DIVERSOS

AL TIBIDABO!!
L'excursió predilecta. Aires purs. Formoses vistes de la ciutat i els seus voltants amb els Pireneus nevats. Divertiments diversos, etc.
Dies festius, pujada i baixada en el Funicular, una pesseta, de 7'30 a 10 matí. Tornada vàlida per a tot el dia.

Venus Sport Palace Ball
Rda. Sant Antoni, 82 i 84. Tigre, 27
Avui, diumenge, ball de societat tarda i nit. Colossals estrenes.

LA BOHEMIA
Esplèndid saló de ball
Avui, diumenge, GRANS balls TARDA i NIT per la sempre aplaudida BANDA IGLESIAS. Inaugurarà programa de balls de novetat. IMPORTANT: El ball de la nit serà CONTINU, alternant la BANDA IGLESIAS amb el renomenat Jazz-band COCK-TAIL.

Saló Doré - Granja Royal
TES DE MODA
SORTIDA DE TEATRES
amenitzats per la famosa orquestra femenina
THE ENGLISH LIDO GIRLS
que presentarà els grans èxits dels nous films RIO RITA, HALLELUJAH, PARASITES i MARIANNE, alternant amb l'orquestrina Royal.
Exhibició de balls moderns per renomenats professors.
De deu a dotze. Concert selecte pel Quintet Teldrà.

PIANOS
lloguer, des de pessetes 8
al mes. C. SIEGER.
BRUC, 78

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIUMENGE, DIA 16
Tarda, a les 4'15
FUNCIO MONSTRE
DOS GRANS PARTITS
DUES QUINIELES D'ASOS
Primera quiniela
Lucio - Basabé - Oelaya - Arriola - Guruceaga
Primer partit
Lucio - Arriola
contra
Guruceaga - Oelaya
Segona quiniela
Eiola I - Altamira - Ramos - Ituarte - Berrondo II
Segon partit
Ituarte - Navarrete
contra
Ramos - Berrondo II

Per a aquesta funció no són vàlids els passis de favor.

Nit a les 10'15
Funció núm. 68
EXTRAORDINARI PARTIT
Gabriel - Guillermo
contra
Larruscain - Gómez

Demà, dilluns, dia 17
Tarda. No hi ha funció
Nit: Guruceaga - Basabé contra Eiola I - Eiola II.
Detalls per cartells

CAMP DE L'ESPANYOL
Avui, diumenge, a les 2'30 tarda
F. C. BARCELONA
contra
UNIO ESPORTIVA SANS
eliminatòria del Campionat de Catalunya Amateur

A les 4'15 de la tarda
ARENAS C. DE GUECHO
contra
R. C. D. ESPANYOL
(Campió d'Espanya)
Partit corresponent al Campionat Nacional de Lliga de la Primera Divisió
Entrada: 2'55 ptes.
(Inclosos recàrrecs)

EXPOSICIO DE BARCELONA-1930
Avui, diumenge, oberta des de les nou del matí fins a les deu nit.
Preu d'entrada al recinte: 0'55 pessetes. Impostos inclosos

CASA DE LA PREMSA
Avui, a les onze del matí. Sessió d'Art, dedicada a l'il·lustre RUBIO I ORS. Hi prendrà part el notable cronista Burgada i Julià i els artistes Pepeta Pauloi, Cula Farga i Josep Soler.
Entrada per invitació

PALAU DE PROJECCIONS
Avui, diumenge, a les deu del matí, sessió cinematogràfica dedicada als nens de les Escoles Nacionals, amb el següent programa:
I: Revista. — II: Còmica. — III: Charlot en el Circo.
Entrada per invitació

PALAU NACIONAL
Avui, diumenge, a dos quarts de sis de la tarda, grandiós festival per l'Orfeó Català, dirigit pel Mtre. Millet, sota el següent programa:

I

1.—MILLET	EL CANT DE LA SENYERA
2.—MAS I SERRACANT	EL ROSSINYOL (Soprano solo: Sra. Fornells.)
3.—CUMELLES RIBO	L'HEREU RIERA
4.—SANCHO MARRACO	a) CANÇO DEL LLADRE
	b) EL FILL DE DON GALLARDO
6.—CUMELLES RIBO	LA FILLA DEL MARXANT
7.—SOTEI	EL CAÇADOR I LA PASTORETA (barítón solo: Senyor Crespo)
8.—PEREZ MOYA	ELS FADRINS DE SANT BOI
9.—MILLET	EL CANT DELS OCELLS (Soprano solo: Sra. Fornells)
10.—PEREZ MOYA	LA NINA I EL MOLINER
11.—MORERA	LA SARDANA DE LES MONGES

II

1.—CLAVER	LES FLORS DE MAIG
2.—NICOLAU	LA MARE DE DEU
3.—CANTELOUBE	LA GENT DE FORA
4.—VIVES	a) JESUS I SANT JOAN
5.—	b) CANTA I VOLA QUE FA SOL
6.—NICOLAU	LA MORT DE L'ESCOLA
7.—PALESTRINA	CREDO DE LA MIESA DEL PAPA MARCEL

No s'executarà cap obra fora de programa.

PREUS

Cadires pati (numerades)	4 Ptes.
Cadires volants pati numerats	4 "
Cadires pati sense numerar	[illegible] "
Butaca davantera pis (numerades)	[illegible] "
Butaques pis (numerades)	1 "
Llotges amb sis entrades	20 "

NOTA. — Despatx d'entrades i localitats, a la taquilla oficial de l'Exposició, Saló Bona i Centre de Localitats.

EXPOSICIÓ
AVUI, DIUMENGE - ENTRADA AL RECINTE, 0'55 PTES.

ORFEO CATALA
GRANDIOS FESTIVAL AL PALAU NACIONAL

L'únic mitjà ràpid, còmode i econòmic, per traslladar-se a l'Exposició és el
Funicular de Montjuic
Anada i tornada Paral·lel - Passeig Exposició: Ptes. 0'50
Diumenges i dies festius, d'onze a una del matí, a les terrasses de l'estació superior del Funicular, tocant al Castell, grans audicions de SARDANES per l'acreditada cobla BARCELONA. — Aviat, gran concurs de sardanistes, amb premis en metàl·lic.
Anada i tornada Paral·lel - Cim de la muntanya: Ptes. 0'60

SOLER I TORRA G[mans]
BANQUERS

BITLLETS
Francesos, 31'45 per 100.
Anglesos, 38'95 pessetes.
Italians, 40'05 per 100.
Belgues, 111'75 íd.
Suissos, 154'64 íd.
Portuguesos, 0'35 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 1'91 íd.
Austria (Schilling), 1'10 ídem.
Txecoslovàquia, 23'75 per 100.
Holandesos, 3'15 ptes.
Grècia, 9'90 per 100.
Suècia, 2'10 ptes.
Noruega, 2'10 ídem.
Dinamarca, 2'10 ídem.
Finlàndia, 19'50 per 100.
Romania, 4'60 íd.
Bulgària, 5'50 per 100.
Turquia, 3'00 ptes.
Estats Units, 8'02 íd.
Canadà, 7'85 íd.
Argentina, 3 íd.
Uruguais, 6'50 ídem.
Xilens, 0'85 ídem.
Brasilers, 0'85 íd.
Bolivians, 2'35 ídem.
Colombians, 7'25 ídem.
Peruans, 29'25 ídem.
Paraguais, 0'10 ídem.
Veneçuela, 1'40 ídem.
Japonesos, 3'65 ídem.
Algerins, 31'20 per 100.
Egipte, 39'50 pessetes.
Filipines, 3'65 ídem.

OR
Alfons, 153 per 100.
Unces, 153 íd.
4 i 2 duros, 153 íd.
1 duro, 8 pessetes.

JA HEU PENSAT EN EL VOSTRE VIATGE I LES VOSTRES EXCURSIONS DE
Pasqua i Setmana Santa?
Abans de decidir res demaneu programes detallats de les excursions a TARRAGONA, MALLORCA, ALGER i COSTA BRAVA, organitzades per aquells dies per
VIATGES CATALONIA
Rbla. del Centre, 37. Tel. 83938.

RESTAURANT DEL PARC
(Reformat)
Avui, diumenge, tarda, a les 5'30:
TE SELECTE

ENVASOS PATENTATS, DE CARTÓ IMPERMEABILITZAT

CILINDRICS I CONICS PER A MEL, CAFE, MELMELADAS, GEBATS, ESPECIES, NEULES, I TOTA MENA DE PRODUCTES HIGROSCOPICS O GREIXOSOS
SON UN 25 % MES ECONOMICS QUE ELS DE LLAUNA

EN LA
Llibreria Barcelona
Ronda de la Universitat, 1, i Corts Catalanes, 592
propietat de la
COMPAÑIA IBERO-AMERICANA DE PUBLICACIONES
Podeu adquirir
El libro del pueblo
col·lecció que publica monografies d'Història, de Dret, de Filosofia, de Geografia, etc., etc.
Els millors autors, amb els millors textos. Veritables resums de la cultura contemporània.
HAN APAREGUT FINS ARA:
EL PROBLEMA SOCIAL DE LA INFECCION, de Gregorio Marañón; EL CID Y ROLDAN, d'Eduardo Marquina; COMO SE ADMINISTRA UN GRAN DIARIO, d'Enrique Mariné; EL ILUSTRADOR DANIEL VIERGE, de Dionisio Pérez; LOS ENGAÑOS DE LA MORFINA, del Dr. César Juarros; COMO FUNCIONA LA SOCIEDAD DE NACIONES, de Josep Pla; DON JOSE DE SALAMANCA, d'Augusto Martínez Olmedilla; LA INQUISICION ESPAÑOLA, de Quintiliano Saldaña; LIBERTADORES DE AMERICA: JOSE DE SAN MARTIN, d'Alberto Ghiraldo.
Cada volum: 50 CENTIMS

Feliciteu amb llibres

Llegiu "LA NOVELA DE HOY"
En ella col·laboren els millors artistes contemporanis
30 cèntims

LLESUY-ESMALTERIA
Sirvase llamar al

FABRICA D'INSIGNIES I DISTINTIUS ESMALTATS
Especialitat
Insígnies per a Clubs de Futbol i Penyes
Marques automòbil
Insígnies per a reclam
Insígnies oficials
Treballs al foc—els més fins i garantits—tot nou
Plaça Universitat, 11, xamfrà Ronda Universitat, 1. Barna.

MOBLES I DECORACIO

TAPISSERIA CONFORTABLE
I CORTINATGES

Importants tallers de Successors de

Domingo i Sabaté

Medalla d'Honor en l'Exposició del Moble celebrada a Barcelona l'any 1923

No tenim cap sucursal en lloc cèntric de la ciutat per beneficiar els nostres compradors, pulx el que estalviem, iunt amb el que permet la importància de la casa, fa quepuguem vendre amb un **40 PER 100 D'ECONOMIA VERITAT**

EXEMPLE: TOTS ELS MOBLES PER A UN PIS DE 5.000, 10.000 I 20.000 Ptes.
PODEU ADQUIRIR-LOS PER — — — — 3.000, 6.000 I 12.000 Ptes.

DISPONIBLES: 200 habitacions de les quals combinem pisos compostos de Dormitori, Menjador, Saló i Rebedor, de 1.500 a 50.000 pessetes.

La nostra nova organització en els tallers ha produït una gran baixa en els preus. — Abans de visitar-nos, consulteu preus als nostres competidors. Tallers i salons de venda

Carrer de Sans, núms. 112 i 114 - - Telèfon 30104

Es el mateix carrer per on passen els tramvies números 1, 55 i 56, a uns metres de l'estació de tramvia i metro.

Sucursal a VILAFRANCA DEL PENEDES, Carrer d'Angel Guimerà, 18 i 19

Col·legials

IMPERMEABLES
CAPES I
TRINXERES

PREUS MOLT ECONÒMICS

CASA ROSICH

(Fàbrica fundada en 1860)

7, Ronda Sant Pere, 7
33, Tapineria, 33
25, Avinguda Portal de l'Angel, 25

VIES URINARIES
IMPURESES DE LA SANG
DEBILITAT NERVIOSA

Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOLVRÈ

Vies urinàries: Blenorragia (purgacions), en totes les seves manifestacions: uretritis, arestatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis agudes, flueixo, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Capsets del doctor Solvrè. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i burles, etc., tan perilloses sempre i que necessiten la presencia del metge, i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 5'50 pessetes capsa.

Impureses de la sang: Sífilis (avariosis), eczemes, herpes, úlceres varicoses (llagues de les cames), erupcions escrofulosas, artritisme, sonó, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, virus o infeccions de la sang per crònigues i rebels que siguin, es guareixen aviat amb les Píldores depuratives del Dr. Solvrè, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, respiem en pocs temps totes les úlceres, llagues, grans, forúncols, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedeu la pell neta i rejovenida, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme gèrmens del passat. Venda: 5'50 pessetes flasco.

Debilitat nerviosa: Impotència (manca de vigor sexual), polluciones nocturns, espermatorrea (pèrdues seminals), Onanisme mental, pèrdua de memòria, moleses, vertigens, sífilitat muscular, fatiga mental, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la flaqueteza o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papanets potencials del Dr. Solvrè. Més que un medicament són un aliment concentrat del cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats en la joventut per tota mena d'excessos (vells sense edat) per a recuperar totalment totes les funcions i conservar fins a l'extrema bellesa, sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 5'50 pessetes flasco.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMÀCIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA

AVIS.—Tots els pacients de les vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i enviant 0'50 pessetes en segells per al franqueig a Oficines Laboratori Solvrè, carrer Tor, 16, xalets 554 S. G., Barcelona, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen desenrotllament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

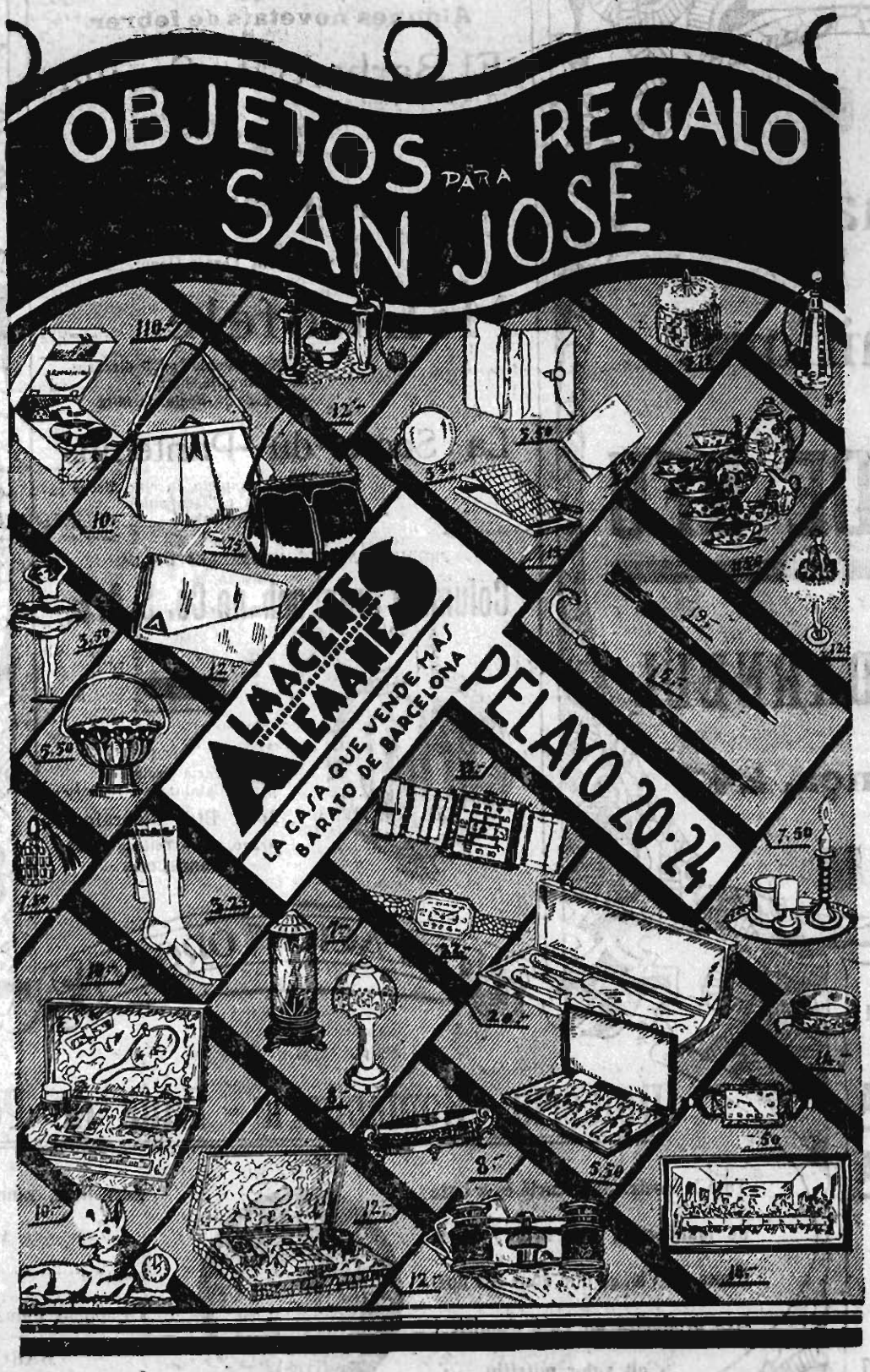

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

VENDES

CAIXES cabuts usats, vui amb. que de 150 pessetes. Mallorca, número 125, interior.

PERDUES

PERDUDA

De Martorell al carrer de Sorrell va perdre's un pinto per a teixir de 2'50 metres d'ample.

Gratificarem a qui al retorni. Bruch, 24 magatzem.

LLOGUERS

HABITACIO

per llogar. Calàbria, 96, primer, pmra.

DISPESES

Desitjo 2 o 3 dispesers

pensió completa o només menjar, tracte familiar. Rierola, 20, quart, primera.

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL

Vies urinàries Defectes verrugas Radio X. Radioteràpia Diatermia. Dr. Ramon Pijoan. Rambla de Canaletes, 11 (escala de la Sastreria).

Capses de luxe

PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
33 — SANT PAU — 33

ELS MEUS ULLS DE POLL!
NO PATEIXI EN VA
Ha sido de poll i les durícies desaparegueu radicalment amb l'ús del
CALLICIDA ESCRIVÀ
AGENTS A ESPANYA
J. URMACHE CE. S.A.
BRUCH 49 BARCELONA

"ORTOPEDIA MODERNA"
Fill de B. Carcasona

Taller i despatx: ESCUDELLERS BLANCS, 8
TELEFON NUMERO 10012

BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes
Faixa cotilla abdominal — Models moderns

COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

VENDES A CREDIT

EL MERAVELLOS PHILIPS 2.515, ENXUFABLE AL CORRENT ALTERN

ALTRES ARTICLES: Aparells fotogràfics - Cinemes Pathé Baby - Bicicletes - Ràdio Telefunken - Prismàtics - Aparells parlants i discos
Amb el lliurament de 25 ptes. podeu obtenir-lo
Catàleg gratis demanant aquest diari
CASA J. BOLDU - GIRONA, 135, Barcelona. - Tel. 72411

RADIO-PHONOLA

Via Laietana, 29-Tel. 25031
Discos i aparells Regal de la
Columbia Graphophone Co.
Rebudes les darreres novetats en
DISCOS BROADCAST
Ballables modernissima a 5 i 6'50 pessetes

Per Sant Josep

als millors
JOCS I JOGUINES
a la casa
Vda. Baqué
8, ARCHS, 8

LLIBRERIA BALAGUE
COMPRA - VENDA. Urgell, 78

GRAMOFONS I DISCOS
de totes classes i preus. A. BOLSA
AVINYO, 1 (entre Ferran i Call)

Rocalla

MATERIAL PER A TEULADES

ROCALLA S.A. · RDA ESTUDIS, 14 · CANUDA, 2 · BARCELONA

POHO
FLUID E INHALADOR DE BOLSILLO
ALIVIA
CURA!

Pida prospecto en las Farmacias

OBSEQUIS
per a
Sant Josep

PETROMAX
ALUMBRADO
CALEFACCION
A. KLAEBISCH - BARCELONA
CLARIS 69-71

ILLUMINACIO RACIONAL
Aparells Holophane
Demaneu informes i pressupostos a
Societat Anònima Espanyola
METRON
Plaça de Catalunya, núm. 9, 5è

Discos silenciosos REGAL
ELS DE MES DURACIO
Algunes novetats de febrer

El Barbero de Sevilla
Opera completa en 16 discos
Mercè Capsir, tiple
R. Stracciari, barítono

Doña Francisquita
Romansa "Mujer fatal"
Hipòlit Làzaro, tenor

Mefistófele
Pròleg complet en 3 discos
N. de Angelis, baix
Chors de la Scala de Milà

La Sacre du Printemps
Obra completa en cinc discos
Dirigida pel seu autor
Igor Strawinsky

PRODUCCIONS INCOMPARABLES DE LA
Columbia Graphoph ne Co, S. A. E.

Agència exclusiva
per a Catalunya i Balears
Joan Bta. Blancafort
Aragó, 135 - Telèfon 77263
BARCELONA

Sastreria MODELO
Rebuda una extensa col·lecció
de Novetats per a la Primavera
PREUS LIMITATS
Rambla de Canaletes, núm. 11

Formatges...
Els millors?
FLOR DE NEU
P. DE DARNELL
Provença, 247

Albiol Gmans. i Riera, S. L.
Passeig de Gràcia, núm. 42
TELEFON 13345
Representants esclusius de les màquines
TORPEDO

CREACIONS OROMI

EL MILLOR OBSEQUI
ES UN LLIBRE
LLIBRERIA
CATALONIA
Plaça Catalunya, núm. 17
BARCELONA

Dolceria - Bomboneria - Pans de Pessic
Tota la nostra fabricació és a base de mantegues, ous i llet, de la Plana de Vic, go que dóna als nostres productes un gust exquisit i alt valor nutritiu
ANTIGUA CASA CATALA VIC
Serrallers, núm. 15. - Telèf. 52
VIC
Diputació, núm. 262 - Telèf. 21301
BARCELONA

PERFUMERIA
VILADROSA
DE
Joaquim Oller
Passeig de Gràcia, 75
Telèfon 74676

Per a Sant Josep, els millors presents
M. PINTO
CAMISER
RAMBLA DE LES FLORS, NUM. 18

RFigueroia